

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΥΦΕΣΗ & ΕΙΡΗΝΗ
ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ Ε.Ε.Δ.Υ.Ε.

ΔΡΟΜΟΙ της ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΕΥΧΟΣ No 40 • 3 € • ΓΕΝΑΡΗΣ-ΜΑΡΤΗΣ 2008

Ενεργειακό και αγωγοί στα Βαλκάνια

διαβάστε ακόμη:

- **Carla del Ponte:** Αλήθειες και ψέματα
  - **Ιράκ:** Πρώτες, αιματηρές, ενδοοσιτικές αναταράξεις
  - Το οργανωμένο έγκλημα στο Κόσοβο
  - **NATO:** μετά τη Σύνοδο Κορυφής
- ...και πολλά άλλα επίκαιρα θέματα

ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ
ΕΦΗΜΕΡΑ
ΤΕΛΟΣ
Τελ. Γραφείο
Κ.Π.Α.
Αριθμ. Αδρ.:
1124
ΚΩΔΙΚΟΣ: 4078

Ιράκ: σε ποιον ανήκει Τέλος πάντων το πετρέλαιο;

Λαχειοφόρος αγορά

 ΕΕΔΥΕ		ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΟΣ ΑΓΟΡΑ (ΜΑΡΤΗΣ-ΑΠΡΙΛΙΣ-ΜΑΪΣ 2008)
		Ένα αυτοκίνητο Volkswagen Fox 1200 κυβικά
ΟΝΟΜΑ		
ΕΠΩΝΥΜΟ		
ΤΗΛΕΦΟΝΟ		
№ 000001	№ 000001	
№ 000002	№ 000002	
ΟΛΥΜΠΙΑΔΑ ΕΙΡΗΝΗΣ 2008		Η κλήρωση θα γίνει την Τετάρτη 25 Ιουνίου 2008 στα γραφεία της ΕΕΔΥΕ Θεμιστοκλέους 48, 106 81 Αθήνα Τηλ.: 210 3844853-54, Fax: 210 3844879
		Τιμή: 5 ευρώ

Η ΕΕΔΥΕ καλεί τα μέλη και τους φίλους της να στηρίξουν τη λαχειοφόρο αγορά που πραγματοποιείται το διάστημα **Μάρτη-Μάη 2008** για τη στήριξη των πολύμορφων αντιπολεμικών εκδηλώσεων που πραγματοποιούνται από την ΕΕΔΥΕ και τις επιτροπές της στην Αθήνα και σε ολόκληρη τη χώρα, στα πλαίσια της **Ολυμπιάδας Ειρήνης 2008**.

**Θα κληρωθεί: ένα αυτοκίνητο Volkswagen FOX 1200 κυβικά
Η τιμή κάθε λαχνού είναι 5 €**

Η κλήρωση θα γίνει στα γραφεία της ΕΕΔΥΕ, παρουσία συμβολαιογράφου την **Τετάρτη 25 Ιουνίου 2008**, Θεμιστοκλέους 48, 106 81, Αθήνα,
τηλ.: 210 3844853, 210 3844854, fax: 210 3844879

Οι λαχνοί θα διατίθενται από όλες τις Επιτροπές Ειρήνης της ΕΕΔΥΕ σε όλη τη χώρα. Επίσης, στην Αθήνα, θα διατίθενται από τα γραφεία της ΕΕΔΥΕ, Θεμιστοκλέους 48, τηλ: 210 3844853 και από τα γραφεία της ΠΕΔΥΕ, Θεμιστοκλέους 56, τηλ. 210 3827303.

Καλούμε τα μέλη και τους φίλους της ΕΕΔΥΕ να ανταποκριθούν σε αυτή την πρωτοβουλία συμβάλλοντας έτσι στην οικονομική ενίσχυση της ΕΕΔΥΕ.

Αθήνα, 7/3/08

Το Γραφείο Τύπου της ΕΕΔΥΕ

ΔΡΟΜΟΙ της ΕΙΡΗΝΗΣ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ
ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΕΘΝΗ ΥΦΕΣΗ & ΕΙΡΗΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ Νο 40
ΓΕΝΑΡΗΣ-ΜΑΡΤΗΣ 2008

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ:
ΘΕΜΙΣΤΟΚΛΕΟΥΣ 48
106 81 ΑΘΗΝΑ
ΤΗΛ. (210) 38 44 853,
FAX: (210) 38 44 879
e-mail: eedye@otenet.gr

ΕΚΔΟΤΗΣ
ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕ ΤΟ ΝΟΜΟ:
ΒΕΡΑ ΝΙΚΟΛΑΪΔΟΥ

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ:
ΑΝΝΑ ΜΠΑΛΛΗ

ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΟΜΑΔΑ:
ΣΤΡΑΤΗΣ ΚΟΥΝΙΑΣ
ΑΓΑΠΙΟΣ ΠΑΠΑΝΕΟΦΥΤΟΥ
ΓΡΗΓΟΡΗΣ ΠΕΤΡΟΠΟΥΛΟΣ
ΑΝΔΡΕΑΣ ΦΡΑΓΚΕΑΣ

ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ:

ΕΤΗΣΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ
(4 ΤΕΥΧΗ) 14 €
ΕΤΗΣΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ:
(4 ΤΕΥΧΗ) 18 €

Οι φίλοι της ΕΕΔΥΕ
που διαθέτουν υπολογιστή
μπορούν να πληροφορούνται
τις δραστηριότητές μας και
μέσω internet στην ιστοσελίδα:
www.eedye.gr

διαβάστε

6' αυτό το τεύχος

- 2 Της Σύνταξης
4 Ενεργειακό και αγωγοί στα Βαλκάνια
10 Αλήθειες και ψέματα
13 Ιράκ: πρώτες αιματηρές, ενδο-σιιτικές αναταράξεις
15 Ιράκ: Σε ποιον ανίκει τέλος πάντων το πετρέλαιο;
18 Το οργανωμένο έγκλημα στο Κόσοβο
20 ΝΑΤΟ: μετά τη Σύνοδο Κορυφής
22 Διάφορα διεθνή θέματα
26 Για την έννοια του πολέμου στα σχολικά βιβλία
28 Αντιπροσωπεία της Κινέζικης Λαϊκής Επιτροπής
για την Ειρήνη και Ανάπτυξη στην Αθήνα
29 Βαλκανικά Κινήματα Ειρήνης
31 Μίνας Μάρτης: Αντιπολεμικές εκδηλώσεις
Εκδηλώσεις Επιτροπών Ειρήνης
36 Έφυγε ο Βαγγέλης Καζάν
37 Ολυμπιακοί Αγώνες, προς τι;
40 Trendy vs emo - fashion wars

Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης

Συμπληρώνονται φέτος 45 χρόνια από την Πρώτη Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης (21 Απρίλη 1963). Η πορεία πραγματοποιήθηκε από το μάρτυρα και αγωνιστή της ειρήνης Γρηγόρη Λαμπράκη με συνοδοιπόρους τους Ανδρέα Μαμμωνά, Παντελή Γούτη και Μπάμπη Παπαδόπουλο, παρά την τρομοκρατία και την κυβερνητική απαγόρευση.

45 χρόνια μετά, τα οράματα του Γρηγόρη Λαμπράκη και των συνοδοιπόρων και συναγωνιστών του παραμένουν ανεκπλήρωτα. Σήμερα, ο ελληνικός λαός, η ανθρωπότητα ολόκληρη, βιώνουν την κλιμακούμενη, ακαλίνωτη επιθετικότητα των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων σε όλους τους τομείς της κοινωνικής ζωής. Καταληστεύεται ο μόχθος και ο πλούτος των λαών.

Το ΝΑΤΟ διευρύνεται στα Βαλκάνια και την Ανατολική Ευρώπη, επεκτείνει την ακτίνα δράσης του σε ολόκληρο τον κόσμο και μετατρέπεται και τυπικά σε παγκόσμιο χωροφύλακα και εισβολέα. Η ΕΕ στρατιωτικός βαρόνος γίνεται με γρήγορους ρυθμούς, για τη διεκδίκηση μεγαλύτερου μεριδίου από την παγκόσμια ιμπεριαλιστικοποίεται με γρήγορους ρυθμούς, για τη διεκδίκηση μεγαλύτερου μεριδίου από την παγκόσμια ιμπεριαλιστική λεία. Οι εκάστοτε ελληνικές κυβερνήσεις, συνεταίροι και σύμμαχοι των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ, της ΕΕ, συμμετέχουν στις διάφορες ιμπεριαλιστικές εγκληματικές επεμβάσεις. Προσάρμοσαν στις ΝΑΤΟϊκές ανάγκες τη δομή και το δόγμα των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων.

Μπροστά σε αυτή την κατάσταση η ανάγκη να δυναμώσει το κίνημα των λαών κατά της ιμπεριαλιστικής βαρβαρότητας γίνεται πιο επιτακτική. Γ' αυτό ο αγώνας πρέπει να συνεχιστεί, πιο έντονος, πιο μαζικός.

Η ΕΕΔΥΕ συνεχίζει αυτό τον αγώνα αταλάντευτα και ανυπόταχτα. Διοργανώνει φέτος την **Ολυμπιάδα Ειρήνης 2008** ενάντια στον ιμπεριαλισμό και τον πόλεμο, ενάντια στα πυρηνικά, ενάντια στις ξένες βάσεις του θανάτου. Την δική μας Ολυμπιάδα δεν τη φωτίζουν οι επιγραφές των χορηγών, δεν τη θρέψουν το ντοπάρισμα και τα χάπια. Φωτίζεται από την φιλία και την αλληλεγγύη των λαών.

Η Γραμματεία της ΕΕΔΥΕ καλεί τις Επιτροπές Ειρήνης σε όλη την Ελλάδα για το επόμενο διάστημα, ιδίαίτερα το μήνα Μάη, να πραγματοποιήσουν αγωνιστικές κινητοποιήσεις, λαϊκές διαδηλώσεις, πολύμορφες εκδηλώσεις σε συμπόρευση με το εργατικό και τα άλλα κοινωνικά κινήματα. Αποφασιστικά ν' ανοιχτούν στο λαό, σε μαζικούς φορείς, αθλητικά σωματεία, πολιτιστικούς συλλόγους και να διοργανώσουν με τη συνεργασία τους πολύμορφες εκδηλώσεις πολιτιστικές και αθλητικές στο πλαίσιο της διακήρυξης της Ολυμπιαδας Ειρήνης και με κεντρικό σύνθημα:

'Όχι στον ιμπεριαλισμό. Έξω ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - Ευρωπαϊκή Ένωση από τα Βαλκάνια.'
Κορυφαίο γεγονός, κατά τον μήνα Μάη, το Σάββατο 10 Μάη, με τα αποκαλυπτήρια της προτομής του Γρηγόρη Λαμπράκη στον Τύμβο του Μαραθώνα και η Κυριακή II Μάη, με την 29η Μαραθώνια Πορεία Ειρήνης στη μνήμη του μάρτυρα και αγωνιστή της ειρήνης Γρηγόρη Λαμπράκη.

Καλούμε όλους τους αγωνιστές της ειρήνης ιδιαίτερα τη νεολαία και τους εργαζόμενους στο λεκανόπεδιο της Αττικής να πάρουν μαζικά μέρος στα αποκαλυπτήρια της προτομής στις 6.30 μ.μ. στον Τύμβο του Μαραθώνα και στην 29η Μαραθώνια Πορεία με αφετηρία τον Τύμβο του Μαραθώνα στις 8 το πρωί και τερματισμό στο Σύνταγμα στις 7:30 το απόγευμα.

Όσοι αγωνιστές δεν μπορούν να βαδίσουν από το Μαραθώνα (Τύμβος) μπορούν να συναντηθούν με τους ειρηνοδρόμους στους ενδιάμεσους σταθμούς (Παλλήνη, Αγ. Παρασκευή, Εθνική Άμυνα, Αμπελόκηποι) ή να υποδεχτούν τη Μαραθώνια Πορεία στο Σύνταγμα όπου οι εκδηλώσεις θα ξεκινήσουν στις 6:30μμ και θα κορυφωθούν με την άφιξη της πορείας στις 7:30μμ.

Βαδίζουμε και διαδηλώνουμε:

- **Για ν' αποσυρθούν** οι στρατιωτικές δυνάμεις κατοχής από τα Βαλκάνια, το Ιράκ, το Αφγανιστάν, την Παλαιστίνη και όπου αλλού βρίσκονται,
- **Για την επιστροφή** όλων των ελληνικών στρατιωτικών τμημάτων από τις δυνάμεις κατοχής που συμμετέχουν,
- **Για την απομάκρυνση** των αμερικανονατοϊκών βάσεων από τη χώρα μας και τα Βαλκάνια καθώς και την έξοδο της χώρας μας από το NATO.
- **Για να μην αναγνωριστεί** η «ανεξαρτητοποίηση» του Κοσσόβου από την κυβέρνηση.
- **Για να εκφράσουμε** τη συμπαράσταση και την αλληλεγγύη μας στον Ιρακινό, Αφγανικό, Λιβανέζικο λαό και σε όλους τους λαούς που αγωνίζονται για την απελευθέρωσή τους από τον ιμπεριαλιστικό ζυγό.
- **Για την απαγόρευση** των πυρηνικών όπλων και όλων των μέσων μαζικής καταστροφής ▲

Ενεργειακό και αγωγοί στα Βαλκάνια

Η ξένη εξάρτηση και επέμβαση

Του Γ. ΤΣΙΛΙΓΚΙΡΙΔΗ

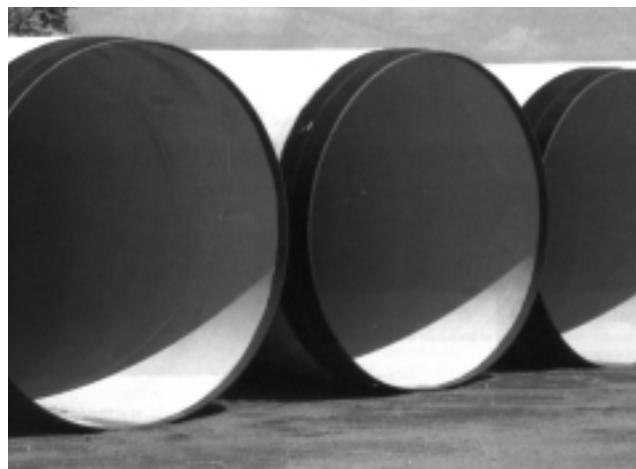
Επίκουρου καθηγητή

Τμήμα Μηχανολόγων Μηχανικών, ΑΠΘ

Πριν 9 χρόνια, παραμονές των βομβαρδισμών των ΗΠΑ/NATO στη Γιουγκοσλαβία, σε ανάλογη εκδήλωση για τις εξελίξεις στα Βαλκάνια αναδεικνύαμε τη σύνδεση των εξελίξεων στην περιοχή των Βαλκανίων με τις εξελίξεις στην Κασπία και την Κεντρική Ασία, περιοχές που αποτελούν στόχους στρατηγικής σημασίας για τις πολυεθνικές εταιρίες πετρελαιοειδών και τις μεγάλες ιμπριαλιστικές δυνάμεις του κόσμου.

Η πρόσβαση σ' αυτές τις περιοχές αλλά και η διακίνηση πάσης φύσης προϊόντων έχει άμεση σχέση τόσο με τις χώρες Ιράν, Αφγανιστάν και Πακιστάν όσο και με την Αν. Μεσόγειο και την Ν.Α. Ευρώπη.

Μετά την ανατροπή των σοσιαλιστικών καθεστώτων και τη διάλυση της Σ.Ε. στην περιοχή δημιουργήθηκαν οι τρεις χώρες του Καυκάσου (Γεωργία, Αρμενία και Αζερμπαϊτζάν) και οι πέντε της Κεντρικής Ασίας (Τουρκμενιστάν, Ουζμπεκιστάν, Καζακστάν, Τατζικιστάν και Κιργιζία). Οι οκτώ αυτές χώρες έχουν πλούσιους φυσικούς πόρους. Τα εδάφη τους κρύβουν πετρέλαιο, φυσικό αέριο, ουράνιο, χρυσό και πολλά άλλα ορυκτά. Η Αρμενία και η Γεωργία υστερούν συγκριτικά σε φυσικούς πόρους αλλά έχουν θέσεις-κλειδιά για τη διέλευση των αγωγών.

Ο πλούτος των χωρών αυτών τονίζαμε τότε ότι αποκτά αντίκρισμα στο βαθμό που μπορεί να μεταφερθεί στις διεθνείς αγορές. Οι υφιστάμενοι τότε αγωγοί περνούσαν όλοι από τη Ρωσία, που με τον τρόπο αυτό έλεγχε την περιοχή. Έτσι αναδεικνύόταν ένας καθοριστικός παράγοντας για το μέλλον: η πορεία που θα ακολουθούσαν οι νέοι αγωγοί του πετρελαίου και του φυσικού αερίου, όταν αυτοί θα κατασκευαζόντουσαν.

Η ανάγκη για κατασκευή νέων αγωγών που να παρακάμπτουν την Ρωσία ήταν επιτακτική για τις διεθνείς εταιρίες πετρελαίου, αλλά ο σχεδιασμός τους έπρεπε να εξυπηρετεί και εμπορικά και πολιτικά συμφέροντα. Η φθινότερη λύση ήταν ένας αγωγός που θα κατέβαινε από την Κασπία στον Περσικό Κόλπο μέσω του Ιράν, αλλά ιδιαίτερα οι Αμερικανοί δεν ήθελαν με τον τρόπο αυτό να αυξήσουν την επιρροή του Ιράν στη διεθνή σκηνή.

Οι νέοι αγωγοί μπορούσαν να έχουν πολλές κατευθύνσεις:

• Βόρεια, λύση που προτιμούσε η Ρωσία, γιατί έτσι θα ενωνόντουσαν με το δικό της δίκτυο.

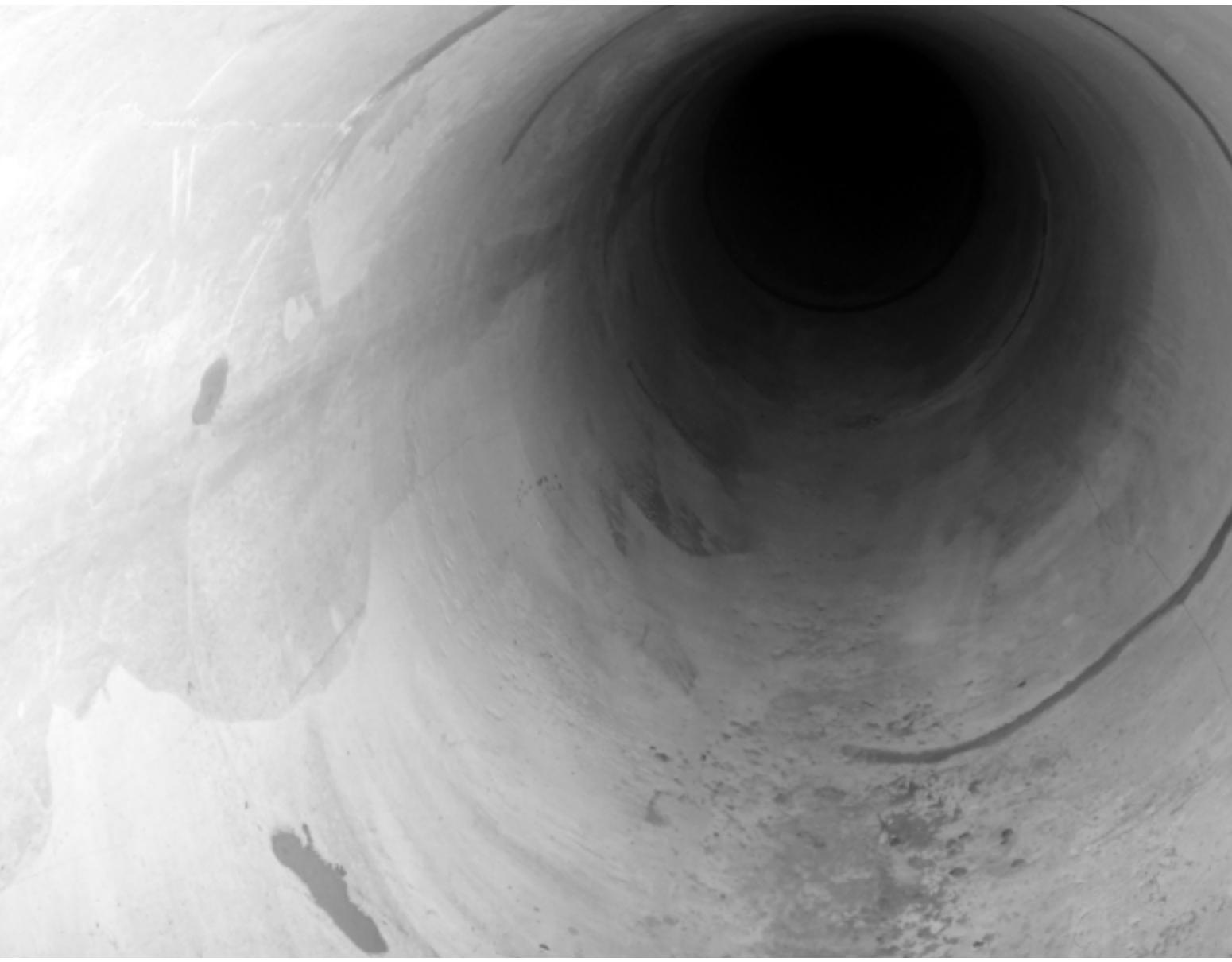
• Ανατολική, λύση που ευνοεί την Κίνα.

• Νοτιοανατολική, προς το Πακιστάν μέσω του Αφγανιστάν, λύση που εξαρτάται από την κατάληξη του πολέμου στο Αφγανιστάν.

• Νότια, προς τον Περσικό μέσω Ιράν, που είναι η καλύτερη λύση ιδιαίτερα για τις αγορές της Ασίας.

• Δυτική, όπως θα ήθελαν το Αζερμπαϊτζάν, η Γεωργία, η Τουρκία και οι ΗΠΑ. Στην περίπτωση αυτή η φτηνότερη λύση θα ήταν ο αγωγός να καταλήγει σε γεωργιανό λιμάνι και μετά μέσω του Βοσπόρου το πετρέλαιο να μεταφέρεται στην Ευρώπη. Για να αποφευχθεί ο Βόσπορος, έπρεπε να κατασκευαστεί ένας παρακαμπτήριος αγωγός από τη Βουλγαρία στην Ελλάδα (αγωγός Μπουργάς-Άλεξανδρούπολη) λύση που επεδίωξε η Ρωσία και που ήδη ξεκίνησε η υλοποίησή της. Ή ο αγωγός να καταλήγει στο Τσεϊχάν, στα νότια τουρκικά παράλια της Μεσογείου, λύση που επεδίωξαν και υλοποίησαν οι ΗΠΑ και η Τουρκία και που είναι πια υπό λειτουργία.

Οφείλουμε πάντως να σημειώσουμε ότι όσο περισσό-

τεροι αιγαγοί δημιουργηθούν, τόσο περισσότερο θα εξι- σορροπηθούν τα συμφέροντα των χωρών της Κασπίας.

Στα πλαίσια αυτών των σχεδίων η γεωπολιτική σημασία του χώρου των Βαλκανίων και της Αν Μεσογείου είναι σημαντική και προφανής, γιατί βρίσκεται στη μέση των χερσαίων και θαλάσσιων οδών διακίνησης πετρελαίου και άλλων προϊόντων από την Ανατολή και τις χώρες του Εύξεινου Πόντου προς τη Δύση και αντίστροφα.

Δεν πρέπει όμως να μας διαφεύγει και ένα εξίσου σημαντική αλήθεια. Ο χώρος των Βαλκανίων αποτελεί φυσική διέξοδο στη θάλασσα της Ανατολικής Μεσογείου για την Κεντρική και την Ανατολική Ευρώπη και συνεπώς παρέχει πρόσβαση προς τη Μ. Ανατολή και την Αφρική σε μεγάλες δυνάμεις όπως η Ρωσία, η Γερμανία ή παλαιότερα η

Αυστροουγγαρία. Ο έλεγχος του χώρου αυτού αποτέλεσε αντικείμενο αντιπαράθεσης και πολέμων τουλάχιστον κατά τους τελευταίους δύο αιώνες.

Από τότε, και μέσα σε λίγα χρόνια, ο ενεργειακός τομέας σε παγκόσμιο επίπεδο μετατράπηκε σε ένα πεδίο αδυσώπητων ιμπεριαλιστικών ανταγωνισμών και κερδοσκοπίας, μια νέα εστία κινδύνου για τους λαούς. Η πρόσφατη απόσχιση και ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου εντάσσεται στο σφοδρό ανταγωνισμό που εξελίσσεται ανάμεσα στις υπεριαλιστικές δυνάμεις ΗΠΑ-ΕΕ-Ρωσίας για τα ενεργειακά ζητήματα, με αιχμή τον έλεγχο των δρόμων μεταφοράς πετρελαίου και φυσικού αερίου, αλλά και τη διαμάχη για την κατάκτηση μεγαλύτερων μεριδίων στις αγορές.

Βουλγαρία: Βάσεις μίπλα στον αγωγό

Δώδεκα συμφωνίες θα υπογράψει η κυβέρνηση της Βουλγαρίας με τις ΗΠΑ, ώστε να επιλυθούνται τα σχετικά ζητήματα με τις αμερικανικές βάσεις στη Βουλγαρία, στις οποίες θα μεταφερθούν 3.000 Αμερικανοί στρατιωτικοί, μαζί πληροφορεί η Βουλγαρική εφημερίδα «Standart». Μόνο για τα σπίτια των Αμερικανών θα χρειαστούν 300 εκτάρια (3 χιλιάδες στρέμματα).

Το ενδιαφέρον είναι πως τελικά οι βάσεις δε θα γίνουν στις περιοχές Σίλβεν και Γιάμπολ, που είχαν προκαθοριστεί, αλλά στην περιοχή του Μπουργκάς(!) Από εκεί δηλαδή που θα ξεκινά ο αγωγός πετρελαίου Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολης. Τυχαία; Μάλλον όχι, αν κρίνει κανείς από το ότι οι πηγές ενέργειας (και οι πολυδιαφημισμένοι «ενέργειακοί κόμβοι») τραβάνε τα ιμπεριαλιστικά στρατεύματα όπως «το μέλι τις σφίγγες».

Στο σημείο αυτό, κάνοντας μια παρένθεση, πρέπει να σημειώσουμε ότι ο ενέργειακός τομέας αποτελεί και ένα μέσο κερδοσκοπίας σε βάρος των λαϊκών συμφερόντων, όσον αφορά την καθημερινότητα της εργαζόμενης οικογένειας, το εισόδημα και γενικότερα το βιοτικό της επίπεδο που όλο και xειροτερεύει.

Στην Ευρωπαϊκή Ένωση και ευρύτερα η «απελευθέρωση» των ενέργειακών αγορών –όπως ονομάζεται η παράδοση των ενέργειακών κρατικών υποδομών στο μεγάλο κεφάλαιο – είναι το πολιτικό εργαλείο της αστικής τάξης, της ΕΕ και των κυβερνήσεων των κρατών-μελών για να επιτευχθεί ο στόχος τους. Στην Ελλάδα η κυβέρνηση προωθεί αυτή την πολιτική με συστηματική παραπλάνηση των εργαζομένων που εκφράζεται με δύο κυρίως τρόπους. Η κυβέρνηση υπερ-προβάλλει ως γεωστρατηγική αναβάθμιση το «όραμα» της χώρας- ενέργειακού κόμβου, που σημαίνει μεγαλύτερη πολιτικοοικονομική διείσδυση της Ελλάδα στα Βαλκάνια, και παράλληλα προβάλλει τα δήθεν οφέλη της ιδιωτικής πρωτοβουλίας.

Έτσι η αστική τάξη της Ελλάδας επιχειρεί την τελευταία ισετία να αναβαθμίσει το ρόλο της στον παγκόσμιο ενέργειακό χάρτη. Προσπαθεί να ενταχθεί στα μεγάλα διεθνή δίκτυα ενέργειας, φυσικού αερίου και πετρελαίου. Στοχεύει να μετεξελιχθεί σε ενέργειακό δίαιρο μεταξύ των σημείων παραγωγής και των κέντρων κατανάλωσης της ενέργειας. Αξιοποιεί την ενέργειακή της πολιτική με το στόχο να εδραιωθεί σε χρηματοπιστωτικό και εμπορικό κέντρο της ευρύτερης περιοχής.

Στην προσπάθεια της να αναβαθμίσει το ρόλο της στον ενέργειακό σχεδιασμό της περιοχής η Ελλάδα αναπτύσσει αντιφατικές σχέσεις ανταγωνισμού και συνεργασίας τόσο με την Τουρκία όσο και με τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Παράλληλα, η Ελλάδα και η ΕΕ συνολικά επιχειρούν να διασφαλίσουν πολλές διαφορετικές πηγές ενέργειακής τροφοδοσίας. Προσπαθούν να διαχειριστούν αυτό το πρόβλημα και να αξιοποιήσουν τις δυνατότητες που παρουσιάζονται στο πλαίσιο των αντιθέσεων ΗΠΑ - Ρωσίας στο συγκεκριμένο πεδίο.

Οι ανταγωνισμοί των ιμπεριαλιστών στον τομέα της ενέργειας

Στον τομέα του φυσικού αερίου, οι ΗΠΑ προσπαθούν να προτάξουν τη μεταφορά αζέρικου αερίου με διαδρομές που παρακάμπτουν το ρωσικό έδαφος. Έτσι, προκρίνουν τη μεταφορά φυσικού αερίου απ' το Αζερμπαϊτζάν μέσω αγωγών που συνδέουν την Τουρκία με την Ελλάδα και την Ιταλία, καθώς και μέσω της Κοινοπραξίας του σχεδίου Ναμπούκο, η οποία στοχεύει στη σύνδεση της Τουρκίας με τη Βουλγαρία, τη Ρουμανία, την Ουγγαρία και την Αυστρία.

Η Ρωσία στα σχέδια αυτά αντιπαραθέτει και προωθεί μια μεγαλεπίθολη εναλλακτική λύση, που αν υλοποιηθεί θα αποδυναμώσει ή και θα ματαιώσει ένα τμήμα των σχέσιών των ΗΠΑ. Πρόκειται για τον αγωγό με την ονομασία South Stream (νότιο ρεύμα), ο οποίος θα περνά απ' τη Μαύρη θάλασσα και θα μεταφέρει φυσικό αέριο στην ΕΕ, παρακάμπτοντας την Τουρκία. Από τη Βουλγαρία, ένα τμήμα του αγωγού θα τροφοδοτεί την Ιταλία διερχόμενο απ' την Ελλάδα και ένα άλλο θα κατευθύνεται προς την Αυστρία διερχόμενο απ' τη Σερβία.

Ο ανταγωνισμός ΗΠΑ - Ρωσίας περιλαμβάνει μια αλυσίδα μέτρων, από οικονομικές προσφορές, μέχρι πολύμορφες πιέσεις προς τις κυβερνήσεις της ευρύτερης περιοχής.

Χαρακτηριστικό είναι το παράδειγμα της αντίδρασης της αμερικανικής κυβέρνησης στη ρωσική πρόταση να τροφοδοτηθεί και με ρωσικό φυσικό αέριο ο αγωγός Τουρκίας - Ελλάδας - Ιταλίας, με δεδομένο ότι δεν υπάρχουν ικανοποιητικές ποσότητες αζέρικου αερίου, για να καλύψουν τη δυναμικότητα του αγωγού πριν το 2010. Οι ΗΠΑ προσδοκούν στην αύξηση της παραγωγής αζέρικου αερίου στο κοίτα-

σμα του Σαν Ντενγκίζ στην Κασπία. Οι περιορισμένες συμβιρινές δυνατότητες τροφοδοσίας του ελληνοτουρκικού αγωγού με αποκλειστικά αζέρικο αέριο, φάνηκαν δυο μήνες μετά τα εγκαίνια της διασύνδεσης. Τον Ιανουάριο του 2008, το Τουρκμενιστάν διέκοψε προσωρινά την τροφοδοσία του Ιράν και αυτό με τη σειρά του την τροφοδοσία της Τουρκίας, με αποτέλεσμα η τελευταία να κλείσει προσωρινά τη στρόφιγγα του φυσικού αερίου προς την Ελλάδα!

Απ' την πλευρά της, η Ρωσία φαίνεται να κερδίζει έδαφος μετά την υπογραφή συμφωνίας με το Καζακστάν και το Τουρκμενιστάν, για την κατασκευή μεγάλου αγωγού φυσικού αερίου στην Κασπία. Ο αγωγός, ο οποίος θα εγκαινιαστεί πριν το τέλος του 2010, ενισχύει τη θέση της Ρωσίας σαν Βασικού δρόμου μεταφοράς του φυσικού αερίου της Κασπίας, αφού οι τρεις συγκεκριμένες χώρες κατέχουν το μεγαλύτερο μέρος αποθεμάτων φυσικού αερίου της Κασπίας. Το γεγονός αυτό πρέπει να συνδυαστεί με τις συμφωνίες της Ρωσίας με τη Βουλγαρία και τη Σερβία, που αν τελικά υλοποιηθούν θα δώσουν το προβάδισμα στο ρωσικό σχεδιασμό για την ευρύτερη περιοχή. Αξίζει, όμως, να σημειωθεί ότι η κυβέρνηση της Ιταλίας, που εμφανίστηκε να αποδέχεται το ρωσικό σχέδιο μέσα στο 2007, αποσταθεροποιήθηκε με διάφορα σκάνδαλα, ενώ παρόμοιες εξελίξεις εμφανίζονται και στη χώρα μας.

Η ρωσική προσπάθεια δεν περιορίζεται φυσικά στο σκέλος της Νότιας Ευρώπης. Αντίστοιχης σημασίας είναι και το σημαντικό εγχείρημα απευθείας σύνδεσης της Ρωσίας με τη Γερμανία, με τον υποθαλάσσιο αγωγό της Βαλτικής, καθώς και επαναφορά του ελέγχου των μεγάλων κοιτασμάτων Σαχαλίνη-2 και Κόβιτκα/ Στόκμαν στην ρωσική Γκάζπρομ.

Αντίστοιχα, στο πεδίο μεταφοράς του πετρελαίου, τα σχέδια που στηρίζουν οι ΗΠΑ αφορούν στη σύνδεση Βουλγαρίας - FYROM (ΠΓΔΜ) και Αλβανίας με τον αγωγό AMBO και στη σύνδεση Ρουμανίας - Ιταλίας. Τα συγκεκριμένα σχέδια συμπληρώνουν τον αγωγό Μπακού - Τσεϊχάν που συνδέει το Αζερμπαϊτζάν, την Τουρκία και τη Γεωργία και εντάσσονται σε μια ενιαία στρατηγική μεταφοράς ασιατικού πετρελαίου προς την ΕΕ, που παρακάμπτει τη Ρωσία. Αξίζει να σημειώσουμε ότι μέχρι και τις αρχές του 2007 ο αγωγός αυτός υπολειτουργούσε λόγω της χαμηλής συγκριτικά με τη δυναμικότητα του αγωγού, παραγωγής αζέρικου πετρελαίου για εξαγωγή στην ευρωπαϊκή αγορά.

Στον αντίποδα αυτών των σχεδίων των ΗΠΑ, βρίσκεται ο αγωγός Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη, που θα μεταφέρει ρωσικό πετρέλαιο στην ΕΕ δια μέσου της Βουλγαρίας και της Ελλάδας. Ο συγκεκριμένος αγωγός αποτελεί μια δεύτερη δίοδο για τη Ρωσία για τη μεταφορά πετρελαίου της Μαύρης θάλασσας στην Ευρώπη, συγκριτικά με τη σημερινή διαδρομή μέσα απ' τα στενά του Βοσπόρου που ελέγχονται απ' την Τουρκία. Το συγκεκριμένο έργο υποστηρίζεται και απ' την ΕΕ, ενώ η Ρωσία καταλαμβάνει την πλειοψηφία και

▲ Σχέδια αγωγών πετρελαίου στα Βαλκάνια.

▼ Αγωγοί φυσικού αερίου απ' τις πηγές της Κασπίας στην Ευρώπη.

το μάνατζμεντ της Κοινοπραξίας Transbalkan Oil Pipeline Company, η οποία θα εκμεταλλεύεται το έργο.

Στην πραγματικότητα, η Ρωσία αξιοποιεί μια σειρά ενεργειακές συμφωνίες, για να εδραιώσει τα δικά της ερείσματα στη Βουλγαρία και στη Σερβία και να διαμορφώσει μια αντικειμενική βάση στρατηγικής συνεργασίας με την ΕΕ.

Στο βαθμό που θα επικρατήσουν τα ρωσικά σχέδια, η Βουλγαρία θα αναβαθμιστεί έναντι της Τουρκίας σε βασικό ενεργειακό κόμβο της περιοχής.

Η Ελλάδα

Η Ελλάδα απ' την πλευρά της επιδιώκει, αφ' ενός να διασφαλίσει την αναγκαία υποδομή για την ενεργειακή της ασφάλεια και αφ' ετέρου την αναβάθμιση της σε σημαντικό ενεργειακό δίστηλο, είτε υλοποιηθεί το αμερικανικό σχέδιο, είτε πολύ περισσότερο το ρωσικό σχέδιο.

Η υλοποίηση αυτού του στόχου είναι σημαντική για τα

Κόσσοβο: Η μεγαλύτερη «Βάση» των ΗΠΑ στον κόσμο!

Το Camp Bondsteel έχει έκταση 1.000 εκτάρια (10.000 στρέμματα). Βρίσκεται στη νοτιοανατολική πλευρά του Κοσσυφοπεδίου, στην πόλη Ουρόσεβατς (όπου στρατοπεδεύουν κι ελληνικές ΝΑΤΟικές δυνάμεις). Ο «πληθυσμός» του ξεπερνά τους 7.000 «κατοίκους» και μπορεί να φτάσει μέχρι και τους 20.000. Εντός της συγκεκριμένης έκτασης υπάρχει οδικό δίκτυο μήκους περί τα 30.000 χιλιόμετρα. Πάνω από 300 είναι κτίρια που έχουν κατασκευαστεί.

Το Camp Bondsteel είναι η τεράστια αμερικανική στρατιωτική βάση που χτίστηκε μετά τους βομβαρδισμούς του 1999 στο Κόσσοβο. Για την ακρίβεια είναι η μεγαλύτερη αμερικανική στρατιωτική βάση στον κόσμο! Η στρατηγική σημασία για τους Αμερικανούς της βάσης του Camp Bondsteel φαίνεται από το γεγονός ότι ετοιμάζεται να αντικαταστήσει μια βάση, του Αβιάνο της Ιταλίας, από την οποία απογειώνονταν την περίοδο των βομβαρδισμών πάνω από 1.000 αεροπλάνα του ΝΑΤΟ κατά της Γιουγκοσλαβίας... Ένα επιπλέον ενδιαφέρον στοιχείο σχετικά με τη βάση του Camp Bondsteel είναι η χωροταξική της τοποθέτηση. Αν και τα σύνορα μεταξύ Κοσσυφοπεδίου και ΠΓΔΜ δεν έχουν καθοριστεί, οι ΗΠΑ δεν είχαν κανένα πρόβλημα να εκτείνουν τη βάση τους τόσο σε περιοχές του Κοσσόβου, όσο και σε περιοχές που εκτείνονται εντός της FYROM (ΠΓΔΜ)...

Η βάση στο Κοσσυφοπέδιο και η τοποθεσία που επελέγη για την οικοδόμηση της «συνέπεσε» με τη διαδρομή του αγωγού AMBO (Albania, Macedonia, Bulgaria Oil). Ή έδρα, δε, της ομώνυμης εταιρείας (AMBO) είναι στη Νέα Υόρκη...

Σύμφωνα με τις αμερικανικές μελέτες, ο πετρελαιαγωγός της AMBO, που βασικοί μέτοχοι για την κατασκευή του είναι οι «EXXON - Mobil» και η «Chevron» (αλλά και η «Χαλιμπάρτον» του Αμερικανού αντιπροέδρου Τσενί) και ο προϋπολογισμός του ανέρχεται στα 1,5 δισ. δολάρια, θεωρείται από στρατηγικής άποψης ως «κορυφαίας σημασίας» διότι μπορεί να ελέγχει την τροφοδοσία της Ευρώπης με το πετρέλαιο της Κασπίας θάλασσας. Επομένως ένας αγωγός που θα ελέγχεται οικονομικά και στρατιωτικά από τις ΗΠΑ, ακόμη κι αν μεταφέρει πετρέλαιο ρώσικο, στην ουσία καθιστά τις ΗΠΑ ρυθμιστές της «κάνουλας»...

στρατηγικά συμφέροντα της αστικής τάξης και την κερδοφορία του εγχώριου κεφαλαίου. Πέρα απ' τα κρατικά έσοδα απ' τα κόμιστρα μεταφοράς, ωφελημένοι θα θγουν συγκεκριμένοι μονοπωλιακοί όμιλοι που σχετίζονται με την κατασκευή και την εμπορική εκμετάλλευση του αγωγού (όμιλοι Λάτση, Κοπελούζου, Μπόμπολα), αλλά και με τη μεταφορά πετρελαίου απ' το Νοβοροσίσκ στο Μπουργκάς με υψηλούς ναύλους.

Παράλληλα, αναβαθμίζει τη συνεργασία της με την άρχουσα τάξη της Ρωσίας στους τομείς του στρατιωτικού εξοπλισμού, των εμπορικών συναλλαγών, των επενδύσεων στα Βαλκάνια και στη Μαύρη Θάλασσα και των κατασκευών ενόψει και των χειμερινών Ολυμπιακών Αγώνων του 2014.

Η επίτευξη των στόχων της αστικής τάξης δεν οδηγεί σε ανάλογα ευεργετικά αποτέλεσματα ούτε για τους εργαζόμενους του κλάδου, ούτε για τη λαϊκή κατανάλωση, αφού η διαχείριση των συγκεκριμένων υποδομών θα γίνει με γνώμονα τη διασφάλιση της κερδοφορίας των μονοπωλιακών ομίλων.

Η πιο σημαντική πλευρά του θέματος αφορά στον κίνδυνο αποσταθεροποίησης της ευρύτερης περιοχής, λόγω της πιθανότητας νέας όξυνσης των ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την απόσχιση και ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπεδίου και την αμερικανική αντίδραση στην ενεργειακή συμφωνία Κύπρου - Αιγαίνου - Λιβάνου.

Η ανάδειξη της περιοχής σε ενεργειακό κόμβο για την επόμενη δεκαετία συμβάλλει από την πλευρά της σε αυτήν την όξυνση των αντιθέσεων.

Η παρέμβαση των Ευρωπαίων ιμπεριαλιστών

Από την πλευρά της η ΕΕ δίνει έμφαση στην ενίσχυση της ενεργειακής συνεργασίας της με τη Ρωσία και στην υλοποίηση μιας δέσμης μέτρων μείωσης της ενεργειακής της εξάρτησης με άδονες την εξοικονόμηση ενέργειας και τη

βελτίωση της ενεργειακής απόδοσης, την αύξηση του μεριδίου των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας, την επίτευξη της ενιαίας ευρωενωσιακής αγοράς στον ενεργειακό τομέα, την πλεκτροπαραγωγή από πυρηνική ενέργεια, την επιτάχυνση της έρευνας για νέες καινοτόμες ενεργειακές τεχνολογίες.

Η Ρωσία καλύπτει σήμερα το 26% των αναγκών της Ευρώπης σε φυσικό αέριο και το 13% σε πετρέλαιο. Πρόκειται για μια σχέση αλληλεξάρτησης, όπου η ΕΕ έχει ανάγκη τη ρωσική προμήθεια και η Ρωσία την ευρωπαϊκή αγορά. Η σχέση αυτή οδήγησε στο γνωστό Σύμφωνο Συνεργασίας μεταξύ των δύο μερών. Στην τελευταία μάλιστα Σύνοδο Κορυφής Ρωσίας - ΕΕ τον Οκτώβρη του 2007, οι δύο πλευρές συμφώνησαν και στη λειτουργία ενός συστήματος έγκαιρης προειδοποίησης που θα προειδοποιεί για τυχόν διακοπές στην ομαλή ροή φυσικού αερίου και πετρελαίου στους ρωσικούς αγωγούς.

Σε σχέση με την περιοχή μας, το σημαντικότερο βήμα της ενεργειακής πολιτικής της ΕΕ υλοποιήθηκε με την ίδρυση της "Ενεργειακής Κοινότητας της Νοτιοανατολικής Ευρώπης" το 2005, με συμμετοχή 13 κρατών της περιοχής, από τα οποία πέντε είναι μέλη της ΕΕ. Η ίδρυση της Κοινότητας δρομολογεί την ελεύθερη, ανεμπόδιστη κίνηση κεφαλαίων και ενεργειακών εμπορευμάτων μεταξύ της ΕΕ και των συγκεκριμένων κρατών αυτής της περιοχής.

Σύμφωνα με μελέτη της Παγκόσμιας Τράπεζας και της Ευρωπαϊκής Επιτροπής, στον τομέα της πλεκτρικής ενέργειας της συγκεκριμένης περιοχής μπορούν να επενδυθούν 20 δισ. ευρώ τα επόμενα 15 χρόνια. Από αυτά, τα 12 δισ. ευρώ προβλέπονται για αποκατάσταση υφιστάμενων κατασκευών προοριζόμενων για νέους σταθμούς πλεκτροπαραγωγής, ενώ τα 8 δισ. ευρώ για την κατασκευή δικτύων μεταφοράς και διανομής. Το επενδυτικό ενδιαφέρον των ευρωπαϊκών ομίλων εστιάζεται σε λιγνιτικές μονάδες και στα πλούσια λιγνιτικά κοιτάσματα των Δυτικών Βαλκανίων (Κοσσυφοπεδίου, FYROM, Σερβίας, Μαυροβουνίου).

Έτσι, η ΕΕ αφ' ενός διασφαλίζει εναλλακτικές πηγές για φτηνή πλεκτροπαραγωγή και αφ' ετέρου διαμορφώνει προϋποθέσεις ανόδου της κερδοφορίας «σε κεφάλαια που είχαν υπερσυσσωρευτεί στα κράτη -μέλη της. Για τους λόγους αυτούς, εκτός από τους ευρωπαϊκούς ομίλους (EdF, EON, RWE, Enel κλπ.), έχουν ενεργοποιηθεί η Παγκόσμια Τράπεζα, η Ευρωπαϊκή Τράπεζα για την Ανασυγκρότηση και την Ανάπτυξη, οι κυβερνήσεις ΗΠΑ και Καναδά. Μέρος της χρηματοδότησης των αναγκαίων υποδομών διασφαλίζεται μέσω της προβλεπόμενης ευρωενωσιακής χρηματοδότησης για την Ανάπτυξη των Διευρωπαϊκών Δικτύων Ενέργειας.

Η ΕΕ προωθεί, παράλληλα, και τη δημιουργία ενός "Μεσογειακού πλεκτρικού δακτυλίου", μιας μεγάλης ενιαίας αγοράς, που θα περιλάβει τις χώρες της Μέσης Ανατολής και της Βόρειας Αφρικής που βρέχονται από τη Μεσόγειο.

Από αριστερά προς τα δεξιά, οι πρόεδροι της Γεωργίας, της Αρμενίας, της Ρουμανίας και του Αζερμπαϊτζάν, στο Βουκουρέστι.

Τα σχέδια της όρχουσας τάξης της χώρας μας

Η άρχουσα τάξη της Ελλάδας επιχειρεί να αξιοποιήσει τα ιμπεριαλιστικά σχέδια και συμφωνίες στην περιοχή, για να αναβαθμίσει το ρόλο της.

Η Δημόσια Επιχείρηση Ηλεκτρισμού (ΔΕΗ ΑΕ) διαδραματίζει σημαντικό ρόλο για την υλοποίηση αυτού του σχεδιασμού, με συμφωνίες και επενδυτικές προτάσεις στην FYROM (ΠΓΔΜ), στο Κόσσοβο, στην Αλβανία συμπράττοντας με την αμερικανική Contour Global.

Ο όμιλος των Ελληνικών Πετρελαίων (ΕΛΠΕ) αναπτύσσει επίσης σημαντική επενδυτική δράση στο εξωτερικό, με κοινοπραξιακές εξαγορές εταιρειών εμπορίας πετρελαιοειδών στη Βουλγαρία, στη Σερβία, στην Κύπρο, στη Μαυροβούνιο, στην Αλβανία, στη Γεωργία, με τη συμμετοχή στο διυλιστήριο OKTA της FYROM (ΠΓΔΜ) και την παραγωγή και διάθεση πλεκτρικής ενέργειας στη χώρα αυτή.

Η εφαρμογή της Συνθήκης για την Ενεργειακή Κοινότητα της ΝΑ Ευρώπης δε θα συμβάλει στη μείωση της ενέργειακής εξάρτησης της χώρας μας. Μεγάλο μέρος των επενδύσεων σε σταθμούς παραγωγής θα κατευθυνθούν στα Βαλκανικά κράτη με φθηνή πλεκτροπαραγωγή και στη συνέχεια θα γίνεται εισαγωγή ρεύματος στην Ελλάδα από ομίλους προμηθευτών. Η ευθύνη του ενεργειακού σχεδιασμού θα μετατοπιστεί προς το επίπεδο της ΝΑ Ευρώπης, για την ενιαία αντιμετώπιση των προβλημάτων της συγκεκριμένης αγοράς. Παράλληλα, το κίνητρο της προσέλκυσης και το φόβητρο της απομάκρυνσης ιδιωτικών επενδύσεων από τη χώρα θα χρησιμοποιηθούν προς τους εργαζόμενους του κλάδου σαν καρότο και μαστίγιο,

για να αποδεκτούν δυσμενέστερους όρους εργασίας.

Τέλος, η άρχουσα τάξη της χώρας εμφανίζεται να εξετάζει και το ζήτημα πυρονικών σταθμών πλεκτροπαραγωγής για τη θωράκιση της ενεργειακής ασφάλειας. Τα αντικειμενικά δεδομένα ενισχύουν τη διερεύνηση σε αυτήν την κατεύθυνση, αφού σήμερα στην ΕΕ λειτουργούν 147 αντιδραστήρες ισχυος 130 GW και 15 απ' τις 27 χώρες της ΕΕ διαθέτουν ήδη σχετικές μονάδες. Η Βουλγαρία, η Ρουμανία και η Τουρκία σχεδιάζουν την κατασκευή νέων πυρονικών μονάδων. Ήδη ο Λευκός Οίκος ανακοίνωσε τον Ιανουάριο τη διαμόρφωση πλαισίου συμφωνίας ΗΠΑ - Τουρκίας για τη συνεργασία των δύο χωρών σχετικά με την παροχή στρατιωτικής πυρονικής τεχνολογίας. Δεδομένη θεωρείται και η κατασκευή του νέου βουλγαρικού πυρονικού σταθμού του Μπέλενε στο Δούναβη με τη συμβολή της Ρωσίας.

Γι' αυτό και η αστική τάξη της χώρας προσπαθεί, παράλληλα με διμερείς συμφωνίες, να διασφαλίσει την ενεργειακή της επάρκεια στα ορυκτά καύσιμα. Έτσι, μετά το 2000 έχει υπογράψει σχετικά μνημόνια συνεργασίας και συμφωνίες με το Ιράν, το Καζακστάν, το Αζερμπαϊτζάν, καθώς και επιχειρηματικές συμβάσεις έρευνας (π.χ. η Κοινοπραξία που συγκρότησαν τα ΕΛΠΕ με την κρατική εταιρεία πετρελαίου της Αιγύπτου). ▲

Της ΆΝΝΑΣ ΜΠΑΛΛΗ
δημοσιογράφου

η έκδοση από τον ιταλικό εκδοτικό οίκο Feltrinelli του βιβλίου "IA CACCIA: IO E I CRIMINALI DI GUERRA" (Το Κυνήγι: εγώ και οι εγκληματίες πολέμου) της πρώην εισαγγελέα του Δικαστηρίου Κάρλα Ντελ Πόντε, περιέχει συγκλονιστικές αποκαλύψεις για τα εγκλήματα που διέπραξε η οργάνωση ΑΣΚ του σημερινού πρωθυπουργού του Κοσόβου Χασίμ Θάτσι

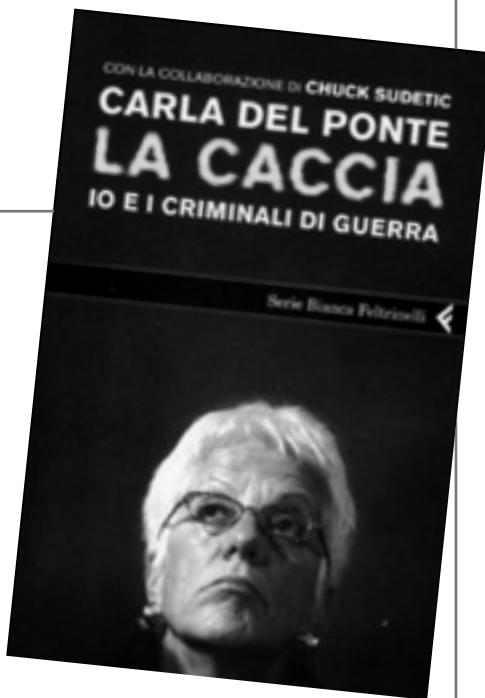
Αλήθειες και ψέματα

Ι λοι θυμόμαστε την προπαγάνδα πάνω στην οποία στηρίχθηκε η επίθεση του NATO εναντίον της Γιουγκοσλαβίας: «οι κακοί Σέρβοι» που έσφαζαν τους αλβανόφωνους στο Κοσσυφοπέδιο, έλεγαν και επαναλάμβαναν σε όλους τους τόνους όλοι οι αυτόκλητοι «προστάτες των αδυνάτων». Από τότε βέβαια έχουν περάσει χρόνια, η αλήθεια έχει πλέον αποκαλυφθεί, αλλά δεν φιλοξενήθηκε στα μεγάλα τηλεοπτικά δίκτυα ούτε στα πρωτοσέλιδα του τύπου, με αποτέλεσμα πολλές φορές να περνά απαρατίρητη στο ευρύ κοινό. Πόσοι αλήθεια γνωρίζουν ότι, σύμφωνα με την έκθεση των Φιλανδών ιατροδικαστών, που έδωσε στην δημοσιότητα με μεγάλη καθυστέρηση τον Ιανουάριο του 2001 ο ΟΑΣΕ, η αποκαλούμενη «σφαγή του Ρατσάκ» που αποδόθηκε στους Σέρβους και οδήγησε στις συνομιλίες του Ραμπούγε και στην συνέχεια στον Βομβαρδισμό της πρωτηνίας Γιουγκοσλαβίας από το NATO, ήταν μια σκνοθεσία στημένη από τον UCK; Πόσοι, επίσης, γνωρίζουν ότι η έκθεση του ΟΑΣΕ, που δόθηκε στην δημοσιότητα στις 5/12/1999 διέψευδε τους ισχυρισμούς για εθνοκάθαρση και εγκλήματα που διέπραξαν οι σερβικές δυνάμεις στο Κοσσυφοπέδιο, τονίζοντας ότι, αντίθετα με αυτό που πίστευαν εκείνη την εποχή πολλές δυτικές χώρες, οι σερβικές δυνάμεις δεν διέπραξαν τις φρικαλεότητες για τις οποίες τις κατηγορούσαν; Και πρόσθετε: «μέχρι τότε, η προσοχή των γιουγκοσλαβικών στρατιωτικών και παραστρατιωτικών δυνάμεων ήταν στραμμένη στις

περιοχές του Κοσσυφοπέδιου απ' όπου περνούσαν οι δυνάμεις του UCK ή εκεί που ήταν οι βάσεις του». Έτσι, παρά τις διαψεύσεις της δυτικής προπαγάνδας, στο αποκαλούμενο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για τα εγκλήματα στην πρώην Γιουγκοσλαβία συντάχθηκαν κατηγορητήρια εναντίον των Σέρβων πολιτικών και στρατιωτικών της Γιουγκοσλαβίας που υπερασπίσθηκαν την εδαφική ακεραιότητα της χώρας τους, ενώ αντίθετα οι ηγέτες του UCK, των οποίων η εγκληματική δράση ήταν πασίγνωστη σε όλες τις αστυνομίες του κόσμου αναδείχθηκαν σε «αξιοσέβαστους» συνομιλητές της αποκαλούμενης διεθνούς κοινότητας και αναρριχήθηκαν στους ψηλότερους πολιτικούς θώκους του σημερινού παράνομου κράτους-προτεκτοράτου του Κοσόβου, το οποίο έσπευσαν να αναγνωρίσουν οι ΗΠΑ και η συντριπτική πλειοψηφία των κρατών μελών της ΕΕ.

Το βιβλίο της Κάρλα Ντελ Πόντε

Η απόφαση πριν λίγο καιρό του αποκαλούμενου Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου για τα εγκλήματα στην πρώην Γιουγκοσλαβία να αθωώσει τον κοσοβάρο Ραμούζ Χαραντινάι, εναντίον του οποίου υπήρχαν σοβαρές καταγγελίες για εγκλήματα πολέμου, επίσης δεν έλαβε μεγάλη δημοσιότητα και θα ξενιάστων γρήγορα. Όμως μια άλλη είδηση έκανε την εμφάνισή της προκαλώντας αίσθηση: η έκδοση από τον ιταλικό εκδοτικό οίκο Feltrinelli του βιβλίου "IA CACCIA: IO E I CRIMINALI DI GUERRA" (Το Κυνήγι: εγώ και οι εγκληματίες πολέμου) της πρώην εισαγγελέα του

Δικαστηρίου Κάρλα Ντελ Πόντε, που περιέχει συγκλονιστικές αποκαλύψεις για τα εγκλήματα που διέπραξε η οργάνωση ΑΣΚ του σημερινού πρωθυπουργού του Κοσόβου Χασίμ Θάτσι. Η πρώην κατήγορος απονής διώκτης των Σέρβων που καταζητούσε το αποκαλούμενο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο, εκπλήσσει καθώς αφηγείται με δικαστική ακρίβεια πως οι ηγέτες των Αλβανών του Κοσόβου, μεταξύ των οποίων και ο νυν πρωθυπουργός Χασίμ Θάτσι, πλούτιζε κάνοντας, εκτός άλλων, εμπόριο οργάνων, με όργανα που αφαιρούσαν από Σέρβους τους οπίους στην συνέχεια εκτελούσαν. Συγκεκριμένα, όπως η κ. Ντελ Πόντε περιγράφει: το καλοκαίρι του 1999 τουλάχιστον 300 Σέρβοι αιχμάλωτοι, ανάμεσά τους και γυναίκες, μεταφέρθηκαν από το Κοσσυφοπέδιο στην Αλβανία, όπου κλείστηκαν σε ένα μυστικό στρατόπεδο συγκέντρωσης όπου υποβλήθηκαν σε χειρουργική αφαίρεση οργάνων. «Τα όργανα αυτά εστάλησαν στη συνέχεια μέσω του αεροδρομίου των Τιράνων σε κλινικές του εξωτερικού,

όπου μεταμοσχεύθηκαν σε ασθενείς οι οποίοι τα είχαν αγοράσει. Τα θύματα από τα οποία είχε αφαιρεθεί ο ένας νεφρός κλείνονταν εκ νέου σε ένα κέντρο κράτησης, μέχρις ότου θανατωθούν με την αφαίρεση κάποιου ζωτικού οργάνου» και στην συνέχεια διοχέτευε τους νεφρούς στην μαύρη αγορά. Το κέρδος, από την πώληση στην παράνομη αγορά μεταμόσχευσης οργάνων στην Ευρώπη, ήταν για τον UCK περίπου 4 εκατομμύρια μάρκα. Η Κάρλα Ντελ Πόντε έκανε έρευνες, όπως λέει, επισκέψθηκε αυτό το στρατόπεδο αιχμαλώτων και διαπίστωσε ότι υπήρχε εκεί, όπου αφαιρούντο τα όργανα των αιχμαλώτων, ιατρείο με πλήρη εξοπλισμό. Βρήκε μάλιστα και έναν μάρτυρα, τον οποίο αναφέρει με την κωδική ονομασία K-144, αλλά δεν δόθηκε συνέχεια στο θέμα αφού, όπως ή ίδια γράφει, «οι έρευνες που αφορούσαν τον UCK ήταν οι λιγότερο δημοφιλείς ανάμεσα σε εκείνες που ανέλαβε το Δικαστήριο για τα εγκλήματα πολέμου στην πρώην Γιουγκοσλαβία».

Το βιβλίο της Κάρλα Ντελ Πόντε προκάλεσε έντονες αντιδράσεις αμέσως όταν έκανε την εμφάνισή του. Πρώτα απ' όλα από την ελβετική κυβέρνηση της οποίας η κ. Ντελ Πόντε είναι σήμερα πρεσβευτής στο Μπουένος Άιρες της Αργεντινής. Η ελβετική κυβέρνηση, η οποία έχει αναγνωρίσει την μονομερή ανακήρυξη ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου, αισθάνθηκε άβολα από τις αποκαλύψεις της πρώην εισαγγελέως και το υπουργείο Εξωτερικών της Ελβετίας έσπευσε να την λογοκρίνει, ζητώντας της «να απόσχει από οποιοδήποτε σχόλιο» για το βιβλίο και επιπλέον ζήτησε από την Ντελ Πόντε να φύγει από την Ιταλία όπου βρισκόταν για την παρουσίαση του και να επιστρέψει επειγόντως στην έδρα της. Έτσι, η παρουσίαση του βιβλίου, που επρόκειτο να γίνει στις 7 Απριλίου στο Μιλάνο,

ακυρώθηκε και η Ντελ Πόντε αναχώρησε εσπευσμένα για την Αργεντινή.

Η Κάρλα Ντελ Πόντε φυσικά δεν είχε πει λέξη για όλα αυτά όσο ήταν εισαγγελέας του αποκαλούμενου Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου για τα εγκλήματα στην πρώην Γιουγκοσλαβία, ούτε πριν την μονομερή ανακήρυξη της ανεξαρτησίας του Κοσσυφοπεδίου από τους Αλβανοκοσοβάρους και την αναγνώρισή του από αρκετά κράτη, μεταξύ των οποίων και η Ελβετία. Αντίθετα στα χρόνια που ήταν εισαγγελέας αυτού του δικαστηρίου που συστάθηκε με προτροπή, αλλά και ενέργειες της πρώην υπουργού Εξωτερικών των ΗΠΑ, Μαντλίν Ολμπράϊτ, συνέβαλε στην αθώωση εγκληματιών του UCK, ενώ δεν έχανε ευκαιρία να κατηγορεί και να πιέζει, ακόμη και να εκβιάζει, την Σερβία, εξυπρετώντας τα σχέδια αυτών που την είχαν διορίσει και αποσπώντας τους επαίνους τους. Η «Ένωση Οικογενειών Απαχθέντων και Δολοφονηθέντων Σέρβων» καταγέλλει ότι η Ντελ Πόντε γνώριζε για τα εγκλήματα του UCK εδώ και μια πενταετία και την κατηγορούν ότι τα απέκρυπτε συνειδητά, γι' αυτό και θα προσφύγει στην δικαιοσύνη εναντίον της. Η Ρωσία δηλώνει «σοκαρισμένη» και με επίσημο έγγραφό της προς το Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για την πρώην Γιουγκοσλαβία ζητά να μάθει αν ήταν ενήμερο για τα εγκλήματα που έχουν διαπραχθεί ενάντια σε Σέρβους του Κοσσυφοπεδίου. Παράλληλα υπογραμμίζει ότι οι αποκαλύψεις αυτές αντίκεινται στα σενάρια κωρών, που παρουσιάζουν τους Κοσοβάρους Αλβανούς ως μάρτυρες, και επομένως θεωρούν ότι πρέπει να νομιμοποιήσουν την ανεξαρτητοποίηση του Κοσσυφοπεδίου.

Η αλήθεια είναι...

Ανεξάρτητα απ' την απάντηση που θα δώσει, αν δώσει, το αποκαλούμε-

νο Διεθνές Ποινικό Δικαστήριο για τα εγκλήματα στην πρώην Γιουγκοσλαβία στην Ρωσία, η αλήθεια είναι ότι όλοι γνώριζαν. Όπως ήδη γράψαμε όλες οι αστυνομίες της Ευρώπης γνώριζαν την εγκληματική δράση του UCK, όπως άλλωστε και οι υπηρεσίες των ΗΠΑ. Το ίδιο το Διεθνές Στρατιωτικό Επιτελείο του NATO (IMS) είχε συντάξει μια απόρρητη έκθεση, πριν τους ΝΑΤΟϊκούς βομβαρδισμούς εναντίον της πρώην Γιουγκοσλαβίας, με ημερομηνία 10/2/1999, η οποία παραδόθηκε στα κράτη-μέλη του NATO, με θέμα την παράνομη δραστηριότητα του UCK σε εγκληματικές οργανώσεις, κυκλώματα λαθρεμπορίας, ναρκωτικών, διασυνδέσεις με την μαφία κλπ. Και όμως, οι βομβαρδισμοί έγιναν, και οι ηγέτες του UCK στηρίχθηκαν και στηρίζονται με κάθε τρόπο να επιτύχουν τον ακρωτηριασμό της Σερβίας, την ακύρωση του Διεθνούς Δικαίου και του ρόλου του ΟΗΕ. Γνώριζαν, όπως γνωρίζουν και σήμερα τι συμβαίνει σε αυτό το προτεκτοράτο τους που θέλουν να επιβάλουν ως κράτος, αδιαφορώντας για τις εκθέσεις της επιτροπής του ΟΗΕ για τα ναρκωτικά, σύμφωνα με τις οποίες το Κοσσυφοπέδιο αποτελεί τον ενδιάμεσο σταθμό για το 80% της πρωτίνης που κατασχέθηκε στην Ευρώπη και προορίζοταν για όλες τις χώρες της. Όπως αδιαφορούν για τις εκθέσεις της αποστολής του ΟΗΕ στο Κοσσυφοπέδιο, σύμφωνα με τις οποίες εκτιμάται ότι τουλάχιστον 40 εγκληματικές οργανώσεις αναπτύσσουν δράση στην περιοχή, η οποία έχει μοιραστεί σε επτά ομάδες της μαφίας, που αντιστοιχούν στις επιχειρησιακές ζώνες του UCK στην διάρκεια του πολέμου του 1999 και διοικούνται από πρώην υψηλά στελέχη του.

Αυτό το κράτος ζητούν να αναγνωρίσουμε οι εταίροι μας στην Ουάσιγκτον και στις Βρυξέλλες. ▲

Πρώτες, αιματηρές, ενδο-σιιτικές αναταράξεις

Ο κατοχικός μίχασμός έσπειρε ανέμους που μετατρέπονται σε θύελλες

Της ΕΛΕΝΗΣ ΜΑΥΡΟΥΛΗ

δημοσιογράφου

Σε ανοικτή και μάλιστα αιματηρότατη αντιπαράθεση εξελίσσεται η κόντρα μεταξύ της, κυριαρχούμενης από σιιτικές παρατάξεις, κυβέρνησης του Ιράκ που συνεργάζεται με τις κατοχικές δυνάμεις και των οπαδών, ενόπλων και πολιτών, του νεαρού σιίτη πηγέτη Μουκτάντα Σαντρ. Οι συγκρούσεις στη Βασόρα, στις αρχές Απριλίου, που πήραν τη μορφή ανοικτής πολεμικής αντιπαράθεσης και στις οποίες τελικά ενεπλάκησαν και οι κατοχικές δυνάμεις, δεν ήταν παρά η στιγμιαία κορύφωση μιας αντιπαλότητας που υπέβοσκε ήδη από την έναρξη της κατοχής και καλλιεργήθηκε όλη αυτήν την πενταετία, με τον καλύτερο δυνατό τρόπο, από την ίδια την κατοχική καθημερινότητα και τις επιλεκτικές συμμαχίες των εισβολέων στην ανεπιτυχή, όπως όλα δείχνουν μέχρι στιγμής, προσπάθειά τους να ελέγχουν την χώρα.

Οι σιίτες αποτελούν την πλειοψηφία του ιρακινού πληθυσμού και οι κατοχικοί, από την πρώτη κιόλας στιγμή, προσπάθησαν να τους προσεταιριστούν, όπως και τους Κούρδους, αξιοποιώντας τις διώξεις που είχαν υποστεί από το, κυρίως σουνιτικό, καθεστώς του Σαντάμ Χουσεΐν. Σε αντίθεση με τους Κούρδους, οι σιίτες δεν στάθηκαν στρατιωτικά στο πλευρό των εισβολέων. Και μπορεί τα πολιτικά τους κόμματα, στην πλειοψηφία τους, να αποδέχτηκαν να νομιμοποιήσουν την κατοχή συμμετέχοντας στις κυβερνήσεις που αναδείχτηκαν και συνομιλώντας με τους εισβολείς, αλλά η ανώτερη θρησκευτική τους πηγεσία, δηλαδή ο Μεγάλος Αγιατολλάχ Αλί αλ Σιστάνι, ο οποίος, θεσμικά, αποτελεί και τον πηγέτη του σιιτικού πληθυσμού, επέλεξε την διφορούμενη σιωπή: ούτε ενέκρινε ούτε κατηγγείλε ανοιχτά και κατηγορηματικά την κατοχή ή οποιαδήποτε συνεργασία με αυτήν. Αρκέστηκε, απλώς, σε μηνύματα εθνικής ενότητας όταν η αντιπαράθεση μεταξύ σιιτών και σουνιτών, ως αποτέλεσμα της κατοχικής τακτικής, έφθασε στα όρια του εμφυλίου.

Σε αντίθεση με αυτή τη στάση, ο Μουκτάντα Σαντρ ακολούθησε μια εντελώς διαφορετική πολιτική, η οποία, όπως αποδεικνύεται σήμερα, κέρδισε πολύ περισσότερο την

Οπαδοί του Μουκτάντα Σαντρ διαδηλώνουν κρατώντας πλακάτ με την εικόνα του.

εμπιστοσύνη και τη συμπάθεια των Ιρακινών. Ο Σαντρ, καταρχάς, αξιοποίησε με τον καλύτερο δυνατό τρόπο την καταγωγή του. Γιος του Αγιατολλάχ Μουχάμαντ Σάντεκ Σαντρ, πριν καν εμπλακεί στην οποιαδήποτε πολιτική πράξη, ήταν αγαπητός λόγω της οικογενειακής του ιστορίας: ο πατέρας και τα δύο αδέλφια του δολοφονήθηκαν από το προηγούμενο καθεστώς. Ο πατέρας του, μάλιστα, ήταν ο ιδρυτής του γνωστού ως σαντρικού κινήματος, το οποίο αποτελεί μια ανάμειξη του πολύ αυστηρού Ισλάμ με εθνικιστικές αποχρώσεις και θέσεις υπέρ της ανακούφισης των χαμπλότερων κοινωνικών και οικονομικών στρωμάτων. Το κίνημα των σαντριστών, πριν την εισβολή, είχε πολλάκις έρθει σε αντιπαράθεση με την μεγαλύτερη σιιτική οργάνωση, το «Ανώτατο Συμβούλιο για την Ισλαμική Επανάσταση στο Ιράκ», που ελέγχεται από την οικογένεια αλ Χακίμ, και σήμερα κυριαρχεί στην ιρακινή κυβέρνηση, καθώς οι απόφεις του Συμβουλίου είχαν λιγότερο εθνικό χρώμα και ελάχιστη κοινωνική ευαισθησία.

Οι προσεκτικές κινήσεις του Σαντρ μέχρι σήμερα

Όπως πολλοί αναλυτές εκτιμούν, οι ικανότητες του 34χρονου, σήμερα, Μουκτάντα Σαντρ υποτιμήθηκαν, κυρίως, από τους σιίτες αντιπάλους του. Ο νεαρός πηγέτης αποδείχτηκε εξαιρετικά προσεκτικός στις κινήσεις του μέχρι σή-

μερα. Εξαρχής, εναντιώθηκε ανοιχτά στην κατοχή εκφράζοντας τη θέληση της μεγάλης πλειοψηφίας των σιιτών και, αν και κατηγόρησε τη θρησκευτική σιιτική ηγεσία και τις άλλες σιιτικές οργανώσεις για σιωπή απέναντι στους εισβολείς, απέφυγε την ανοιχτή ρήξη μαζί τους, η οποία θα τον ζημίωνε ως προς το λαϊκό του έρεισμα. Συνέστησε το 2003 το «στρατό του Μεχντί», ο οποίος αν και ελάχιστα εκπαιδευμένος και εξοπλισμένος, στάθηκε απέναντι στις κατοχικές δυνάμεις στη Νατζάφ, την άνοιξη του 2004, παρά τις τεράστιες απώλειές του. Εμφανίστηκε, παρά τις ακραίες θρησκευτικές του θέσεις, ενωτικός απέναντι στους σουνίτες και εξήρε την αντιστασιακή δράση των οργανώσεών τους, αποστέλλοντας βοήθεια και στηρίζοντας τες όταν αυτό χρειάστηκε, πχ στη Φαλούτζα στα τέλη του 2004. Αν και παρέμεινε σταθερός στην αντικατοχική του θέση, συμμετείχε στις εκλογικές διαδικασίες και προφύλαξε τους μαχητές του από τις συγκρούσεις, κηρύσσοντας αλλεπάλλολες εκεχειρίες, οι οποίες πάντα είχαν συγκεκριμένα χρονικά όρια και όρους. Οι μαχητές του κατηγορήθηκαν πολλάκις ότι συμμετείχαν στα παραστρατιωτικά τάγματα θανάτου κατά των σουνιτών που δρουν στις γραμμές των δυνάμεων ασφαλείας, αλλά ο ίδιος διαχώρησε, με δηλώσεις του, επανειλημμένως, τη στάση του από τέτοιου είδους πράξεις.

Η τακτική του αυτή, καθώς και τα κηρύγματα των συνεργατών του υπέρ των πλέον καταφρονημένων κομματών του σιιτικού αλλά και συνολικά του ιρακινού πληθυσμού, τον κατέστησαν την δημοφιλέστερη, ίσως, πολιτική φιγούρα της κατεχόμενης χώρας. Η επιρροή του και ο σεβασμός που ο μέσος Ιρακίνος, κυρίως σιίτης, τρέφει προς το πρόσωπό του, αν μη τι άλλο, φάνηκε περίτρανα στις τελευταίες συγκρούσεις στη Βασόρα, όταν περίπου 1.300 στρατιώτες και αστυνομικοί αρνήθηκαν να σπκώσουν τα όπλα τους ενάντια στους μαχητές του, πληρώνοντας τη στάση τους αυτή με απόταξη. Επίσης, αυτό που φάνηκε περίτρανα στις συγκρούσεις στη Βασόρα, στις αρχές Απριλίου, οι οποίες επεκτάθηκαν σταδιακά και σε άλλες πόλεις ακόμη και στη Βαγδάτη, είναι ότι οι μαχητές του «στρατού του Μεχντί» είναι πολύ περισσότεροι και πολύ πιο αποφασισμένοι και έμπειροι, πλέον, από όσο πιστεύουταν. Γεγονός είναι ότι αν ο Σαντρ δεν δέταζε την απόσυρσή τους από τους δρόμους, οι μάχες θα συνεχίζονταν ακόμη και δεν είναι καθόλου βέβαιο ότι οι κυβερνητικές δυνάμεις, έστω και με τη βοήθεια των κατοχικών, θα είχαν καταφέρει να ελέγχουν την κατάσταση.

Η επόμενη μέρα;

Η κυβέρνηση Μάλικι και η σιιτική πλειοψηφία που συμμετέχει σε αυτήν εμφανίζεται αποφασισμένη να εξαφανίσει το «στρατό του Μεχντί» μέχρι το φθινόπωρο, καθώς είναι έντονη η ανησυχία ότι στις τοπικές εκλογές που προκρηύχθηκαν για τον Οκτώβριο, οι υποψήφιοι του Σαντρ θα σαρρώσουν, δίνοντας ακόμη μεγαλύτερη δύναμη στον σιίτη πηγέτη.

Στόχος δεν είναι μόνο να μειωθεί η επιρροή του Σαντρ ως προς τις εσωτερικές πολιτικές εξελίξεις. Σύμφωνα με πολλούς αναλυτές, στόχος είναι επίσης και να υποσκαφτεί το κύρος του Σαντρ ως του ικανότερου συνομιλητή της Τεχεράνης στο Ιράκ. Και αυτό γιατί οι σιίτες σύμμαχοι των κατοχικών συνειδητοποιούν ότι η πολυπλοκότης αμερικανική παρουσία στην χώρα δεν πρόκειται να διαρκέσει επ' αό-

ριστον αλλά θ' αρχίσει σταδιακά να μειώνεται. Και τότε, θα χρειαστούν άλλοι υποστηρικτές για να καταστεί δυνατή η διατήρηση της εξουσίας, η αντιμετώπιση όλων εκείνων των οργανώσεων που δρουν με θολούς στόχους και κίνητρα (π.χ. ακραίοι ισλαμιστές ουαχαμπίτες) στο πλαίσιο της αντίστασης και να αποφευχθεί το ξέσπασμα της λαϊκής οργής απέναντι σε όσους γίνονται αντιληπτοί ως συνεργάτες των κατοχικών. Το γειτονικό Ιράν, κυρίως λόγω του σιισμού, αποτελεί ισχυρότατο παράγοντα άσκοπης επιρροής στο Ιράκ και αυτό, φυσικά, η κυβέρνηση Μάλικι και οι συνεργάτες της επιδιώκουν να μην εκφραστεί διά μέσου του Σαντρ.

Αυτό που μοιάζει περισσότερο από σίγουρο, πάντως, είναι ότι η ενδο-σιιτική αντιπαράθεση μόλις τώρα άρχισε να εκδηλώνεται και το πώς ακριβώς θα εξελιχθεί μέχρι τις τοπικές εκλογές του φθινοπώρου μένει να φανεί. Εκτιμάται ότι ο Σαντρ θα επιδιώξει, για άλλη μια φορά, να ελιχθεί μέσα από κάποια εκεχειρία προφυλάσσοντας τους οπαδούς και τους μαχητές του από μια ανοιχτή σύρραξη, αλλά αν δεν του επιτραπεί μια τέτοια κίνηση, τότε αναγκαστικά η διαμάχη θα μεταφερθεί στους δρόμους. Και θα είναι εξαιρετικά αιματηρή. Όσο για τις κατοχικές δυνάμεις, θα κληθούν ν' αντιμετωπίσουν άλλο ένα μέτωπο, το οποίο, επί της ουσίας, οι ίδιες δημιούργησαν με την πολιτική τους, στην προσπάθεια να κυριαρχήσουν στην χώρα μέσα από την τακτική του «διαιρεῖ και βασίλευε». Οι άνεμοι που έσπειραν, τώρα πλέον, από άκρη σε άκρη στο Ιράκ, τείνουν να μετατραπούν σε σαρρωτικές θύελλες. ▲

Ο 34χρονος σήμερα Σαντρ, η δημοφιλέστερη, ίσως, πολιτική φιγούρα της κατεχόμενης χώρας.

Σε ποιον ανήκει τέλος πάντων το πετρέλαιο;

Της ΝΙΚΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

δημοσιογράφου

Το Μάρτη του 2003 οι ΗΠΑ και οι Συμμαχικές δυνάμεις εισέβαλαν στο Ιράκ με το πρόσωπα της «απελευθέρωσης» της χώρας από την πυγεμονία του Σαντάμ Χουσεΐν. Για τα μάτια του κόσμου, οι ΗΠΑ αναλάμβαναν υποτίθεται δράση για τη «δημοκρατία» στο Ιράκ, για το γενικότερο καλό της περιοχής και κατ'επέκταση, όλου του κόσμου. Στην πραγματικότητα όμως για ποιον ακριβώς αναλάμβαναν δράση οι ΗΠΑ; Για τα συμφέροντα του Ιρακινού λαού και του γενικότερου καλού της ανθρωπότητας ή μήπως έψαχναν για κάποιο απώτερο κίνητρο;

Η απορία αυτή δημιουργήθηκε σε πολύ κόσμο, ιδιαίτερα μετά την ψηφοφορία και/ή την εφαρμογή του «νόμου του υδρογονάνθρακα του Ιράκ» (βαρτίστηκε «Νόμος του Πετρελαίου») το Φεβρουάριο του 2007 από την Ιρακινή κυβέρνηση (http://en.wikipedia.org/wiki/Iraq_oil_law_%282007%29)

Θα επιχειρήσουμε να δώσουμε μια απάντηση συγκεντρώνοντας πληροφορίες που έχουν έρθει μέχρι σήμερα στο φως. Σε άρθρο του Μάικλ Κλαιρ με τον τίτλο «Λαδώνοντας τους Τροχούς του Πολέμου» αναφέρεται ότι υπάρχει επίσημη έκθεση με τίτλο «Έκθεση για την Εθνική Πολιτική Ενέργειας» και βασικό πρωτεργάτη τον Ντικ Τσένι ή αλλιώς «Έκθεση Τσένι», που αποκαλύπτει ότι το εισαγόμενο πετρέλαιο στις ΗΠΑ για το έτος 2000 ανέρχεται στο μισό της συνολικής κατανάλωσης πετρελαίου και προβλέπεται να ανέβει κατά 2/3 ακόμα μέχρι το 2020. Η πληροφορία αυτή

δόθηκε στο Λευκό Οίκο τον Μάιν του 2001 (πέντε μήνες πριν τον βομβαρδισμό του Παγκόσμιου Κέντρου Εμπορίου). Στην ίδια Έκθεση αναφέρεται ότι «το μεγαλύτερο μέρος του ανεφοδιασμού της Αμερικής σε πετρέλαιο θα πρέπει να προέρχεται στο μέλλον από τις χώρες του Περσικού Κόλπου και καλείται ο Λευκός Οίκος να θέσει «σε υψηλή προτεραιότητα τη μεγαλύτερη πρόσβαση των ΗΠΑ στις χώρες του Περσικού Κόλπου». Το άρθρο συνεχίζει αναφέροντας ότι στο Ιράκ υπάρχουν «αχανείς, ανεξερεύνητες εκτάσεις, πολλά υποσχόμενες για πηγές υδρογονάνθρακα». Στην πραγματικότητα, οι ειδίμονες εικάζουν ότι οι πετρελαιοφόρες περιοχές του Ιράκ ενδέχεται να «φιλοξενούν το μεγαλύτερο εναπομείναν απόθεμα πετρελαίου στον κόσμο, το οποίο ακόμα δεν έχει χαρτογραφηθεί –μεγαλύτερο κατά πολύ από το αντίστοιχο πετρελαϊκό απόθεμα της Αλάσκα, της Αφρικής και της Κασπίας». Το άρθρο καταλήγει ότι αν οι ΗΠΑ κατάφερναν να αποκτήσουν πρόσβαση στις πετρελαιοφόρες περιοχές του Ιράκ θα «έκαναν τη μεγαλύτερη αρπαγή πετρελαίου στη σύγχρονη ιστορία» κι έτσι θα κατάφερναν να «αποτρέψουν μια ενδεχόμενη ενεργειακή κρίση στις ΗΠΑ».

Στο σημείο αυτό καλό θα ήταν να εξετάσουμε μια σειρά γεγονότων που συνέβησαν πριν την καθιέρωση του «Νόμου του Πετρελαίου». Στην ιστορία του Ιράκ υπήρχαν πάντα ξένοι οι οποίοι με τον έναν ή τον άλλο τρόπο προσπάθησαν κατά καιρούς να ασκή-

σουν έλεγχο στη χώρα, είτε τοποθετώντας στην εξουσία «ξένες φιλικά προσκείμενες» κυβερνήσεις, είτε με πολέμους, με κυρώσεις κ.λπ.

Όσον αφορά στη διατύπωση και καθιέρωση του «Νόμου του Πετρελαίου» σε άρθρο του Greg Palast με τον τίτλο: «Μυστικά Σχέδια των ΗΠΑ για το πετρέλαιο στο Ιράκ» το οποίο και

Ο Ντικ Τσένι, βασικός συντάκτης της επίσημης έκθεσης με τίτλο «Έκθεση για την Εθνική Πολιτική Ενέργειας».

αυτό απαιτούσε το «ξεπούλημα» όλων των πετρελαιοπαραγωγών περιοχών του Ιράκ και σκοπό είχε να «χρησιμοποιηθεί» το πετρέλαιο του Ιράκ στην κούρσα του ανταγωνισμού στο Καρτέλ του ΟΠΕΚ με εντυπωσιακές αυξήσεις στην παραγωγή, πάνω από τα καθιερωμένα ποσοστά του ΟΠΕΚ.

Το «**Σχέδιο για Ξεπούλημα**» πάρε το «πράσινο φως» σε συνάντηση που έγινε στο Λονδίνο με επικεφαλής τον κύριο Chalabi (**Ιδρυτή του Εθνικού Ιρακινού Κογκρέσου και Μέλος του Κυβερνητικού Συμβουλίου του Ιράκ**). Σημειωτέον, η συνάντηση έγινε λίγο μετά την εισβολή των Αμερικανικών δυνάμεων στη Βαγδάτη...

Το «**Σχέδιο για Ξεπούλημα**» πάγωσε από τον Phillip Carroll, πρώην CEO (chief executive officer - υψηλόβαθμο διοικητικό στέλεχος) της **Shell Oil-HΠΑ**, στον οποίο ανατέθηκε ο έλεγχος της παραγωγής πετρελαίου του Ιράκ για λογαριασμό φυσικά της κυβέρνησης των ΗΠΑ, μόλις ένα μήνα μετά την εισβολή. Ο κύριος Carroll αναφέρει χαρακτηριστικά: «Δεν επρόκειτο να γίνει κανενός είδους ιδιωτικοί πόντοι των πετρελαιοπαραγωγικών πηγών και εγκαταστάσεων του Ιράκ, τουλάχιστον τον καιρό που είχα εγώ ανάμειξη με το όλο θέμα». Υπόρειαν πολλές αντιδράσεις. Ο Arial Cohen, του νέο-συντηρητικού Ιδρύματος Εθνικής Κληρονομιάς δήλωσε στο *Newsnight* του BBC ότι χάθηκε μια ευκαιρία να ιδιωτικοποιηθούν οι πετρελαιοπαραγωγικές περιοχές του Ιράκ... πράγμα που θα σηματοδοτούσε τη νίκη των ΗΠΑ κατά του ΟΠΕΚ. Ο λόγος που δεν ήταν επιθυμητή η ιδιωτικοποίηση οφειλόταν στο φόβο ότι μια τέτοια κίνηση θα είχε τα ίδια αρνητικά αποτελέσματα με αυτά που προέκυψαν όταν η Ρωσία επιχείρησε να ιδιωτικοποιήσει τη βιομηχανία

της. Όπως αναφέρθηκε σε δήλωση της κ. Jaffe, «η βιομηχανία πετρελαίου προτίμησε τον κρατικό έλεγχο αντί για το «ξεπούλημα» με το φόβο της επανάληψης όλων όσων συνέβησαν στη Ρωσία με την ιδιωτικοποίηση της ενέργειας... οι Αμερικανικές πετρελαϊκές εταιρίες αποκλείστηκαν από τις πηγές ενέργειας».

Σε δήλωση στο **Economist**, η **Amy Jaffe** αναφέρει: «... πιθανή εναλλακτική λύση είναι να πειστούν οι ξένες πετρελαϊκές εταιρίες για να διαθέσουν το απαιτούμενο κεφάλαιο ως αντάλλαγμα, εφόσον επιθυμούν να έχουν δικαιώματα στο πετρέλαιο ... μέσω συμφωνιών διανομής της παραγωγής...» (*Economist: "The people's Oil"*, Vol.367 Issue 8319). Στο ίδιο άρθρο, σε δήλωση του David O'Reilly υψηλόβαθμου διοικητικού στελέχους της **Chevron Texaco** αναφέρεται ότι: «Εφόσον γίνει προσφορά από μια νόμιμη κυβέρνηση που θα έχει τη δυνατότητα να μας καλύψει μακροπρόθεσμα και με ασφάλεια, παρέχοντάς μας τις κατάλληλες προϋποθέσεις και όρους, ασφαλώς και θα δείξουμε ενδιαφέρον».

Στη συνέχεια, έγιναν νέα σχέδια για τη «δημιουργία κρατικής εταιρείας», τα οποία ολοκληρώθηκαν τον Γενάρη του 2004 υπό την καθοδήγηση της **Amy Jaffe**, επιστημονικό μέλος στο *Instituto James Baker III του Rice University*, με ειδικότητα στη Μέση Ανατολή και στα πετρελαϊκά ζητήματα. Ο **«Νόμος του Πετρελαίου»** συντάχθηκε με την πρόσθετη Βοηθεία της **Bearing Point** (Αμερικανική συμβουλευτική εταιρεία) και του Υπουργείου Εξωτερικών των ΗΠΑ.

(http://en.wikipedia.org/wiki/Iraq_oil_law%2807%29)

Διαβάζοντας προσεχτικά ένα αντίγραφο του **«Νόμου του Πετρελαίου»** όπως εμφανίζεται στην ιστοσελίδα της **Kuwaiti National Petroleum Company**, παρατηρούμε τα εξής:

- Μεταξύ άλλων αναφέρεται: «προκειμένου να βοηθήσουμε το «Όμο-

σπονδιακό Πετρέλαιο» και το «Συμβούλιο Βενζίνης» στην επανεξέταση των συμβολαίων «Ερευνας και Παραγωγής πετρελαίου» και των σχεδίων «Αναπτυξης Πετρελαιοπηγών», στηριζόμαστε στη βοήθεια ενός πάνελ το οποίο ονομάζεται «Πάνελ Ανεξάρτητων Συμβούλων» και περιλαμβάνει ειδήμονες για το πετρέλαιο και τη βενζίνη, Ιρακινούς και ξένους».

- **Στο άρθρο 9** του Νόμου και σχετικά με τους όρους που πρέπει να πληροί μια εταιρεία προκειμένου να της επιτραπούν οι επενδύσεις στις πετρελαιοπηγές του Ιράκ: **Μέγιστη δυνατή οικονομική ανταπόδοση στη χώρα. Ανάλογη οικονομική ανταπόδοση της επένδυσης στον ίδιο τον επενδυτή.**

- **Στο άρθρο 13** «Συμβόλαιο έρευνας και παραγωγής» αναφέρονται οι φάσεις και ο χρόνος που διατίθεται για την κάθε φάση. Αν κάποιος προσθετεί όλες τις «φάσεις» προκειμένου να βρει το συνολικό χρόνο που διατίθεται τότε θα κατέληγε σε μια περίοδο 30 ετών με μια πιθανή χρονική παράταση 5 ετών!!!!

Στο άρθρο 15 αναφέρεται ότι η (INOC) (Εθνική Εταιρεία Πετρελαίου του Ιράκ) και άλλοι δικαιούχοι της «Ερευνας και Παραγωγής» παρακλαούνται όπως επιμελώς φροντίσουν για συνεταιρισμούς, κοινές επιχειρήσεις και άλλους είδους συμπράξεις και συνεργασίες προκειμένου να προωθήσουν την ταχεία ανάπτυξη ενός Ιρακινού ιδιωτικού τομέα που να έχει την ικανότητα να βοηθήσει και να ενισχύσει τις Πετρελαιϊκές Επιχειρήσεις για το αμοιβαίο συμφέρον των προαναφερόμενων δικαιούχων και ολόκληρου του έθνους.

Το άρθρο 34 αναφέρεται στα «Δικαιώματα Εκμετάλλευσης»: «...οι δικαιούχοι δικαιώματος «Ερευνας και Παραγωγής» θα πρέπει να καταβάλλουν δικαιώματα εκμετάλλευσης της τάξης του 12,5% της συνολικής Ακαθάριστης Παραγωγής.

Το άρθρο 40 αναφέρει ότι θα πρέπει να γίνει επανεξέταση σε όλα τα

υπάρχοντα συμβόλαια. Αυτό δημιουργεί προβληματισμούς όσον αφορά το ενδεχόμενο ακύρωσης των συμβολαίων που προϋπάρχουν και έχουν συναφθεί με χώρες όπως η Κίνα, η Γαλλία και η Ρωσία.

Τα άρθρα του Νόμου, σε συνδυασμό με τις πληροφορίες που παρουσιάστηκαν παραπάνω δημιουργούν σοβαρούς προβληματισμούς σχετικά με τους δικαιούχους.

Υπάρχουν πρόσθετες πληροφορίες

σχωρήσει με μεγαλύτερη ευκολία.

Σε άρθρο του Michael Klare με τον τίτλο Fighting for Oil-Still πληροφορούμαστε ότι οι πετρελαιϊκές εγκαταστάσεις και οι πετρελαιαγωγοί αστυνομεύονται από Αμερικανικές στρατιωτικές μονάδες όπως η **Tiger Force** (η οποία ήταν μονάδα αποσάσματος θανάτου κατά το Βιετνάμ). Αυτές οι μονάδες έχουν εντολή να «χτυπούν αβλεπί - με την πρώτη ματιά» χωρίς καν να μπαίνουν στη

Το διυλιστήριο Bayji, ένα από τα τρία μεγαλύτερα στο Ιράκ, παράγει περίπου το 75% της συνολικής παραγωγής πετρελαίου στη χώρα και απασχολεί περισσότερους από 5000 Ιρακινούς στις εγκαταστάσεις του.

που οδηγούν στο συμπέρασμα ότι η κυβέρνηση των ΗΠΑ άμεσα ή έμμεσα προσπαθεί εκμεταλλευτεί την κατάσταση που έχει διαμορφωθεί. Ενα άρθρο με τον τίτλο «*Αρχίζει ο ανταγωνισμός για το πετρέλαιο στο Ιράκ*» μας υπενθυμίζει ότι ο Phillip Carroll εξακολουθεί να είναι σύμβουλος στο Ιρακινό Υπουργείο Πετρελαίου...

H Dutch Shell ολοκλήρωσε έναν ευρύ κύκλο μελετών για πολλούς στόχους δωρεάν «εκμετάλλευσης» πετρελαίου, ούτως ώστε η εταιρεία να έχει μελλοντικά τη δυνατότητα να ει-

διαδικασία αναγνώρισης.

Από το **NEW EUROPE, στη European Weekly** πληροφορούμαστε ότι η Lukoil (Ρωσική πετρελαιϊκή εταιρεία) και η συνεργαζόμενή της Cenoco Phillips (από τις μεγαλύτερες Αμερικανικές εταιρείες) θα είναι από τις πρώτες εταιρείες που θα τους δοθεί συμβόλαιο με δικαιώματα επένδυσης στην περιοχή West Qurna-2.

Να λοιπόν πώς εξηγείται γιατί μια υπερδύναμη επενδύει τόσο θαρύ στρατιωτικό εξοπλισμό και τόσο πολύ αίμα για χάρη της «δημοκρατίας». ▲

Το οργανωμένο έγκλημα στο Κόσοβο

Του ΝΙΚΟΥ ΦΩΤΙΑΔΗ

αντιπροέδρου της ΕΕΔΥΕ

Mε την άμεση επέμβαση των ΗΠΑ και της ΕΕ και σαφή παραβίαση της απόφασης 1244 του ΣΑ του ΟΗΕ, αλλά κυρίως ενεργώντας ενάντια στην απόφαση του σερβικού λαού (Δημοψήφισμα στις 17 Φλεβάρη του 2008) αναγγέλθηκε μονομερώς η «ανεξαρτησία» του Κοσσόβου.

Ποιες είναι όμως οι δυνάμεις που υποστήριζαν και υποστηρίζουν οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ για τη διάλυση της Γιουγκοσλαβίας, που διέπρατταν και διαπράττουν τα εγκλήματα αυτά κατά της ανθρωπότητας;

Ακόμα και σήμερα οι αναγγελίες θανάτου στην πρώην Γιουγκοσλαβία γράφουν: «πέθανε από καρκίνο...» από τις βόμβες απεμπλουτισμένου ουρανίου που έριξε το ΝΑΤΟ κατά τη διάρκεια του πολέμου στα Βαλκάνια.

Στις ίδιες δυνάμεις στηρίζονται οι ΗΠΑ, το ΝΑΤΟ και η ΕΕ στη νέα τους διπλωματική επίθεση στα Βαλκάνια. Στις δυνάμεις του οργανωμένου εγκλήματος και της μαφίας που έχουν μάλιστα και διπλωματική ασυλία.

Από το 1999 το Κόσσοβο διοικείται από τον ΟΗΕ με τον κατοχικό ΝΑΤΟϊκό στρατό (μαζί και δικό μας) και ένα δίκτυο δυνάμεων ασφαλείας Κοσσοβάρων-Αλβανών με πολιτικούς που είναι εμπλεγμένοι στο οργανωμένο έγκλημα του λαθρεμπορίου όπλων και ναρκωτικών σύμφωνα με στοιχεία του ΟΗΕ αλλά και των δυνάμεων της KFOR.

Βαριές κατηγορίες αναφέρονται στον Ramush Haradinaj που μέχρι το Μάρτη ήταν πρωθυπουργός, στον Hashim Thaci που σήμερα είναι ο ηγέ-

της του Δημοκρατικού Κόμματος του Κοσσόβου και στον Xhavit Haliti που είναι στο Προεδρείο της Βουλής.

Ο Thaci ως μέλος της Κοσσοβο-Αλβανικής αντιπροσωπείας θα πάρει μέρος στις διαπραγματεύσεις για το καθεστώς του Κοσσόβου. Και οι τρεις κανανέ καριέρα στον UCK, τον γνωστό απελευθερωτικό στρατό του Κοσσόβου, έζησαν πολλά χρόνια στην Ελβετία και έχουν προσωπικές και επαγγελματικές σχέσεις με την Ελβετία.

Για τα τρία πρόσωπα κλειδιά Haliti, Thaci, Haradinaj υπάρχει στενή εμπλοκή στην πολιτική, την οικονομία και τη διεθνή δομή της διαχείρισης οργανωμένου εγκλήματος στο Κόσσοβο. Αυτό το εγκληματικό δίκτυο προκαλεί και σήμερα την πολιτική αστάθεια στο Κόσσοβο.

Μια από τις μορφές - κλειδιά είναι ο Hashim Thaci, ο πρόεδρος του Δημοκρατικού κόμματος του Κοσσόβου που ελέγχει σήμερα σημαντικό μέρος των εγκληματικών δραστηριοτήτων στο Κόσσοβο.

Ο Thaci πριν τον πόλεμο στο Κόσσοβο ζούσε ως αναγνωρισμένος φυγάς 5 χρόνια στην Ελβετία και σπούδαζε στο Πανεπιστήμιο της Ζυρίχης – με υποτροφία- ανατολικο-Ευρωπαϊκή ιστορία.

Το 1992 ήταν ένας από τους ιδρυτές του UCK και αργότερα ο πολιτικός πιγέτης. Γνωστός έγινε το 1999 ως επικεφαλής της Κοσσοβο-Αλβανικής πλευράς στις Σερβο-Αλβανικές δια-πραγματεύσεις Ειρήνης του Ramou-

αγίε και με αυτό τον τρόπο ως πολιτικός από τη λεγόμενη «διεθνή κοινότητα».

Ο Thaci τώρα ελέγχει μια «υπηρεσία ασφαλείας» ένα δίκτυο που δρα σε ολόκληρο το Κόσσοβο και λέγεται ότι έχει σχέση με το εμπόριο των όπλων και ναρκωτικών, που νομικά μέχρι σήμερα δεν έχει αποδειχτεί.

Ένα δεύτερο πρόσωπο-κλειδί, ο Ramush Haradinaj είναι ο επίμαχος πολιτικός στο Κόσσοβο. Ασχολείται με ένα φάσμα πολιτικών, στρατιωτικών, εγκληματικών δραστηριοτήτων που επηρεάζουν σημαντικά τις σχέσεις ασφαλείας στο Κόσσοβο. Η ομάδα του ασχολείται με το λαθρεμπόριο όπλων και ναρκωτικών και το παράνομο εμπόριο με φορολογήσιμα αγαθά και ελέγχει κρατικές οργανώσεις.

Η KFOR χαρακτηρίζει την ομάδα ως τη μεγαλύτερη εγκληματική οργάνωση της περιοχής. Ελέγχει επίσης τη διανομή ανθρωπιστικής βοήθειας. Την καριέρα του την οφείλει στη διεθνή λεγόμενη κοινότητα και ιδιαίτερα στις ΗΠΑ. Ο Ramush Haradinaj που μιλάει άπταιστα αγγλικά και γαλλικά πήγε ως μετανάστης στην Ελβετία.

Το 1998 επέστρεψε στο Κόσσοβο και οργάνωσε στρατιωτικές επιχειρίσεις του UCK. Μετά το τέλος του πολέμου διεξήγαγε ένοπλες συγκρούσεις με άλλες παρέες που οι αρχές του ΟΗΕ χαρακτήρισαν «ξεκαθάρισμα λογαριασμών» πραγματικά μάχη των οικογενειών μαφίας όπως δείχνει το παρακάτω παράδειγμα:

Η Υπηρεσία Πληροφοριών του ΟΗΕ

σε εμπιστευτική της Έκθεση, 29 Δεκέμβρη 2003 πληροφορεί ότι ο Haradinaj επιτέθηκε με ενόπλους στο σπίτι ανταγωνιστή για εμπορία ναρκωτικών.

Πριν ανακριθεί ο Haradinaj από την αστυνομία του ΟΗΕ, με αστραπιά δράση δύο πρακτόρων της CIA επιβιβάστηκε σε στρατιωτικό Ιταλικό ελικόπτερο και πέταξε σε στρατιωτική βάση των ΗΠΑ, αναφέρεται σε έκθεση της Υπηρεσίας πληροφοριών του ΟΗΕ.

Οι υπάλληλοι του ΟΗΕ πήραν αμέσως από το κεντρικό τους κατάλυμα στην Πρίστινα διαταγή να μην πάρουν μέτρα εναντίον του Ramush Haradinaj επειδή μια συγγνώμη του «ήρωα του απελευθερωτικού αγώνα» θα προκλούσε έκρηξη στην τεταμένη κατάσταση του Κοσσυφοπεδίου...

Μετά από αυτό το περιστατικό ο Haradinaj μεταφέρθηκε στις ΗΠΑ σε πεδίο Βολής. Κατά τη διάρκεια της παραμονής του στις ΗΠΑ οι αμερικανικές υπηρεσίες στήριξαν την πολιτική του καριέρα για να γίνει πρόεδρος στο «ανεξάρτητο Κόσσοβο».

Επιστρέφοντας στο Κόσσοβο ο ευνούμενος των ΗΠΑ ίδρυσε ένα νέο κόμμα την «Συμμαχία για το μέλλον του Κοσσόβου». Ο Ramush Haradinaj έγινε όπως το επιθυμούσαν οι ΗΠΑ, το Δεκέμβρη του 2004, πρωθυπουργός στο Κόσσοβο. Όμως, μόνο, για 3 μήνες. Τον Μάρτη του 2005 παραιτήθηκε και παρουσιάστηκε στο Δικαστήριο εγκληματιών πολέμου στη Χάγη. Κατηγορήθηκε ότι στη διάρκεια των συγκρούσεων στο Κόσσοβο διεξήγαγε συστηματικά εθνικές εκκαθαρίσεις με βασανιστήρια και βιασμούς σέρβων και Ρωμά (Αθιγγάνων). Αρνήθηκε όλες τις κατηγορίες και τον Ιούνιο αποφυλακίστηκε κάτω από τις ισχυρές πιέσεις των ΗΠΑ παρά της θέλησης της κυρίας Παγαπόντε (Κάρλα Ντελ Πόντε), κατηγόρου του Διεθνούς Δικαστηρίου της Χάγης — υπεύθυνη του θανάτου του Μιλόσεβιτς. Η δίκη στη Χάγη προβλέπονταν να αρχίσει το 2007. Μπορεί φυσικά πάλι να πολι-

Η φωτογραφία τα λέει όλα... Οι απονεμητές της δικαιοσύνης μεταξύ τους!!! Hashim Thaci αριστερά, και Jaap de Hoop Scheffer, γ.γ του NATO, δεξιά της φωτογραφίας.

τευθεί και η κατηγορία οργανωμένου εγκλήματος δεν έφτασε ακόμα στη δικαιοσύνη.

Σημαντική προσωπικότητα για το Κόσσοβο είναι επίσης ο Xhavit Haliti. Το μέλος του προεδρείου της Βουλής (και αντιπρόεδρος του Δημοκρατικού Κόμματος του Κοσσόβου) μια γνωστή εγκληματική μορφή μπλεγμένη στο εμπόριο των όπλων και των ναρκωτικών, των γυναικών και των καυσίμων, κατεταγμένος στους κύκλους της μαφίας κινεί μεγάλα χρηματικά ποσά.

O Haliti άρχισε την καριέρα του όπως ο Haradinaj και ο Thaci στην Ελβετία. Εμφανίστηκε εκεί στα τέλη της δεκαετίας του '80 (1980) και σπούδασε ψυχολογία.

To 1990 πραγματοποίησε μια Βομβιστική ενέργεια με πολιτικό κίνητρο.

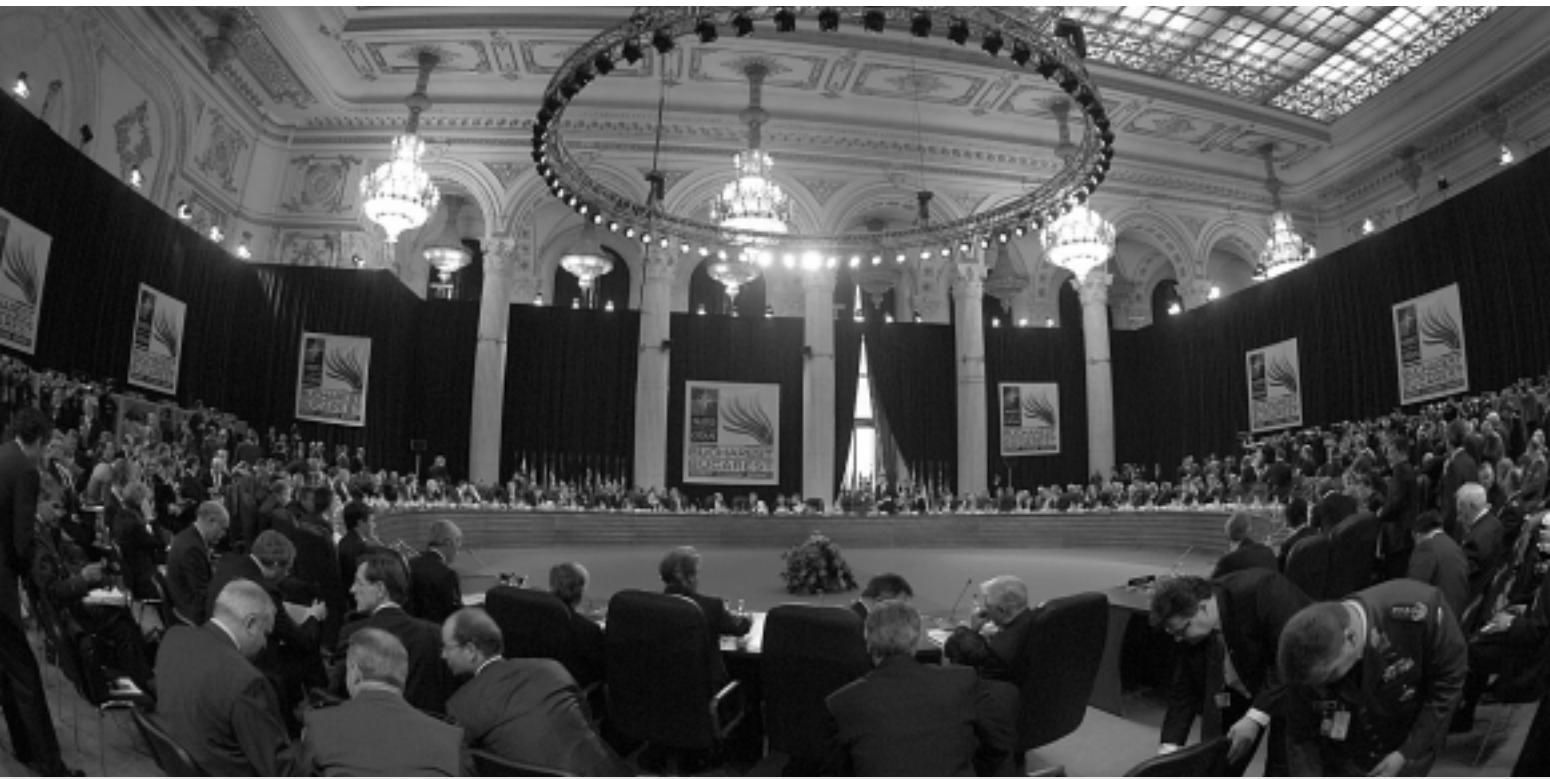
Ένα χρόνο αργότερα ανήκε κι αυτός στο προεδρείο του «λαϊκού κινήματος του Κοσσόβου» και προωθούσε

από την Ελβετία οργανώσεις του UCK. Πριν και κατά τη διάρκεια του πολέμου προμήθευε την οργάνωση του UCK με όπλα και χρήμα από τους Κοσσόβο-Αλβανούς μετανάστες. Και για τον Haliti μέχρι σήμερα δεν υπάρχει κανένα δικαστικό αξιοποιήσιμο.

Οι τρεις λοιπόν αυτές «διασημότητες» του Κοσσόβου δρουν πολιτικά στην πρώτη γραμμή σήμερα και κάνουν μπίζνες όπλων, ναρκωτικών, γυναικών, κλπ.

Υποσημείωση:

- Στο Αφγανιστάν οι κατοχικές μισθοφορικές δυνάμεις του NATO μαζί με τις κυβερνήσεις μαριονεττών κινούν τα νήματα του ναρκοεμπορίου.
- Το Αφγανιστάν τροφοδοτεί το 87% της παγκόσμιας διακίνησης οπίου.
- Στο Αφγανιστάν υπάρχει και ελληνική στρατιωτική δύναμη...

NATO: μετά τη Σύνοδο Κορυφής

Του
ΚΥΡΙΑΚΟΥ ΖΗΛΑΚΟΥ

Πιο επιθετικό απέναντι στους λαούς, με περισσότερο διευρυμένο το ρόλο του, θγήκε το NATO από τη Σύνοδο Κορυφής που έγινε στις αρχές Απρίλη στο Βουκουρέστι. Με τις αποφάσεις που ελήφθησαν στη Ρουμανίκη πρωτεύουσα το NATO έρχεται ακόμα πιο κοντά στις ενεργειακές πηγές του πλανήτη, πηγαίνει ακόμα πιο ανατολικά, ... στην Κασπία και τον Καύκασο, προχωράει ακόμα ένα βήμα στην κατεύθυνση της υιοθέτησης της αμερικανικής «αντιπυραυλικής ασπίδας» στην Ευρώπη και τα Βαλκάνια, ενισχύει την παρουσία του στο Αφγανιστάν, αλλά και κάνει ακόμα πιο ευέλικτη τη δομή του ώστε να ανταποκρίνεται πιο αποτελεσματικά σε αποστολές και επεμβάσεις σε οποιοδήποτε σημείο του πλανήτη.

Πέρα από την ομίλη που δημιουργήθηκε στη χώρα μας, περί «αποτυχίας Μπουζ» και για «ναυάγιο» της συνόδου κορυφής, η πραγματικότητα είναι ότι κάθε άλλο παρά άσχημα ήταν τα αποτελέσματα της συγκεκριμένης συνόδου των NATOϊκών πηγεών στο Βουκουρέστι για την ιμπεριαλιστική συμμαχία. Αντίθετα, οι αποφάσεις της έδωσαν νέα ώθηση στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και την ισχυροποίηση της πολεμικής μηχανής σε βάρος των λαών του κόσμου. Η απειλή για την παγκόσμια ειρήνη γίνεται ακόμα πιο μεγάλη.

Μπορεί η μη πρόσκληση στην ΠΓΔΜ και η μη απόδοση καθεστώτος υποψήφιων προς ένταξη χωρών σε Ουκρανία και Γεωργία, για τις οποίες ωστόσο οι ηγέτες των 26 κρατών-μελών του NATO δεσμεύτηκαν ότι θα γίνουν κάποια στιγμή μέλη του, να ρίχνουν «σκιές» στα αποτελέσματα της συνόδου, αλλά δεν αλλάζουν την ουσία. Η Ατλαντική Συμμαχία απλώνεται αδιάκοπα σε νέες χώρες, αναλαμβάνει συνεχώς νέες αποστολές (ασφάλειας ενεργειακών πηγών και αγωγών, αντιμετώπισης τρομοκρατίας, διασποράς όπλων μαζικής καταστροφής, «ανθρωπιστικών κρίσεων», κ.ο.κ.), που της επιτρέπουν να επεμβαίνει σε όποιο σημείο διακυβεύονται ζωτικά συμφέροντα των ιμπεριαλιστών, ενώ ενισχύεται σημαντικά και το οπλοστάσιό της.

Μετά τις μονάδες ταχείας επέμβασης (NRF) η πολεμική μηχανή εφοδιάζεται με αμερικανικούς πυραύλους μεγάλου βεληνεκούς, ενώ στα σκαριά βρίσκεται και η χρήση τακτικών πυρονικών όπλων... Αναμφίβολα η επέκταση δράσης του NATO σημαδεύεται από τις ενδοϊμπεριαλιστικές αντιθέσεις και τις άγριες διαμάχες για το μοίρασμα των αγορών και των πλουτοπαραγωγικών πηγών του πλανήτη, τις ιδιαίτερες προτεραιότητες, κ.ο.κ. Απόρροια αυτών των αντιθέσεων ήταν οι σκιές στη Σύνοδο Κορυφής του Βουκουρεστίου, καθώς οι «Ευρωπαίοι» εμφανίστηκαν

απρόθυμοι να υιοθετήσουν το αμερικανικό σχέδιο για διεύρυνση του NATO προς Ουκρανία και Γεωργία, αναλογιζόμενοι τις αρνητικές επιπτώσεις από ένα νέο «Ψυχρό Πόλεμο» με τη Ρωσία. Στη σκιά αυτών των αντιθέσεων μπόρεσε και η ελληνική κυβέρνηση να θέσει το δειλό «βέτο» για την ένταξη της ΠΓΔΜ, «βέτο» που καμία σχέση όμως δεν έχει με την ειρήνη και τη φιλία των λαών της περιοχής αλλά με την ενίσχυση της θέσης της εγχώριας πλουτοκρατίας στα Βαλκάνια.

Ο απολογισμός...

Οι αποφάσεις που πάρθηκαν στη σύνοδο του Βουκουρεστίου, ο οποία είχε χαρακτηριστεί «օρόσημο στο μετασχηματισμό του NATO» από τον γγ της λυκοσυμμαχίας, **Γιαν ντε Χουπ Σέφερ**, ήταν πολλές και σημαντικές.

Πρώτον, η εγκατάσταση της αμερικανικής «αντιπυραυλικής ασπίδας» στην Κεντρική Ευρώπη και τα Βαλκάνια με τις ευλογίες του NATO. Οι 26 ηγέτες της Ατλαντικής Συμμαχίας νομιμοποίησαν πλήρως την ανάγκη εγκατάστασης των αμερικανικών πυραύλων σε Πολωνία και Τσεχία, ενώ συμφώνησαν στη δημιουργία συμπληρωματικού NATOικού αντιπυραυλικού συστήματος που θα καλύπτει όσες χώρες - μέλη δεν καλύπτονται από το αμερικανικό, δηλαδή τα Βαλκάνια (Ρουμανία, Βουλγαρία, Ελλάδα, Τουρκία, κ.ά.). Στο κείμενο των συμπερασμάτων αναφέρεται χαρακτηριστικά ότι οι ηγέτες του NATO αναγνωρίζουν «τη σπουδαία συνεισφορά για την προστασία των συμμάχων έναντι των βαλλιστικών πυραύλων, μεγάλου βεληνεκούς, την οποία θα προσφέρει η προβλεπόμενη ανάπτυξη των στοιχείων της αμερικανικής αντιπυραυλικής άμυνας».

Παράλληλα, περισσότερο για να ρίξουν στάχτη στα μάτια των λαών της Ευρώπης, απευθύνουν πρόταση στη Ρωσία να «διασυνδέσει» το δικό της αντιπυραυλικό σύστημα με το αμερικανικό και το NATOικό ...«την καταλληλότερη προς τούτο στιγμή». Δεν πρέπει να διαφεύγει ότι μεταξύ των εισηγήσεων της συνόδου - παραμένει άγνωστο αν συζητήθηκε - ήταν και αυτή των πρώτων στρατηγών του NATO για να περιληφθούν στο NATOικό οπλοστάσιο και πυρονικά όπλα.

Δεύτερον, διεύρυνση προς τη Μαύρη Θάλασσα και τον Καύκασο. Μπορεί να μην πέρασε 100% το αμερικανικό σχέδιο να αποδοθεί επίσημο καθεστώς υποψήφιων χωρών σε Ουκρανία και Γεωργία αλλά οι ηγέτες του NATO «δεσμεύτηκαν ότι οι δύο αυτές χώρες θα γίνουν μια τημέρα μέλη της συμμαχίας», όπως είπε ο γγ του NATO. Στην πραγματικότητα πήραν μια μικρή αναβολή καθώς η υποψηφιότητα των κρατών αυτών θα εξεταστεί στη σύνοδο των υπουργών Εξωτερικών του NATO το Δεκέμβρη, ενόψει της δοϊς συνόδου της «συμμαχίας» που θα γίνει το 2009 και θα διοργανώσουν από κοινού Γερμανία και Γαλλία. Η απόφαση δε διαφέρει και πολύ από τον αρχικό στόχο, που ήταν

«διεύρυνση του NATO προς τη Μαύρη Θάλασσα, ενίσχυση των ευρωατλαντικών προσδοκιών της Γεωργίας και της Ουκρανίας και του συνεταιρισμού με τη Μολδαβία, την Αρμενία και το Αζερμπαϊτζάν».

Δεν είναι τυχαίο ότι οι φιλοδυτικές κυβερνήσεις της Γεωργίας και της Ουκρανίας έσπευσαν να χαιρετίσουν ως «ιστορική» την απόφαση του NATO. Αξίζει να σημειωθεί ότι η εξάπλωση του NATO προς ανατολάς ήταν ραγδαία τα τελευταία δέκα χρόνια. Το 1999 το NATO δέχτηκε στους κόλπους του την Πολωνία, την Ουγγαρία και την Τσεχία, ενώ το 2004 εισήλθαν η Βουλγαρία, η Ρουμανία, η Σλοβακία, η Σλοβενία και οι τρεις Βαλτικές Δημοκρατίες.

Την ίδια στιγμή, το NATO ολοκληρώνει τη διεύρυνση στα Βαλκάνια με την ένταξη της Κροατίας και της Αλβανίας, που από του χρόνου θα γίνουν το 270 και 280 μέλος της Συμμαχίας, ενώ ανοιχτή πρόσκληση απευθύνθηκε και στην ΠΓΔΜ... Στον «προθάλαμο» περιμένουν Βοσνία-Ερζεγοβίνη, Μαυροβούνιο αλλά και Σερβία...

Παράλληλα, συνεχίζεται η συνεργασία με τους «συμμάχους-δορυφόρους», όπως η Αυστραλία, η Ιαπωνία, η Νέα Ζηλανδία, η Σιγκαπούρη, κ.ά. που συμμετέχουν και στις στρατιωτικές επιχειρήσεις του NATO.

Τρίτον, επιπλέον στρατεύματα στο Αφγανιστάν. Οι ΗΠΑ κατάφεραν αυτή τη φορά να πάρουν περισσότερες προσφορές από τους Ευρωπαίους συμμάχους για αποστολή επιπλέον στρατευμάτων και αεροσκαφών στο Αφγανιστάν. Πρώτη και καλύτερη η Γαλλία που επιβεβαίωσε ότι θα στείλει επιπλέον 700 στρατιώτες, για να ενισχύσει τη δύναμη των 48.000 NATOικών στρατιωτών που βρίσκονται ήδη στο Αφγανιστάν. Το σημαντικότερο όμως είναι ότι οι κυβερνήσεις των κρατών - μελών ανέλαβαν «μακροπρόθεσμη δέσμευση» για το Αφγανιστάν, δηλώνοντας στο κοινό ανακοινώθηκεν ότι έως το 2010 θα έχει συγκροτηθεί στρατός 80.000 ανδρών υπό τον έλεγχο της κατοχικής κυβέρνησης της Καμπούλ.

Πάντως γεγονός είναι πώς παρά την «αστοχία» στην πρόσκληση της ΠΓΔΜ, ο **Τζ. Μπους** δεν έφυγε με άδεια χέρια από το Βουκουρέστι. Αλλωστε, το θέμα θα επανέλθει σύντομα. Οπως είναι γεγονός πως η θριαμβολογία του **Κ. Καραμανλή** για το «βέτο» απέναντι στην ΠΓΔΜ - τη λέξη «βέτο» την χρησιμοποίησε για πρώτη φορά μετά τη σύνοδο Κορυφής... - έχει ημερομηνία λήξης. Ετσι ο **Κ. Καραμανλής** φρόντισε να ανταποκριθεί και με το παραπάνω στις NATOικές επεμβάσεις και αποστολές (Αφγανιστάν, Κόσσοβο), να αποδεχτεί την «αντιπυραυλική ασπίδα», να υπερακοντίσει στη διεύρυνση του NATO προς Ουκρανία και Γεωργία...

Αυτό που τελεκά επιβεβαιώνεται είναι ότι το μόνο «βέτο» που μετράει, που φοβίζει τους ιμπεριαλιστές, είναι η κοινή πάλη των λαών κατά των νεοταξικών σχεδιασμών και των μονοπωλίων. ▲

η κυβέρνηση ανακοίνωσε ότι θα ερευνήσει καταγγελίες σύμφωνα με τις οποίες παιδιά αβοριγίνων χρησιμοποιήθηκαν συστηματικά ως πειραματόζωα

Η κυβέρνηση της Αυστραλίας ανακοίνωσε ότι θα ερευνήσει καταγγελίες σύμφωνα με τις οποίες παιδιά Αβοριγίνων που είχαν απομακρυνθεί από τους γονείς τους στο πλαίσιο μιας κρατικής πολιτικής ενσωμάτωσης τους χρησιμοποιήθηκαν ως "Ινδικά χοιρίδια" για δοκιμή θεραπειών για τη λέπρα, δήλωσε η υπουργός Υγείας Νίκολα Ρόξον.

Ένα μέλος της συμμαχίας "Κλεμένη Γενιά", που εκπροσωπεί Αβοριγίνες που είχαν απομακρυνθεί από τις οικογένειές τους και είχαν δοθεί σε λευκούς Αυστραλούς για να τους μεγαλώσουν, είπε στο πλαίσιο έρευνας της Γερουσίας της Αυστραλίας ότι ορισμένα παιδιά είχαν εμβολιασθεί με υπό δοκιμή ορό για την καταπολέμηση της λέπρας τις δεκαετίες του 1920 και του 1930.

Η Κάθλιν Μίλς είπε ότι ο θείος της ήταν βοηθός νοσοκόμου στο συγκρότημα Κάλιν στην πόλη Ντάργουν και της είπε ότι τα παιδιά αυτά χρησιμοποιήθηκαν ως "Ινδικά χοιρίδια" προκειμένου να αναζητηθεί θεραπεία για τη λέπρα. "Είπε ότι αρρώστησε τους ανθρώπους μας πολύ, πάρα πολύ... η θεραπεία σχεδόν τα σκότωσε", είπε η Μίλς σε δημοσιογράφους. Η Ρόξον, σημειώνοντας ότι "προφανώς οι κατηγορίες αυτές είναι πολύ σοβαρές", διαβεβαίωσε ότι η κυβέρνηση θα ερευνήσει τα αρχεία των ιατρικών υπηρεσιών της για στοιχεία που να τεκμηριώνουν ότι τα παιδιά αυτά χρησιμοποιήθηκαν για ιατροφαρμακευτικά πειράματα,

Έκθεση για τα ανθρώπινα δικαιώματα στην Αυστραλία το 1997 είχε σημειώσει ότι 1 στα 3 έως 1 στα 10 παιδιά Αβοριγίνων αναγκάσθηκαν να αφήσουν τις οικογένειές τους από το 1910 έως το 1970, στο πλαίσιο της πολιτικής συσσωμά-

τωσης τους με το λευκό πληθυσμό. Πολλά από τα παιδιά αυτά υπέστησαν φυσική και σεξουαλική κακοποίηση σε διάφορα ιδρύματα, εκκλησιαστικά ιδρύματα και οικίες αναδόχων γονέων, σύμφωνα με την ίδια έκθεση.

Το Φεβρουάριο ο πρωθυπουργός Κ. Ραντ απολογήθηκε, εκ μέρους του έθνους, στα παιδιά της "χαμένης γενιάς", σηματοδοτώντας την έναρξη μιας νέας εποχής στις σχέσεις μεταξύ εποίκων και ιθαγενών Αυστραλών.

Περίπου 460.000 ιθαγενείς Αβοριγίνες ζουν σήμερα στη χώρα, ή περίπου 2% εκ του συνολικού πληθυσμού των 21 εκατομμυρίων Αυστραλών.

Οι Αβοριγίνες είναι το λιγότερο προνομιούχο τμήμα του πληθυσμού στην Αυστραλία, με προσδόκιμο ζωής 17 έτη μικρότερο από τον μέσον όρο των υπολοίπων πολιτών, και πολύ υψηλότερα ποσοστά του μέσου όρου όσον αφορά την παιδική θνησιμότητα, την ανεργία, τους εγκλεισμούς σε σωφρονιστικά ιδρύματα, την κατάχρηση αλκοόλ, την χρήση ναρκωτικών και την ενδοοικογενειακή βία.

Απολογήθηκε η Absolut για διαφήμιση που... επέστρεψε Τέξας και Καλιφόρνια στο Μεξικό

Μπροστά σε οργισμένες φωνές Αμερικανών καταναλωτών για μποϊκοτάζ της βότκας Absolut, η σουηδική παρασκευάστρια εταιρεία απολογήθηκε δημοσίως και απέσυρε με συνοπτικές διαδικασίες διαφημιστική εκστρατεία που παρουσιάζει τις νοτιοδυτικές ΗΠΑ ως τμήμα του Μεξικού υπό το σλόγκαν «Σε έναν τέλειο κόσμο»...

Η διαφημιστική εκστρατεία της Absolut, που παρουσιάζει ιδανικά σενάρια υπό το σλόγκαν «Σε έναν τέλειο κόσμο» («in an Absolut World»), απεικόνιζε έναν χάρτη της εποχής του 1830 όταν στο Μεξικό ανήκε η Καλιφόρνια, το Τέξας και άλλες νοτιοδυτικές πολιτείες της Αμερικής.

Στο Μεξικό διατηρείται έως σήμερα η πίκρα για την απώλεια των περιοχών αυτών στον πόλεμο του 1848 με την Αμερική. Όμως οι διαφημίσεις, που έκαναν την εμφάνισή τους μόνο στο Μεξικό, ήταν κάθε άλλο από ιδανικές για τους Αμερικανούς που κτίζουν φράκτες και βρίσκονται σε μία

διαρκή "θερμή" συζήτηση σχετικά με την παράνομη μετανάστευση από το νότιο γείτονά τους. Οι διαφημίσεις προκάλεσαν ενόχληση στην κοινή γνώμη που εκφράστηκε κυρίως μέσω δικτυακών τόπων στο Internet και blogs, με αποτέλεσμα η εταιρεία να αναγκαστεί να ζητήσει δημόσια συγνώμη για τη διαφημιστική εκστρατεία και να την αποσύρει άμεσα.

Η ευθύνη της Παγκόσμιας Τράπεζας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου στην κρίση των τροφίμων

Το βασικό θέμα των συνεδριάσεων που έγιναν πρόσφατα τόσο στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο (υπό τον γάλλο Ντομινίκ Στρος- Καν) όσο και στην Παγκόσμια Τράπεζα (υπό τον αμερικανό Ρόμπερτ Ζέλικ) ήταν η αύξηση των τιμών των τροφίμων. Πρόκειται για μια δυσάρεστη εξέλιξη, σε μια στιγμή που δέχονται πιέσεις τόσο οι τράπεζες όσο και οι υπουργοί Οικονομικών της Δύσης. Η κρίση των τροφίμων είναι πραγματική: η τιμή του ρυζιού αυξήθηκε κατά 75% μέσα σε δύο μήνες, η τιμή του σιταριού αυξήθηκε κατά 120% σε ένα χρόνο. Οι πιο ευάλωτες χώρες κινδυνεύουν από πείνα, ενώ έχουν γίνει ήδη ταραχές στην Αίγυπτο, την Αϊτή και άλλες περιοχές. Η Παγκόσμια Τράπεζα θεωρεί ότι άλλα 100 εκατομμύρια άτομα έχουν εξωθηθεί στη φτώχεια, έγραψε την International Herald Tribune για να προσθέσει: Οι συμβατικές εξηγήσεις για τις αυξήσεις τιμών είναι η αύξηση του πληθυσμού, η έμφαση στην παραγωγή βιοκαυσίμων, η αύξηση της ζήτησης τροφίμων που παρατηρείται σε όλες της Ασίας και της Μέσης Ανατολής, η ξηρασία και το υψηλό κόστος των μεταφορών. Με το άρθρο του στην Χέραλντ Τρίμπουν, ο Ουίλιαμ Πραφ προσθέτει άλλον έναν παράγοντα: την κερδοσκοπία. Τα αντισταθμιστικά ταμεία υψηλής επιρροής (hedge funds) είναι πλέον ιδιαίτερα ενεργά στον τομέα των εμπορευμάτων και "παίζουν" με τα συμβόλαια μελλοντικής εκπλήρωσης. Τα συμβόλαια αυτά αποτελούσαν άλλοτε τον κλασικό τρόπο με τον

οποίο διατηρούνταν σταθερές οι τιμές των πρώτων υλών και δινόταν η δυνατότητα στους αγρότες να χρηματοδοτούν τον εαυτό τους. Η εισβολή όμως των επενδυτικών ομίλων σε αυτόν το χώρο, με αποκλειστικό σκοπό το κέρδος, έχει αποσταθεροποιήσει την πραγματική αγορά.

Ακόμη και οι απλοί πολίτες μπορούν πλέον να παίζουν αυτό το κερδοσκοπικό παιχνίδι, καθώς οι περισσότερες τράπεζες προσφέρουν ομόλογα που ειδικεύονται σε μέταλλα, πετρέλαιο και, πιο πρόσφατα, προϊόντα διατροφής. Είναι πολύ περίεργο που τα διεθνή χρηματοπιστωτικά ίδρυματα και οι κυβερνήσεις έχουν κάνει τόσα λίγα για να ελέγχουν ή να απαγορεύουν αυτές τις παρασιτικές και αντικοινωνικές πρακτικές, τονίζει ο Πραφ. Αυτό που κυριαρχεί, παρά τις περί του αντιθέτου αποδείξεις, είναι ο μύθος της "καλοπραίρετης" και "αντικειμενικής" αγοράς.

Κι όμως, μόλις πριν λίγο καιρό το Ερευνητικό Συμβούλιο Κοινωνικών Επιστημών της Νέας Υόρκης έδωσε στην δημοσιότητα μια μελέτη της ανάπτυξης της Λατινικής Αμερικής, όπου φαίνεται καθαρά ότι η πολιτική την οποία προωθούν το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και η Παγκόσμια Τράπεζα δεν αφήνει τις χώρες να αναπτυχθούν.

Σύμφωνα με την έρευνα, κατά την περίοδο 1960- 1980, πριν δηλαδή από την εφαρμογή του λεγόμενου προγράμματος "Συναίνεση της Ουάσινγκτον", οι χώρες της Λατινικής Αμερικής τα πάγιαν λίγο χειρότερα από τις χώρες της

ανατολικής Ασίας και του Ειρηνικού, αλλά η ανάπτυξή τους ήταν υπερδιπλάσια από κείνη της νότιας Ασίας. Τη δεκαετία 1980-90, οι χώρες της Λατινικής Αμερικής που υιοθέτησαν τις συνταγές του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Παγκόσμιας Τράπεζας παρουσίασαν αρνητική ανάπτυξη - 0,8%. Η μέση ανάπτυξη στην ανατολική Ασία και τον Ειρηνικό ήταν 5,6% και στη νότια Ασία 3,3%. Τη δεκαετία 1990-2000, οι Λατινοαμερικανοί που ακολούθησαν τις προτάσεις της Ουάσινγκτον σημείωσαν ανάπτυξη 1%, έναντι 3,3% για τη νότια Ασία και 6,4% για την ανατολική Ασία και τον Ειρηνικό. Ποιές χώρες της Λατινικής Αμερικής επωφελήθηκαν περισσότερο από την παγκοσμιοποίηση; Η Αργεντινή, η Βολιβία, η Βραζιλία, η Χιλή, το Ελ Σαλβαδόρ, το Μεξικό και η Ουραγουάνη. Όλες αυτές οι χώρες ακολούθησαν δική τους πολιτική, όχι εκείνη που ήθελε να τους επιβάλει η Ουάσινγκτον. Όλες αναπτύχθηκαν ταχύτερα από τις άλλες χώρες της Λατινικής Αμερικής, αλλά και από την Κίνα, την Ινδία και το Βιετνάμ. Η πολιτική που ακολούθησε καθεμιά από αυτές τις χώρες ήταν προσαρμοσμένη στην εθνική πραγματικότητα, γεγονός που αποδεικνύει ότι ήξεραν καλύτερα από την Ουάσινγκτον το συμφέρον τους. Όπως τονίζεται στην έρευνα, το τρίπτυχο "Ιδιωτικοποιήστε, φιλελευθεροποιήστε, σταθεροποιήστε" δεν λειτουργεί. Είναι αναγκαία η γνώση της πολιτικής και οικονομικής κουλτούρας κάθε χώρας.

Ξέσπασε η οργή των πεινασμένων

Mε ρυθμούς καταιγιστικούς φτάνουν από τα ειδοσεογραφικά πρακτορεία οι ειδήσεις για τις ταραχές που ξεσπούν σε πολλές χώρες του «Τρίτου Κόσμου» λόγω του προβλήματος της πείνας που έχει λάβει εφιαλτικές διαστάσεις.

Σε Ασία, Αφρική, Λατινική Αμερική εκατομμύρια άνθρωποι λιμοκτονούν, καθώς τους λείπει ακόμα και μια χούφτα ρύζι, μια φέτα ψωμά.

Την ίδια στιγμή, μερικές εκατοντάδες οικογένειες ζουν μέσα σε απεριγραπτή χλιδή και χυδαία σπατάλο. Και για του λόγου το αληθές παραθέτουμε τα επίσημα στοιχεία τα οποία αναφέρουν ότι «...οι 3 πλουσιότεροι άνθρωποι κατέχουν πλούτο περισσότερο από το συνολικό Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν, των 48 φτωχότερων χωρών του Πλανήτη, όπου ζει το 1/4 του Παγκόσμιου Πληθυσμού».

Στην έκθεση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών για την πείνα, μεταξύ άλλων διαβάζουμε: Κάθε 3 δευτερόλεπτα, σε κάποιο σημείο του Πλανήτη, πεθαίνει ένα παιδί, σαν αποτέλεσμα της φτώχειας και των νοσογόνων συνεπειών της, κάτι που σημαίνει 1200 παιδιά κάθε ώρα.

Επίσης η έκθεση αποκαλύπτει ότι 1200 εκατομμύρια άνθρωποι ζουν με λιγότερο από ένα δολλάριο τη μέρα.

Οι τιμές του ρυζιού στην Παγκόσμια Αγορά αυξήθηκαν κατά 10% μέσα σε μια μέρα τον τρέχοντα Απρίλιο, ενώ πάνω από 50% αυξήθηκαν οι αντίστοιχες τιμές σε διάστημα 15 ημερών Όμως και οι τιμές του σιταριού έχουν υπερδιπλασιαστεί, ενώ ανάλογες αυξήσεις έχουν σημειωθεί στο καλαμπόκι και στο σπορέλαιο. Οι τιμές των τροφίμων βρίσκονται στο υψηλότερο επίπεδο των τελευταίων 65 ετών.

Το 85% του μέσου εισοδήματος των κατοίκων της Αφρικής δαπανάται πλέον για τη διατροφή.

Στην **Αίγυπτο** εκατομμύρια άνθρωποι αδυνατούν να αγοράσουν ψωμί, το αναγκαίο ψωμί, αν και αυτό επιδοτείται από την κυβέρνηση.

Στο **Πακιστάν** και το **Μπαγκλαντές**, 150.000.000 άνθρωποι αδυνατούν να εξασφαλίσουν φαγητό στην οικογένειά τους 2 φορές τη μέρα.

Στην **Αίτη** το 80% των κατοίκων ζουν με λιγότερα από 5 € ημεροσίως, ενώ τα βασικά τους τρόφιμα, όπως ρύζι, σιτηρά και γάλα αυξήθηκαν κατά 50%.

Η εξαθλίωση έχει σφραγίσει τη ζωή των κατοίκων στη **Βολιβία**, όπου 2 εκατομμύρια άνθρωποι καλλιεργούν 5.000.000 στρέμματα γης, τη στιγμή που μόλις 100 οικογένειες της χώρας κατέχουν 25.000.000 στρέμματα.

Στο Μεξικό, ένα στα τρία παιδιά υποφέρει από υποσιτισμό.

Σύμφωνα με στοιχεία της Οικονομικής Επιτροπής για τη **Λατινική Αμερική** και την **Καραϊβική**, πάνω από 220 εκατομμύρια άνθρωποι ζουν κάτω από τα όρια της φτώχειας.

Χιλιάδες Νοτιοαφρικανοί εργαζόμενοι συμμετείχαν σε μαζικές συγκεντρώσεις και πορείες διαμαρτυρίας κατά της ακρίβειας σε τρόφιμα και ενέργεια. «Τα τρόφιμα και το ηλεκτρικό δεν είναι πολυτέλεια, είναι απαραίτητα για όλους», φώναζαν οι διαδηλωτές.

Στην **Ελλάδα** το τμήμα του λαού που ζει κάτω από τα όρια της φτώχειας αυξάνεται, ιδιαίτερα δύσκολη είναι η κατάσταση των πλικωμενών και των οικονομικών μεταναστών. Εικόνες ανθρώπων που ψάχνουν μέσα στους κάδους των σκουπιδιών για τροφή και ρουχισμό, είναι πολλές και κάποιοι δείχνουν να τις συνηθίζουν σιγά-σιγά, ξεπερνώντας το πρώτο σοκ και δέος.

Οι διεθνείς οργανισμοί, πολλές κυβερνητικές και μη οργανώσεις, πολιτικές συνιστώσες, μεμονωμένες πρωσπικότητες κρούουν κώδωνες ποικίλλων κινδύνων. Προειδοποιούν ότι η έξαρση των επισιτιστικών προβλημάτων θα προκαλέσει εκτεταμένο και

μακροχρόνιο κύμα βίας.

Πολλοί επίσημοι και ανεπίσημοι εκπρόσωποι του κεφαλαίου, προειδοποιούν και σπεύδουν να προλάβουν το ξέσπασμα της λαϊκής οργής, να διασώσουν με κάθε τρόπο το πολιτικό σύστημα κάνοντας εκκλήσεις στους ισχυρούς και «φιλάνθρωπους» να κάνουν δωρεές και προσφορές με το αζημείωτο βέβαια, καθότι θα ακολουθήσουν οι συνήθεις φοροαπαλλαγές για τους ευεργέτες.

Στην υπηρεσία αθώωσης του καπιταλιστικού συστήματος, έχει τεθεί και ικανός θα λέγαμε, αριθμός δημοσιογράφων και αναλυτών. Αυτοί γράφουν ότι υπεύθυνοι για τη μάστιγα της πείνας, της φτώχειας και των ασθενειών που προκαλούν, είναι οι τρελλή κούρσα του πετρελαίου, η παραγωγή βιοκαυσίμων, κάποιες υπερβολές των χρηματιστών.

Υπάρχει όμως και η άλλη άποψη που λέει πως για το κονωνικό φαινόμενο της πείνας ευθύνεται το **ΣΥΣΤΗΜΑ ΚΟΙΝΩΝΙΚΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΗΣ** που τη δημιουργεί και την αναπαράγει, που επιτρέπει την εκμετάλλευση, που απομιζά από τις φτωχές χώρες κάθε πρώτη ύλη, και κάθε δυνατότητα παραγωγικής διαδικασίας. Φταίνε τα μονοπώλια και τα υπερκέρδη τους.

Το Διεθνές Ταμείο Γεωργίας του ΟΗΕ, και άλλοι οργανισμοί, ανακοίνωσαν ότι τα παραγώμενα τρόφιμα, παγκοσμίως, αρκούν για να τραφούν όλοι οι άνθρωποι στον πλανήτη. Αυτό και μόνο αποκαλύπτει ότι η πείνα γεννιέται από την κακή διαχείρηση των τροφίμων. Είναι δύσκολο να γίνει αυτή; Βεβαίως, όταν αυτή γίνεται από κεφαλαιοκράτες και πάσης φύσεως κερδοσκόπους. Τα στοιχεία είναι πολλά και αμείληκτα, αποκαλύπτουν την πολιτική διάσταση του θέματος, αποκαλύπτουν τους θύτες, τους ενόχους. Το πιο αποκαλυπτικό στοιχείο, το πιο καταγγελτικό όμως, είναι τα τεράστια, γεμάτα απορία μάτια των παιδιών, τα οστεώδη κορμιά τους, η δίχως ήχο κραυγή τους, η δίχως αποδέκτη δέοσή τους. **ΣΙΩΠΗ.**

Μπερλουσκόνι Νο 1:

Είμαι ψηλότερος από τον Σαρκοζί και τον Πούτιν

Σε πείσμα των γελοιογράφων που τον παρουσιάζουν συστηματικά βραχύσωμο και πριν τις εκλογές στην Ιταλία, ο Σίλβιο Μπερλουσκόνι επέστρεψε στο γνώριμο ύφος του, επιμένοντας ότι είναι ψηλότερος από τον Νικολά Σαρκοζί και τον Βλαντιμίρ Πούτιν και στο ίδιο ύφος με τον Ρομάνο Πρόντι.

«Είμαι ψηλότερος από τους Πούτιν και Σαρκοζί. Είμαι το ίδιο ψηλός με τον Πρόντι, στο 1,71 μ. Δεν γνωρίζω γιατί οι γελοιογράφοι με παριστάνουν ως νάνο, τη στιγμή που οι άλλοι έχουν δικαίωμα να αναπαρίστανται με κανονικές διαστάσεις», δήλωσε ο Μπερλουσκόνι κατά τη διάρκεια προεκλογικής συγκέντρωσης. Η συνήθης απεικόνιση του Σίλβιο Μπερλουσκόνι στις γελοιογραφίες είναι αυτή ενός άνδρα που φορά παπούτσια με μεγάλα τακούνια.

Μάλιστα η εφημερίδα *Corriere della Sera* παρέθεσε κατάλογο με το ανάστημα όπου φαίνεται ότι ο Νικολά Σαρκοζί έχει ύψος 1,65 μέτρα και ο Βλαντιμίρ Πούτιν έχει ύψος 1,67 μέτρα. Αντίθετα ο πρώην πρωθυπουργός της Ιταλίας Ρομάνο Πρόντι είναι 1,74 μέτρα

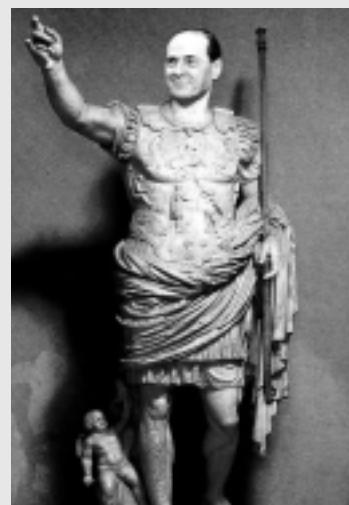
(περισσότερο, δηλαδή, από όσο υποστηρίζει ο Μπερλουσκόνι) ενώ ο αντίπαλος του Μπερλουσκόνι στις εκλογές, Βάλτερ Βελτρόνι, έχει ύψος 1,83 μέτρα. Το ύψος του Σίλβιο Μπερλουσκόνι αποτέλεσε θέμα και στην προεκλογική αναμέτρηση του 2006. Ο Ρομάνο Πρόντι είχε αρνηθεί να συμμετάσχει σε ντιμπέιτ με τον Μπερλουσκόνι, ο οποίος είχε δηλώσει πως είναι διατεθειμένος «να συνομιλήσει με μία αδειανή καρέκλα» με τον Πρόντι να τον συμβουλεύει «να ανέβει σε μια καρέκλα για να έχει κανονικό ύψος».

Μπερλουσκόνι Νο2:

Θα μπορούσα να συνομιλήσω με τον Ιούλιο Καίσαρα στα λατινικά

Ακόμα και τα λατινικά του επικαλέσθηκε ο Σίλβιο Μπερλουσκόνι για να κερδίσει τον θαυμασμό των πολιτών εν όψει των εκλογών που έγιναν στην Ιταλία στις 13 και 14 Απριλίου. Στην διάρκεια ραδιοφωνικής συνέντευξης, ο Καβαλιέρε είπε ότι τα λατινικά του είναι τόσο καλά που θα μπορούσε άνετα να συζητήσει με τον Ιούλιο Καίσαρα σε ένα τραπέζι. Στην ίδια συνέντευξη είπε ότι υπήρξε άριστος μαθητής στο σχολείο, ενώ για τα λατινικά του όλοι εξέφραζαν θαυμασμό: «μιλούσα συχνά με καρδινάλιους και άλλους επιφανείς επισκέπτες του σχολείου μου», πρόσθεσε.

Για την έννοια του πολέμου στα σχολικά βιβλία

(αποσπάσματα από ομιλία σε εκδήλωση της Επιτροπής Ειρήνης Ηρακλείου Κρήτης)

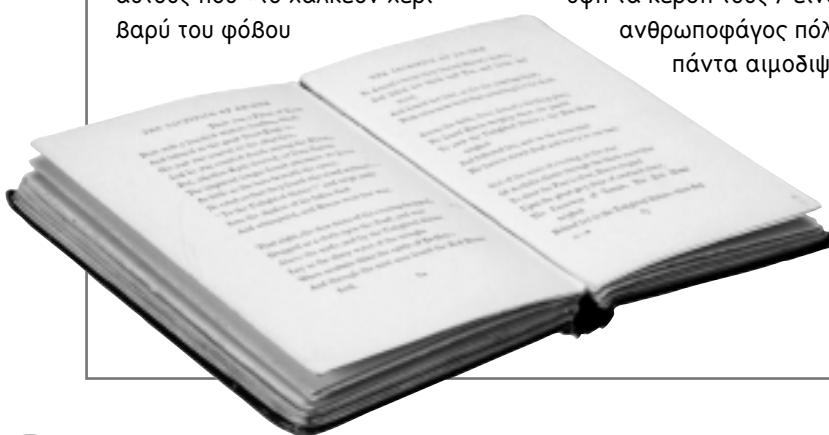
Του ΔΗΜΟΣΘΕΝΗ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΗ

Φιλόλογου - Ιστορικού - Συγγραφέα

Φίλες και φίλοι
....Όλοι μας στρέφουμε με
αποτροπιασμό το πρόσωπο όταν
αντικρίζουμε τα έργα του πολέμου.
Πολλοί και μόνο στο άκουσμα της
Βάρβαρης λέξης «βιώνουμε» ένα
τραγικό συναίσθημα. Αρκετοί
έχουν νοιώσει στο πετσί τους που
λέμε τις επιπτώσεις του πολέμου.
Και πολύ περισσότεροι τα
αποτελέσματα του. Πως είναι
δυνατόν λοιπόν να δεχτούμε την
έννοια και τη μορφή του αταραχού;
Ας πλησιάσουμε με επιστημοσύνη
το φαινόμενο. Ορίζουμε με την
έννοια «πόλεμος» μια ακραία
ανθρώπινη πράξη. Κάτι που εμείς
οι άνθρωποι κάνουμε.
Είτε θεληματικά είτε αθέλητα.
Έτσι μιλάμε για αμυντικούς ή
επιθετικούς πολέμους.
Και αμυντικός πόλεμος είναι αυτός
που δε μπορεί κανείς να αποφύγει
εκτός από τους προδότες. Και από
αυτούς που «το χάλκεον χέρι
βαρύ του φόβου

αισθάνονται, ζυγόν δουλείας ας
έχωσιν» καθώς λέει ο Κάλβος.
Ο κλεψυτόπολεμος κι ο ανταρτο-
πόλεμος εντάσσονται στα πλαίσια
των αμυντικών πολέμων.
Ο αμυντικός πόλεμος είναι ιερός
και κατά κάθε έννοια του
πατριωτικός και κατά συνέπεια
δίκαιος.
Ο άλλος πόλεμος είναι ο
επιθετικός. Αυτός που μεταβάλλει
τον άνθρωπο σε θηρίο /
την ευγένεια σε βαρβαρότητα /
τον πολιτισμό σε πρωτογονισμό και
την ανθρωπιά σε εγκληματικότητα.
Ο επιθετικός πόλεμος είναι καθαρά
και πάντοτε ιμπεριαλιστικός.
Είναι ο πόλεμος που εκφράζεται
μέσα στην παράνοια και τον
παραλογισμό για μας τους απλούς
ανθρώπους / αλλά γι' αυτούς που
τον οργανώνουν και τον
προκαλούν μια αειφόρος
χρηματομηχανή που εκτοξεύει στα
ύψη τα κέρδη τους / είναι ο
ανθρωποφάγος πόλεμος
πάντα αιμοδιψής και

άδικος. ΓΥ αυτό οι ΗΠΑ τον κάνουν
όπου κι όποτε μπορέσουν στον
πλανήτη μας. Και γι' αυτόν
διατηρούν βάσεις και ορμητήρια
παντού στις χώρες των
υποταγμένων στην πολιτική τους
λαών.
Αυτά τα είδη των πολέμων
περιλαμβάνονται στα σχολικά
εγχειρίδια. Φυσικά όχι με τις
πραγματικές τους διαστάσεις και
επιπτώσεις. Ούτε με τις
πραγματικές αιτιατές τους σχέσεις
και ερμηνείες. Κι όπου
παρουσιάζονται κι αυτές γίνονται
έρμαια της εθνοκαπολείας / της
εθνο(παρα)φροσύνης / της
παραποίησης / της αναλήθειας και
του πολιτικά ντικου αιτιολογικού
επιχειρήματος. Σε καμία ελληνική
ιστορία για παράδειγμα όλων των
βαθμίδων εκπαίδευσης δεν θα
συναντήσουμε την εκστρατεία του
Αλέξανδρου ως τη μεγαλύτερη
ιμπεριαλιστική πολεμική
προσπάθεια των αρχαίων Ελλήνων
- Μακεδόνων. Πουθενά δεν θα
δούμε τη Μικρασιατική εκστρατεία
ως έξω από την Άγκυρα ως
προσπάθεια ιμπεριαλιστικής
εξάπλωσης των νέων Ελλήνων που
ταυτόχρονα εξυπηρετούσε τα
αγγλικά κυρίως συμφέροντα.
Εκθειάζονται όμως οι υπέροχες

στρατηγικές ικανότητες του Αλέξανδρου ως της μεγαλύτερης στρατηγικής προσωπικότητας όλων των εποχών/ εξυψώνεται το πολιτικό αισθητήριο του Βενιζέλου ως του μεγαλύτερου Εθνάρχη της νεότερης Ελλάδας και μέχρις εδώ. Χώρος δεν υπάρχει στα βιβλία για την ταξική πάλη/ για τις απαιτήσεις του μεγάλου κεφαλαίου/ για την εξάπλωση και ισχυροποίηση των ελληνικών οικονομικών συμφερόντων σε ένα ενιαίοποιημένο Αιγαίο, για την αδίστακτη σύγκρουση των μεγάλων οικονομικών συμφερόντων του ξένου κεφαλαίου στην περιοχή της Μ. Ανατολής, για την κλοπή του μαύρου χρυσού των λαών της περιοχής και την επικυριαρχίας των πολυεθνικών εταιριών με τη μορφή των ζωνών κατοχής ή επιρροής.

....Πα τους ταξικούς αγώνες, τα συλλαλητήρια, τα Κιλελέρ, τις απεργίες, τους θανατερούς αγώνες των εργατών, για το εργατικό κίνημα των νεότερων χρόνων, για τους Σουκατζίδηδες και τους Μακρονησιώτες, για τους γενναίους Ελασίτες και τους αγωνιστές του Δημοκρατικού στρατού, για τους ταγματασφαλίτες, τους χίτες και τον προδοτικό τους ρόλο, για την αναρρίχηση και επικράτηση τους στο μετεμφυλιακό κράτος, για τους φόνους και τις δολοφονίες αγωνιστών για το ξεπούλημα των αγώνων της εργατιάς και αγροτιάς, για τους κάθε λογής εγκάθετους, για τους δικτάτορες και δικτατορίσκους, για τον σύγχρονο εκφυλισμό του συνδικαλιστικού κινήματος, για τη «λασκάρεια κατάργηση της πάλης των τάξεων», για την κατάπνιξη των

λαϊκών κινητοποιήσεων από το κράτος και παρακράτος, τα βιβλία μας τηρούν σιγήν ιχθύος.

....Σύμφωνα με τον ιστορικό υλισμό δεν υπάρχει στην ιστορία της ανθρωπότητας κίνημα εθνικοαπελευθερωτικό ή ταξικό κοινωνικό που να μην έχει έρθει σε ρόη με το παλιό, το συντηρητικό για την οικοδόμηση του νέου, του καινούργιου, χωρίς τη χρήση βίας. Κι ακόμη δεν υπάρχει περίπτωση στην ιστορία της ανθρωπότητας κατά την οποία η κυρίαρχη τάξη ή ο κατακτητής ενός έθνους να μην έχει ασκήσει βία για να διαιωνίσει την εξουσία του. Πως απαντούν οι λαοί σ' αυτά; Μόνο με τον πόλεμο. Είτε εθνικοαπελευθερωτικός λέγεται αυτός, είτε ταξικός, είναι πάντα ένας πόλεμος αμυντικός και άρα δίκαιος.

Αυτά όμως δεν γράφονται ούτε και λέγονται στις σχολικές τάξεις Και όχι μόνο αυτό. Άλλα και όποιος αναφερθεί κινδυνεύει. Στόχος τους είναι οι άπλαστες προσωπικότητες των παιδιών, οι αδιαμόρφωτες υπάρξεις τους που θέλουν να τις μεταβάλλουν σε πειθήνια όργανα τους. Σε άτομα που «βλέπουν» ρομαντικό και άρα ασύμφορο τον αγώνα των δούλων και των δούλων λαών, που συνειδητοποιούν πως ο αγώνας είναι μια προσωπική υπόθεση κι ότι όποιος αγωνίζεται δεν υπηρετεί τον εαυτό του αλλά κάποιον ρομαντικό ή υστερόβουλο πηγέτη. Κι ακόμη ότι οι λαοί που αγωνίζονται δεν κάνουν τίποτε άλλο παρά να στερούν από τον εαυτό τους προνόμια που κάποιος ισχυρός βασιλιάς, πηγέτης μεσσίας τους έχει προσφέρει...

Γερμανία: εξάγει πλέον τους ανέργους της!

Μετά από δεκαετίες εισαγωγής εργατικού δυναμικού, η Γερμανία έχει συμπεριλάβει, πλέον, στη λίστα με τα είδη που εξάγει, τους άνεργους Γερμανούς. Ειδικότερα, έχοντας πληγεί από την υψηλή ανεργία –εξαιτίας του «κυκλώνα» που προκάλεσε η επανένωση της χώρας– αλλά και τους κανόνες της εργατικής νομοθεσίας, η Γερμανία βοηθάει τώρα τους ειδικευμένους και τους λιγότερο ειδικευμένους ανέργους της να συναντηθούν με τους ξένους εργοδότες που ψάχνουν για ανθρώπινο δυναμικό.

Η Γερμανία παρουσίαζε ποσοστό ανεργίας 8% το Φεβρουάριο, και οι άνεργοι της ανέρχονται στα 3,6 εκατομμύρια άτομα, ενώ περισσότεροι από 155.000 Γερμανοί μεταναστεύουν κάθε χρόνο.

Αντιπροσωπεία της Κινέζικης Λαϊκής Επιτροπής για την Ειρήνη και την Ανάπτυξη στην Αθήνα

20-25 Φλεβάρη 2008

Μετά από κάλεσμα της Ελληνικής Επιτροπής για τη Διεθνή Υφεση και Ειρήνη (ΕΕΔΥΕ) επισκέφτηκε τη χώρα μας από τις 20 μέχρι τις 25 Φλεβάρη 2008, πολυμελής αντιπροσωπεία της Κινέζικης Λαϊκής Επιτροπής για την Ειρήνη και την Ανάπτυξη με επικεφαλής τον αντιπρόεδρο της Ma Wenru, μέλος του Κοινοβουλίου και αντιπρόεδρο της Επιτροπής Εξωτερικών υποθέσεων της Κινεζικής Βουλής.

Η επίσκεψη της Κινέζικης αντιπροσωπείας πραγματοποιήθηκε στο πλαίσιο των διμερών επαφών προετοιμασίας για το Συνέδριο του Παγκοσμίου Συμβουλίου Ειρήνης, που πραγματοποιήθηκε στις αρχές του Απρίλη στη Βενεζουέλα και των δραστηριοτήτων της ΕΕΔΥΕ για την Ολυμπιάδα Ειρήνης 2008 με αφορμή τους Ολυμπιακούς Αγώνες στο Πεκίνο, τον Αύγουστο του 2008.

Στη διάρκεια της παραμονής τους στην Αθήνα, οι Κινέζοι συναγωνιστές είχαν συναντήσεις με τη Γραμματεία της ΕΕΔΥΕ, την εκτελεστική Γραμματεία του ΠΣΕ, με το Προεδρείο της Βουλής και την ΚΕ του ΚΚΕ.

Επίσης, πήραν μέρος σε ανοικτή εκδήλωση φιλίας στη Νίκαια, την οποία οργάνωσαν η τοπική επιτροπή ειρήνης μαζί με το Δήμο Νίκαιας.

Τέλος, επισκέφτηκαν την Αρχαία Ολυμπία. Εκεί περιηγήθηκαν στους χώρους του Μουσείου και το Αρχαίο Στάδιο της Ολυμπίας και είχαν συνάντηση με τη Δημοτική Αρχή της Πόλης και την Επιτροπή Ειρήνης του Νομού Ηλείας.

Η κινέζικη αντιπροσωπεία σε ανταπόδοση της επίσκεψής της στην Αθήνα, μετά από την πρόσκληση της ΕΕΔΥΕ απεύθυνε με τη σειρά της πρόσκληση να επισκεφτεί 5μελής αντιπροσωπεία της ΕΕΔΥΕ το Πεκίνο το επόμενο διάστημα.

ΒΑΛΚΑΝΙΚΑ ΚΙΝΗΜΑΤΑ ΕΙΡΗΝΗΣ

Μέτωπο ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις

ΟΕλοκληρώθηκε με επιτυχία η διήμερη Συνάντηση στη Θεσσαλονίκη

Να κάνουν πράξη το σύνθημα «Βαλκάνια χωρίς ΝΑΤΟ, ξένες στρατιωτικές βάσεις και στρατεύματα» απόφασισαν τα Βαλκανικά Κίνηματα Ειρήνης στη διήμερη Συνάντηση, που πραγματοποίησαν στη Θεσσαλονίκη στις 1 και 2 του Μάρτη, με πρωτοβουλία της Ελληνικής Επιτροπής για τη Διεθνή Υφεση και Ειρήνη (ΕΕΔΥΕ) και τη στήριξη του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης (ΠΣΕ).

Μεγάλης σημασίας κρίθηκαν τα αποτελέσματα του διημέρου για το περιεχόμενο και τη συγκρότηση των δυνάμεων του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης, που θα συνέλθει στο Καράκας της Βενεζουέλας τον ερχόμενο Απρίλη. Στη διάρκεια του διημέρου καταγράφηκε η ανοδική πορεία του φιλειρηνικού κινήματος και εκδόθηκε κοινή ανακοίνωση κατά της ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων. Διαπιστώθηκε ότι τα Βαλκάνια «βρίσκονται στο μάτι του κυκλώνα» λόγω της γεωστρατηγικής τους θέσης και ότι έχουν μετατραπεί σε πεδίο ανταγωνισμού για τον έλεγχο των αγωγών μεταφοράς πετρελαίου και φυσικού αερίου, για τον ενεργειακό εφοδιασμό και την ενεργειακή «ασφάλεια» της ΕΕ. Ολοι οι εκπρόσωποι καταδίκασαν την πολεμική μηχανή του ΝΑΤΟ και την ανάπτυξη των στρατιωτικών της βάσεων ανά τον κόσμο, τη στρατιωτικοποίηση και τον επιθετικό ρόλο της ΕΕ κατά των λαών, την ιμπεριαλιστική δύναμη των ΗΠΑ. Κατήγγειλαν την άνομη, πέρα από τους κανόνες του διεθνούς δικαίου, κι επικίνδυνη απόφαση «ανεξαρτητοποίησης» του Κοσσυφοπεδίου με την απόσχισή του από τη Σερβία. Σημείωσαν ότι η πράξη αυτή αποτελεί μία «ωρολογιακή βόμβα» που μπορεί να έχει συνέπειες και σε άλλες περιοχές της Ευρώπης, σε κινήματα αποσχιστικά, αυτονομιστικά. Επισήμαναν ότι έχει ήδη συζητηθεί για να εφαρμοστεί ως μοντέλο και αλλού. Οι εκπρόσωποι των κινημάτων ειρήνης υπογράμμισαν ότι οι λαοί των Βαλκανίων μπορούν να προσδοκούν σε ένα φωτεινό μέλλον μόνο αν παραμείσουν τους εθνικισμούς κι αντιτάξουν ένα ενιαίο φιλειρηνικό, αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο.

Στη Συνάντηση συμμετείχαν και τοποθετήθηκαν οι παρακάτω εκπρόσωποι ιοργανώσεων από 8 χώρες της περιοχής: Ο **Ν. Ζώκας** και ο **Β. Νικολαΐδου** από την Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Υφεση και Ειρήνη (ΕΕΔΥΕ), ο **Γ. Ντουνιαδάκης** από την Κίνηση για την Εθνική Αμυνα (ΚΕΘΑ), ο **Μουράτ Ακάντ** από την Ενωση για την Ειρήνη

Τουρκίας, ο **Βλαντιμίρ Καπουράλιν** από το Αντιφασιστικό Φόρουμ Κροατίας, ο **Ζιβάντιν Γιοβάνοβιτς** από το «Φόρουμ Βελιγραδίου για τον κόσμο των ίσων», ο **Αρης Γεωργίου** από το Παγκύπριο Συμβούλιο Ειρήνης, ο **Γκεόργκι Μπούϊκο** από την Αντιφασιστική Επιτροπή Ουκρανίας, ο **Ιβάν Ντιμιτρόφ** από το Βουλγαρικό Εθνικό Συμβούλιο Ειρήνης, ο **Λιούπισλαβ Κρούνιτς** από την Επιτροπή Αντι-ΝΑΤΟ Σερβίας, ο **Κονσταντίν Κρέτου** από το Συμβούλιο Ειρήνης Ρουμανίας. Συμμετείχε, επίσης, αντιπροσωπεία του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης με επικεφαλής τον **Θανάσιο Παφίλη**, για του ΠΣΕ. Αξιόλογη ήταν η συμβολή των εισηγήσεων των δύο πανεπιστημιακών δασκάλων του ΑΠΘ, **Γιώργου Μαργαρίτη**, με θέμα το διαμελισμό των Βαλκανίων και τη δημιουργία κρατών - προτεκτοράτων, και **Γιώργου Τσιλιγκιρίδη**, με θέμα τα ενεργειακά και την ξένη εξάρτηση και επέμβαση στα Βαλκάνια.

Την αλληλεγγύη τους εξέφρασαν με χαιρετισμό ο **Δ. Γραμματικούλου** εκ μέρους της ΟΓΕ, ο **Σ. Ζαριανόπουλος** εκ μέρους της Γραμματείας Θεσσαλονίκης του ΠΑΜΕ, ο **Κ. Θεοδωρίδης** εκ μέρους της δημοτικής αρχής του Δήμου Πολίχνης. Παρών ήταν και ο επίτιμος δήμαρχος Καισαριανής **Παναγιώτης Μακρής**.

Στο περιθώριο του διημέρου πραγματοποιήθηκε ξενάγηση των συναγωνιστών του φιλειρηνικού κινήματος στις φυλακές του Γεντί Κουλέ, όπου φυλακίστηκαν και μαρτύρησαν αγωνιστές, και στην κεντρική πύλη του λιμανιού της Θεσσαλονίκης, όπου σε πλάκες αναγράφεται η αντίσταση του λαού και της νεολαίας της Θεσσαλονίκης κατά του ιμπεριαλιστικού πολέμου στη Γιουγκοσλαβία το 1999. Ο αγώνας του λαού της Θεσσαλονίκης κατά του πολέμου ενάντια στην πρώτη Γιουγκοσλαβία προκάλεσε τη συγκίνηση των Σέρβων συναγωνιστών, οι οποίοι υποσχέθηκαν ότι του χρόνου τέτοια εποχή θα μεταφέρουν πλακέτα εκτίμησης του σερβικού λαού προς τον ελληνικό λαό για την αλληλεγγύη του και την προσφορά του.

Η ανακοίνωση της Συνάντησης

«Με την ολοκλήρωση της Συνάντησης των Βαλκανικών Κινημάτων Ειρήνης, που πραγματοποιήθηκε στη Θεσσαλονίκη στις 1 και 2 Μάρτη 2008, με πρωτοβουλία της Ελληνικής Επιτροπής για τη Διεθνή Υφεση και Ειρήνη (ΕΕΔΥΕ) και τη στήριξη του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης (ΠΣΕ), στην οποία συμμετείχαν εκπρόσωποι ιο οργανώσεων από 8 χώρες της περιοχής (Ελλάδα, Σερβία, Κροατία, Τουρκία, Κύπρος, Βουλγαρία, Ρουμανία και Ουκρανία), καθώς και αντιπροσωπεία του ΠΣΕ, εκδόθηκε ανακοίνωση, μετά από μια καρποφόρα ανταλλαγή απόψεων, που κατέληξε στις παρακάτω διαιπιστώσεις:

A. Διανύουμε μια δύσκολη και επικίνδυνη περίοδο για τους λαούς των Βαλκανίων και γενικότερα. Ανησυχία επικρατεί στα Βαλκάνια, στην Κύπρο, στην ευρύτερη γειτονία μας. Η περιοχή μας βρίσκεται στο μάτι του κυκλώνα.

Τα Βαλκάνια αποτελούν κόμβο ενδοϊμπεριαλιστικών αντιθέσεων, γιατί έχουν ιδιαίτερη σημασία τόσο για την οριοθέτηση των αγωγών μεταφοράς πετρελαίου και φυσικού αερίου, όσο και για τον ενεργειακό εφοδιασμό και την ενεργειακή ασφάλεια της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά και για τη γεωστρατηγική τους θέση, που επιτρέπει τη μετάβαση στη Μέση Ανατολή και Βόρεια Αφρική. Επομένως, η σημασία τους είναι μεγάλη για όλες τις μεγάλες δυνάμεις. Ενα παράδειγμα των ανταγωνισμών αποτελεί ο αγωγός Μπουργκάς - Αλεξανδρούπολη που πρωθεί την Ρωσία, ή ο αγωγός AMBO που πρωθούν οι ΗΠΑ από το Μπουργκάς στο αλβανικό λιμάνι Βλόρε. Η ΕΕ προωθεί τα δικά της συμφέροντα, στέλνοντας στρατιωτική δύναμη στο Κόσσοβο, ενώ βρίσκεται ήδη στρατιωτικά στα υπόλοιπα Βαλκάνια.

B. Η μονομερής κήρυξη της "ανεξαρτησίας" της Σερβικής επαρχίας του Κοσσόβου, με την προτροπή των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ, απειλεί να πυροδοτήσει νέο γύρο εντάσεων, αλλαγών συνόρων, νέες εστίες αποσταθεροποίησης, νέο γύρο πολέμων και ιμπεριαλιστικών επεμβάσεων. Παραβιάζει τις θεμελιώδεις αρχές του Καταστατικού Χάρτη του ΟΗΕ, την τελική πράξη του ΟΑΣΕ και των αποφάσεων του Συμβουλίου Ασφαλείας του ΟΗΕ, ιδιαίτερα την απόφαση 1244/99. **Η απόσχιση δεν αποτελεί λύση για τα δεινά και τη φτώχεια του λαού που ζει στο Κόσσοβο.** Ανεξάρτητα από την εθνική καταγωγή, οι εργαζόμενοι της περιοχής θα συνεχίσουν να μην έχουν στοιχειώδη δικαιώματα, αφού το κρατίδιό τους θα αποτελεί προτεκτοράτο του ΝΑΤΟ. Αντίθετα, ο καλλιεργούμενος εθνικισμός θα γίνει φονικό όπλο, που θα στραφεί ενάντια στα συμφέροντα όλων των λαών των Βαλκανίων, ενώ το Κόσσοβο θα αποτελέσει αρνητικό προηγούμενο για άλλες περιοχές.

Γ. Εκφράζουμε την αλληλεγγύη μας στον Κυπριακό λαό απέναντι στις πιέσεις των ΗΠΑ και των Ευρωπαίων συμμάχων τους να επιβληθεί στον Κυπριακό λαό μια απαράδεκτη λύση πέρα και έξω από τις αρχές του Διεθνούς Δικαίου και

τον ΟΗΕ. Γι' αυτό θα χρειαστεί ένταση του αγώνα και της αλληλεγγύης προς τον Κυπριακό λαό για μια Κύπρο ενιαία, ανεξάρτητη, διζωνική, δικοιονοτική Ομοσπονδία σύμφωνα με τις αποφάσεις του ΟΗΕ και τις συνομιλίες υψηλού επιπέδου, χωρίς ξένες βάσεις και στρατεύματα, κοινή πατρίδα Τουρκοκυπρίων και Ελληνοκυπρίων χωρίς "εγγυητές" και "προστάτες".

Δ. Σε ό,τι αφορά το πρόβλημα στις σχέσεις της Ελλάδας και της ΠΓΔΜ υποστηρίζουμε τη συνεννόηση των λαών και των χωρών, πέρα, ανεξάρτητα και ενάντια στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις και την επιδιαιτησία, χωρίς εθνικισμούς, αλυτρωτισμούς, με σεβασμό στα υπάρχοντα σύνορα και στην κυριαρχία του κάθε κράτους. Στο πλαίσιο αυτό θα μπορεί να βρεθεί και κοινά αποδεκτή λύση στο ζήτημα του ονόματος.

E. Είναι φανερό ότι δε φτάνει να αντησχούμε αλλά χρειάζεται και να αντιταχθούμε ενεργά στις ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις στα Βαλκάνια και στην απόσχιση του Κοσσόβου. Πρέπει να απαιτήσουμε, πιο σθεναρά την απομάκρυνση των ΝΑΤΟικών στρατευμάτων και βάσεων από την περιοχή των Βαλκανίων. Μόνο έτσι μπορεί να διασφαλιστεί η εθνική ανεξαρτησία της κάθε χώρας, η ανάπτυξη σχέσεων φιλίας και αλληλεγγύης ανάμεσα στους λαούς. Οι μειονότητες μπορούν να είναι γέφυρες φιλίας και όχι μπορανισμοί κειραγώησης στα πλαίσια των ιμπεριαλιστικών σχεδίων. Οφείλουμε να διατρανώσουμε την απόφασή μας να μην επιτρέψουμε καμιά παραπέρα αλλαγή των συνόρων στα Βαλκάνια. Οφείλουμε να ενώσουμε τους λαούς, τα έθνη, τις εθνότητες των Βαλκανίων στον κοινό μεγάλο αγώνα για την απεξάρτηση από το Βραχνά της ιμπεριαλιστικής εξάρτησης και εκμετάλλευσης.

Οι λαοί των Βαλκανίων μπορούν να προσδοκούν σε ένα φωτεινό μέλλον μόνο αν παραμερίσουν τους εθνικισμούς και αντιτάξουν ένα ενιαίο φιλειρηνικό, αντιιμπεριαλιστικό μέτωπο. Στα πλαίσια αυτά καταδικάζουμε τις πρόσφατες στρατιωτικές επιχειρήσεις της Τουρκίας στο Βόρειο Ιράκ, που υπηρετούν μόνο τις ιμπεριαλιστικές δυνάμεις. Απαιτούμε τον άμεσο τερματισμό τους.

Απαιτούμε:

- Να μην αναγνωριστεί η "ανεξαρτητοποίηση" του Κοσσόβου από τις κυβερνήσεις των χωρών μας.
- Να φύγουν τα ΝΑΤΟικά και Ευρωενωσιακά στρατεύματα από το Κόσσοβο και τα Βαλκάνια.
- Να απομακρυνθούν όλες οι ξένες βάσεις των ιμπεριαλιστικών δυνάμεων από την περιοχή».

Το κοινό ανακοινωθέν υπογράφουν οι οργανώσεις που συμμετείχαν στη Βαλκανική Συνάντηση Ειρήνης: **Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Υφεση και Ειρήνη (ΕΕΔΥΕ) - Κίνηση για την Εθνική Αμυνα (ΚΕΘΑ) - Ενωση για την Ειρήνη Τουρκίας - Αντιφασιστικό Φόρουμ Κροατίας - Φόρουμ Βελιγραδίου για τον κόσμο των ίσων - Παγκύπριο Συμβούλιο Ειρήνης - Αντιφασιστική Επιτροπή Ουκρανίας - Βουλγαρικό Εθνικό Συμβούλιο Ειρήνης - Επιτροπή Αντι-ΝΑΤΟ Σερβίας - Συμβούλιο Ειρήνης Ρουμανίας**

ΜΗΝΑΣ ΜΑΡΤΗΣ

Αντιπολεμικές εκδηλώσεις από τις Επιτροπές Ειρήνης σε όλη τη χώρα

Με αφορμή την επέτειο για τα 9 χρόνια από τους βομβαρδισμούς του ΝΑΤΟ και της ΕΕ στη Γιουγκοσλαβία, την ανεξαρτητοποίηση του Κοσόβου, 5 χρόνια από την εισβολή των ΗΠΑ και των προθύμων συμμάχων τους στο Ιράκ, αλλά και την εισβολή των ιμπεριαλιστών στο Αφγανιστάν χιλιάδες αγωνιστές της ειρήνης ανταποκρινόμενοι στο κάλεσμα της ΕΕΔΥΕ πραγματοποίησης δεκάδες αντιψεριαλιστικές εκδηλώσεις σε όλη τη χώρα με κεντρικό σύνθημα: «**ΕΞΩ ΟΙ ΦΟΝΙΑΔΕΣ ΤΩΝ ΛΑΩΝ ΗΠΑ-ΝΑΤΟ-ΕΕ από την Ελλάδα και τα Βαλκάνια**».

Συγκεκριμένα,

- **Στην Αθήνα:** Στη Νέα Σμύρνη, 5 Μάρτη, πραγματοποιήθηκε εκδήλωση από την Επιτροπή Ειρήνης Νέας Σμύρνης με θέμα: «**Εξελίξεις στα Βαλκάνια**». Ομιλητές: Γρηγόρης Πετρόπουλος, οργ.γραμμ. της ΕΕΔΥΕ και Δάνης Παπαβασιλείου, δημοσιογράφος του 902.

- **Στο Περιστέρι:** 16 Μάρτη πραγματοποιήθηκε εκδήλωση από την Επιτροπή Ειρήνης Περιστερίου με θέμα: «**Εξελίξεις στα Βαλκάνια**», ομιλητής Δημήτρης Καλτσώνης, μέλος της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ.

- **Γαλάτσι, 13 Μάρτη.** Επιτροπή Ειρήνης Γαλατσίου. Εκδήλωση με θέμα: «**Εξελίξεις στα Βαλκάνια**», ομιλητές: Αντώνης Κακαράς, αρχιπλοίαρχος Π.Ν ε.α., μέλος της ΚΕΘΑ, Άννα Μπαλλή, δημοσιογράφος 902.
- **Αργυρούπολη.** Επιτροπή Ειρήνης Αργυρούπολης. Εκδήλωση με θέμα:

«**Εξελίξεις στα Βαλκάνια**» ομιλητής Δημήτρης Καλτσώνης, μέλος της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ.

- **Ηλιούπολη.** Επιτροπή Ειρήνης Ηλιούπολης. Θέμα: «**Εξελίξεις στα Βαλκάνια**», ομιλητής Άννα Μπαλλή, δημοσιογράφος 902.

- **Γούβα.** Επιτροπή Ειρήνης Γούβας. Θέμα: «**Εξελίξεις στα Βαλκάνια**». Ομιλητής Γρηγόρης Πετρόπουλος, οργ.γραμμ. της ΕΕΔΥΕ

- **Ελευσίνα.** Επιτροπή Ειρήνης Ελευσίνας. Θέμα: «**Εξελίξεις στα Βαλκάνια**». Ομιλητής Τάσος Κλάδης, γεν.γραμ της ΠΕΔΥΕ.

- **Νίκαια.** Η Επιτροπή Ειρήνης Νίκαιας σε συνεργασία με δεκάδες μαζικούς, κοινωνικούς και αθλητικούς φορείς της πόλης και υπό την αιγίδα του Δήμου Νίκαιας πραγματοποίησε την 18η

Ειρηνοδρομία στην Νίκαια στις 30 Μάρτη. Η Ειρηνοδρομία ήταν αφιερωμένη στη μνήμη του αγωνιστή της ειρήνης και πρών προέδρου της Επιτροπής Ειρήνης Νίκαιας, **Μίμη Σεϊτανίδη**.

- **ΒΟΛΟΣ.** Στις 22 Μάρτη, στην Πλατεία Ελευθερίας οι Επιτροπές Ειρήνης της Θεσσαλίας πραγματοποίησαν αντιπολεμικό συλλαλητήριο. Κεντρικός ομιλητής ήταν ο **Νίκος Φωτιάδης**, αντιπρόεδρος της ΕΕΔΥΕ.

- **ΚΑΛΑΜΑΤΑ.** Στις 7 Μάρτη. Πραγματοποιήθηκε πικετοφορία από την Επιτροπή Ειρήνης Καλαμάτας, το ΠΑΜΕ και άλλους μαζικούς φορείς της πόλης.

- **ΛΑΡΙΣΑ.** Στις 21 Μάρτη. Η Επιτροπή

Ειρήνης Λάρισας πραγματοποίησε εκδήλωση με θέμα: «**Εξελίξεις στα Βαλκάνια**».. Ομιλήτρια η **Λιάνα Κανέλλη**, βουλευτής του ΚΚΕ, μέλος του Εθνικού Συμβουλίου της ΕΕΔΥΕ

- **ΛΕΣΒΟΣ.** Στις 29 Μάρτη. Επιτροπή Ειρήνης Λέσβου. Θέμα: «**Εξωτερική πολιτική και Αμυνα**», ομιλητής: Αντώνης **Κακαράς**, αρχιπλοίαρχος Π.Ν ε.α., μέλος της ΚΕΘΑ
- **ΗΡΑΚΛΕΙΟ.** Στις 17 Μάρτη. Επιτροπή Ειρήνης Ηρακλείου Κρήτης. Θέμα : «**Εξελίξεις στα Βαλκάνια**», ομιλητής: **Νίκος Παπαναστάσης**, συνταγματάρχης ε.α., μέλος της ΚΕΘΑ.

ΠΕΡΙΚΥΚΛΩΣΗ ΙΣΡΑΗΛΙΝΗΣ ΠΡΕΣΒΕΙΑΣ

Στις 4 Μάρτη πραγματοποιήθηκε στην Αθήνα περικύλωση της Ισραηλινής Πρεσβείας μετά από κάλεσμα της ΕΕΔΥΕ, του ΠΑΜΕ Αθήνας, της ΕΕΔΔΑ και της ΟΓΕ.

Στο συλλαλητήριο καταγγέλθηκε η Ισραηλινή δολοφονική επίθεση στη λωρίδα της Γάζας που στοίχισε τη ζωή σε 100 αμάχους Παλαιστίνιους πολίτες μεταξύ των οποίων και πολλά παιδιά. Το αντιπολεμικό κίνημα της χώρας μας εξέφρασε για μια ακόμη φορά την αλληλεγγύη και την υποστήριξή του στο δίκαιο αγώνα του Παλαιστινιακού λαού για το δικαίωμα να έχει το δικό του κράτος, τη δική του πατρίδα.

Συνεχίζουμε τον αγώνα για την Ειρήνη

Με τη συμμετοχή εκατοντάδων δρομέων από 4 ως 81 χρόνων, πραγματοποιήθηκε την περασμένη Κυριακή το πρωί στη Νίκαια η 18η Ειρηνοδρομία - λαϊκός αγώνας δρόμου «Μίμης Σεΐτανίδης», που συνδιοργάνωσε η Επιτροπή Ειρήνης Κοκκινιάς με μαζικούς φορείς της πόλης, στα πλαίσια της Ολυμπιάδας Ειρήνης που διοργανώνει η ΕΕΔΥΕ.

Η Ειρηνοδρομία πραγματοποιήθηκε με στόχο να αναδειχτούν τα ιδανικά του πολιτισμού, της φιλίας, της δημοκρατίας, της συνεργασίας και της αλληλεγγύης ανάμεσα στους λαούς.

Στις ίο το πρωί οι αθλητές, ανάμεσα στους οποίους ήταν και ο δήμαρχος της πόλης, ξεκίνησαν από τη Μάνδρα του Μπλόκου και διανύοντας μια διαδρομή τρεισήμισι χιλιομέτρων μέσα σε δρόμους της πόλης, τερμάτισαν στο ίδιο σημείο δίνοντας ένα ιδιαίτερο συμβολικό χαρακτήρα στον αγώνα.

Στο χώρο δηλαδή που όπως τόνισε ο Γιώργος Θεοχάρης, πρόεδρος της Επιτροπής Ειρήνης Κοκκινιάς, πριν 64 χρόνια εκατοντάδες νέα παιδιά έδωσαν τη ζωή τους στον αγώνα για την ελευθερία. Σήμερα, υπογράμμισε, δίνουμε την υπόσχεση πως θα συνεχίσουμε τον αγώνα για την εκπλήρωση των ιδανικών για τα οποία αγωνίστηκαν.

Από την πλευρά του, ο Στέλιος Μπενετάτος αναφερόμενος στη θυσία που συμβολίζει ο συγκεκριμένος χώρος, τόνισε πως σήμερα παλεύουμε για την επικράτηση της ειρήνης σε όλο τον κόσμο και θέλουμε να δείξουμε στα παιδιά πως όλα όσα κατακτήθηκαν, κατακτήθηκαν με αγώνες. Με αγώνες και εμείς θα συνεχίσουμε για έναν κόσμο ειρηνικό και χωρίς εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, τόνισε.

Στην ειρηνοδρομία παραβρέθηκε η αντιπρόεδρος της Βουλής και Βουλευτής του ΚΚΕ, πρώην δήμαρχος και γενν. γραμματέας της ΕΕΔΥΕ Βέρα Νικολαΐδου, Στάθης Παπακωνσταντίνου Γραμματέας της Παμπειραιϊκής και πολύ Δημοτική Σύμβουλοι της πόλης.

Στην Οργανωτική Επιτροπή συμμετέχουν οι παρακάτω μαζικοί φορείς της πόλης: Παράρτημα Κοκκινιάς της Π.Ε.Α.Ε.Α., Σωματείο Θυμάτων Γερμανικής Κατοχής «Ο ΦΟΙΝΙΞ», Πανελλήνιος Πολιτιστικός Σύλλογος Φίλων και Απογόνων ΕΑΜΙκής Εθνικής Αντίστασης και Δ.Σ.Ε., Νεανική Δράση για την Ειρήνη, Δημοκρατική Ενότητα Νίκαιας, Μουσικός Όμιλος Νίκαιας, Σύλλογος Γυναικών Νίκαιας, Σύλλογος Κατοίκων Άσπρων Χωμάτων «Η ΜΕΡΙΜΝΑ», Σωματείο Συνταξιούχων Ι.Κ.Α. Νίκαιας - Κορυδαλλού, Σωματείο Συνταξιούχων Τ.Ε.Β.Ε. Νίκαιας - Κορυδαλλού, Εξωραϊστικός Εκπολιτιστικός Σύλλογος Αγ. Τριάδος Νίκαιας, Α.Φ.Μ.Ο. (Α.Φ.Ο.Α.Ν.), Ο.Φ.Ο.Ν., Ένωση Συλλόγων Γονέων Νίκαιας, Α.Π.Σ. «ΑΠΟΛΛΩΝ» Δυτικής Αττικής, Σύνδεσμος Βετεράνων Ποδοσφαιριστών Α.Ο. Ιωνικός Νίκαιας, Τ.Ε. Προσκόπων Νίκαιας - Κορυδαλλού, Ένωση Ποντίων Νίκαιας - Κορυδαλλού, Εμπορικός Σύλλογος Νίκαιας, Γυμναστικός Σύλλογος Νίκαιας - Κορυδαλλού «Ο ΛΟΥΗΣ», Α.Φ.Μ.Ο. «Κώστας Βάρναλης».

• ΛΕΥΚΑΔΑ. Στις 30 Μάρτη.

Επιτροπή Ειρήνης Λευκάδας. Θέμα: «Εξελίξεις στα Βαλκάνια».

Ομιλήτρια, Ελένη Παπαδοπούλου, μέλος της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ.

• ΠΡΕΒΕΖΑ. Στις 29 Μάρτη. Επιτροπή Ειρήνης Πρέβεζας. Θέμα: «Εξελίξεις στα Βαλκάνια» Ομιλητής ο Νίκος Παπαναστάσης, συνταγματάρχης ε.α, μέλος της ΚΕΘΑ.

• ΑΡΤΑ. Στις 30 Μάρτη. Επιτροπή Ειρήνης Αρτας. Θέμα: «Εξελίξεις στα Βαλκάνια». Ομιλήτρια η Ελένη Παπαδοπούλου, μέλος της Γραμματείας της ΕΕΔΥΕ.

• Αντιπολεμικές εκδηλώσεις πραγματοποιήθηκαν επίσης στις 24 Μάρτη στην Πάτρα, στις 19 Μάρτη στην Αλεξανδρούπολη, στις 28 Μάρτη στην Κοζάνη, στις 15 Μάρτη στο Αγρίνιο και στις 20 Μάρτη στην Καρδίτσα.

• ΧΑΝΙΑ. Επιτροπή Ειρήνης Χανίων στις 28 και 29 Φλεβάρη στο «Παλιό Τελωνείο». Θέμα: «Εξελίξεις στα Βαλκάνια», ομιλητής Γιώργος Φραγκιουδάκης, πρόεδρος της Επιτροπής Ειρήνης Χανίων.

• 29 Φλεβάρη. Κρητική Βραδιά με την απονομή βραβείων του 2ου Πανελλήνιου Διαγωνισμού Μαντινάδας με θέμα: «Αντίσταση στην Παγκοσμιοποίηση». Την εκδήλωση άνοιξε η Αντωνία Μπλογιαννάκη, μέλος της Επιτροπής Ειρήνης Χανίων.

Το πρώτο βραβείο κέρδισε η Νεκταρία Σταυρουλάκη, μαθήτρια της Γ' Γυμνασίου Ρεθύμνου.

Το δεύτερο βραβείο κέρδισαν οι : Καλλέργης Κωνσταντίνος από το Ρέθυμνο και ο Ζερβάκης Κωνσταντίνος από την Αθήνα.

Το τρίτο βραβείο μοιράστηκαν οι : Χριστονάκη Ξένια και Δασκαλάκης Μιχάλης από την Αθήνα.

20 ΜΑΡΤΗ - ΑΝΤΙΠΟΛΕΜΙΚΟ ΣΥΜΛΑΗΤΗΡΙΟ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Ενιαίος αντιμπεριαλιστικός - εργατικός αγώνας

Χιλιάδες εργαζόμενοι και νεολαίοι πορεύτηκαν στην αμερικάνικη πρεσβεία ανταποκρινόμενοι στην πρόσκληση της ΕΕΔΥΕ, της Γραμματείας Αθήνας του ΠΑΜΕ, της ΕΕΔΔΑ και της ΟΓΕ

Αντιμπεριαλιστικό σάλπισμα πήχησε στις 20 Μάρτη από τα Προπύλαια του Πανεπιστημίου και τους δρόμους της Αθήνας, από χιλιάδες αγωνιστές της ειρήνης, εργαζόμενους, νεολαία και όλες τις γενιές αγωνιστών, που συμμετείχαν στο αντιπολεμικό - αντιμπεριαλιστικό συλλαλητήριο και στην πορεία στην αμερικάνικη πρεσβεία, που διοργάνωσαν η ΕΕΔΥΕ, η Γραμματεία Αθήνας του ΠΑΜΕ, η ΕΕΔΔΑ και η ΟΓΕ, με αφορμή τη συμπλήρωση 9 χρόνων από τους δολοφονικούς βομβαρδισμούς κατά της Γιουγκοσλαβίας από το ΝΑΤΟ, το Μάρτη του 1999, και 6 χρόνων από την επίθεση και εισβολή των ΗΠΑ και των πρόθυμων συμμάχων τους, με την ανοχή της Ευρωπαϊκής Ένωσης, στο Ιράκ, αλλά και τις εξελίξεις που συντελούνται στο χώρο των Βαλκανίων, όπως η μονομερής κήρυξη της «ανεξαρτησίας» του Κοσσυφοπεδίου με την προτροπή των ΗΠΑ, του ΝΑΤΟ και της ΕΕ.

Η αντιπολεμική - αντιμπεριαλιστική κινητοποίηση με κυρίαρχο σύνθημα «Εμπρός με τους αγωνιζόμενους λαούς, ενάντια στους ιμπεριαλιστές ΗΠΑ - ΝΑΤΟ - ΕΕ» ήρθε να συνδεθεί κατευθείαν με τις μεγάλες εργατικές - λαϊκές κινητοποιήσεις των ημερών για το Ασφαλιστικό, καταδεικνύοντας ταυτόχρονα και τον κοινό ένοχο, που είναι η ενιαία πολιτική ιμπεριαλισμού και πλουτοκρατίας, η οποία εκδηλώνεται παγκόσμια με έξαρση της ιμπεριαλιστικής βίας και στο εσωτερικό μέτωπο με έξαρση της επιθετικότητας του κεφαλαίου σε

Βάρος των δικαιωμάτων και των κατακτήσεων της εργατικής τάξης, αλλά και σε βάρος των λαϊκών ελευθεριών γενικότερα.

Ομιλίες από το βήμα της συγκέντρωσης έκαναν εκ μέρους του ΠΑΜΕ ο **Νίκος Οικονόμου**, πρόεδρος του Συνδικάτου Επισιτισμού -Τουρισμού - Ξενοδοχείων, και ο **Γρηγόρης Πετρόπουλος**, οργανωτικός γραμματέας της ΕΕΔΥΕ, ενώ διαβάστηκαν χαιρετισμοί εκ μέρους της ΟΓΕ και της ΕΕΔΔΑ. Στη συγκέντρωση παραβρέθηκαν ο πρόεδρος της ΕΕΔΥΕ και επίτιμος πρόεδρος του ΠΣΕ, **Ε. Μαχαίρας**, εκ μέρους του ΚΚΕ τα μέλη του ΠΓ Δ. Κουτσούμπας, Δ. Αρβανιτάκης και Σπ. Χαλβατζής, οι βουλευτές Βέρα Νικολαΐδου, Γ. Μαυρίκος, Αχ. Κανταρτζής, ο ευρωβουλευτής Θ. Παφίλης, ο δήμαρχος Νίκαιας, **Στ. Μπενετάτος**, ο επίτιμος δήμαρχος Καισαριανής **Π. Μακρής**, αντιπροσωπείες του ΣΦΕΑ 1967-1974, της Ενώσης Παλαιστινών Εργατών.

Τη σύνδεση εργατικού και αντιμπεριαλιστικού κινήματος έκανε με την ομιλία του ο **Ν. Οικονόμου**, που

χαιρέτισε εκ μέρους του ΠΑΜΕ: «Μπορεί η άρχουσα τάξη, την οποία εκφράζουν πολιτικά η ΝΔ και το ΠΑΣΟΚ, να έχει κάθε συμφέρον από την εμπλοκή της χώρας μας στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς, ο ελληνικός λαός όμως έχει κάθε συμφέρον να τους αντιπαλέψει. Σήμερα χρειάζεται να εντείνουμε την προσοχή μας, να επαγρυπούμε και να είμαστε σε αγωνιστική ετοιμότητα. Είναι καθαρό ότι ο κοινός εχθρός όλων των λαών είναι ο ιμπεριαλισμός, που πυρπολεί το δικαίωμά τους να ζουν με σχέσεις φιλίας και συνεργασίας.

Προσκλητήριο αγώνα στο λαό μας

Στη συνέχεια ο **Γ. Πετρόπουλος**, εκ μέρους της ΕΕΔΥΕ, έθεσε το πλαίσιο της κινητοποίησης τονίζοντας ανάμεσα σε άλλα: «Το αντιμπεριαλιστικό - αντιπολεμικό κίνημα στη χώρα μας με την πλούσια πείρα που διαθέτει, ως αναπόσπαστο κομμάτι του λαϊκού κινήματος αλλά και του διεθνούς κινήματος στο πλαίσιο του Παγκόσμιου Συμβουλίου Ειρήνης, στις νέες αντίξοες συνθήκες που βιώνουν οι λαοί,

όπου η ιμπεριαλιστική νέα τάξη επιχειρεί να επαναφέρει την ανθρωπότητα στην εποχή της βαρβαρότητας, απευθύνει προσκλητήριο αγώνα στο λαό μας. Τον καλεί να πλαισιώσει τις Επιτροπές Ειρήνης στις γειτονιές και σ' όλες τις πόλεις της Ελλάδας, στους τόπους δουλειάς, να στηρίξει τις πρωτοβουλίες του κινήματος ειρήνης ενάντια στην παρουσία των ιμπεριαλιστών στην περιοχή, ενάντια στη δημιουργία νέων στρατιωτικών Βάσεων, στρατευμάτων και στρατηγίων».

Στη συνέχεια προτρέποντας τους αγωνιστές της ειρήνης να εντείνουν την πάλη τους, έδωσε τη σύνδεση αντιιμπεριαλιστικών - εργατικών κινητοποιήσεων σημειώνοντας: «Να προστατεύσουμε τα εργασιακά, ασφαλιστικά και δημοκρατικά δικαιώματα από την επίθεση του κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστών. Καλούμε τους αγωνιστές της ειρήνης να στηρίξουν τις πρωτοβουλίες της ΕΕΔΥΕ που προγραμματίζει το επόμενο διάστημα στο πλαίσιο της "Ολυμπιάδας Ειρήνης". Σας καλούμε σε αντίσταση στην ιμπεριαλιστική τάξη πραγμάτων, σε ανυπακοή στις ΗΠΑ, NATO, ΕΕ, σε ρήξη με το ίδιο εκμεταλλευτικό και σάπιο σύστημα που γεννά τους πολέμους».

Στα πλαίσια αυτά, όπως τονίστηκε, μπαίνουν επιτακτικά τα αιτήματα: Να αποσυρθούν οι στρατιωτικές δυνάμεις κατοχής από τα Βαλκάνια, το Ιράκ, το Αφγανιστάν, την Παλαιστίνη και όπου αλλού βρίσκονται. Να επιστρέψουν όλα τα ελληνικά στρατιωτικά τμήματα από τις δυνάμεις κατοχής όπου συμμετέχουν. Να απομακρυνθούν οι αμερικανοΝΑΤΟικές Βάσεις από τη χώρα μας. Να μνη αναγνωριστεί η «ανεξαρτητοποίηση» του Κοσσόβου από την κυβέρνηση. Λύση του Κυπριακού με βάση τις αποφάσεις του ΟΗΕ. Να αποκτήσουν οι Παλαιστίνιοι τη δική τους πατρίδα με πρωτεύουσα την Ανατ. Ιερουσαλήμ. Απαγόρευση των πυρονικών όπλων και όλων των μέσων μαζικής καταστροφής. Προστασία των εργασιακών, ασφαλιστι-

κών και δημοκρατικών δικαιωμάτων από την επίθεση του κεφαλαίου και των ιμπεριαλιστών.

Ξεχωριστή θέση στη συγκέντρωση είχε η καταγγελία της απόφασης της κυβέρνησης της Τσεχίας που μέσω δικαστικής απόφασης έθεσε εκτός «νομιμότητας» την Κομμουνιστική Νεολαία Τσεχίας, μια οργάνωση με έντονη αντιιμπεριαλιστική δράση και με ιδιαίτερη εναντίωση στην εγκατάσταση στη χώρα αυτή του αμερικανικού συστήματος «αντιπυραυλικής προστασίας».

Η πορεία

Οι συγκεντρωμένοι στη συνέχεια ξεκίνησαν να πορεύονται προς την αμερικανική πρεσβεία Βροντοφωνάζοντας την αντίθεσή τους σε όλα τα ιμπεριαλιστικά σχέδια ανά τον πλανήτη. Με συνθήματα όπως «Ούτε γη ούτε νερό στους φονιάδες των λαών», ανάγκασαν πολλούς περαστικούς να τους χειροκροτήσουν δείχνοντας έτσι τη συμπαράστασή τους στον αγώνα τους κατά των βρώμικων σχεδίων ΗΠΑ και ΕΕ για ξαναμοίρασμα του κόσμου που επιβάλλουν τα οικονομικά συμφέροντα, θύματα των οποίων είναι οι λαοί των εμπλεκόμενων χωρών.

Οι διαδηλωτές δεν άφησαν ασχολίαστο και το ζήτημα του αντεργατικού ασφαλιστικού νομοσχεδίου περνώντας έξω από τη Βουλή. Εκεί σταμάτησαν φωνάζοντας «Οι νόμοι Σιούφα - Ρέππα - Πετραλιά με ταξικούς αγώνες θα μείνουν στα χαρτιά».

Την ώρα που η πορεία πέρασε την πύλη της Βουλής επί της Βασ. Σοφίας στήθηκε ο «κλασικός φραγμός» της Αστυνομίας προκειμένου να μνη επιτρέψει στους συγκεντρωμένους στην Πλ. Συντάγματος να πλησιάσουν το κτίριο. Αυτό που προκάλεσε εντυπώσεις ήταν ότι κατά την παράταξη των ανδρών των ΜΑΤ αστυνομικός άνοιξε τη φυσιούνα με τα δακρυγόνα προκαλώντας ασφυξία στους τελευταίους πορευόμενους προς την αμερικανική πρεσβεία.

Έκδήλωση της Επιτροπής Ειρήνης Ηλιούπολης

Η Επιτροπή Ειρήνης Ηλιούπολης πραγματοποίησε στις 31 Μάρτη 2008, στο Μουσείο Εθνικής Αντίστασης Ηλιούπολης, εκδήλωση με θέμα: _«Βαλκάνια - NATO - Αιγαίο», αφιερωμένη στους λαούς των Βαλκανίων που αντιστέκονται στους ιμπεριαλιστικούς σχεδιασμούς ΗΠΑ, NATO, ΕΕ.

Την εκδήλωση άνοιξε ο Πρόεδρος της Επιτροπής Ειρήνης Ηλιούπολης κ. Μιχάλης Σοφικίτης, ταξίαρχος ε.α. και μέλος ΚΕΘΑ. Ακολούθησε ομιλία από τη γνωστή δημοσιογράφο κα Άννα Μπαλλή. Αναφέρθηκε στις τρέχουσες εξελίξεις στα Βαλκάνια, στις συνέπειες της ανεξαρτητοποίησης του Κοσσόβου και στο τι επιδιώκουν οι ιμπεριαλιστικές επεμβάσεις. Η ομιλία ήταν απλή, κατανοητή και κράτησε ζωντανό το ενδιαφέρον των ακροατών μέχρι τέλους.

Ακολούθησε συζήτηση με ενδιαφέρουσες ερωτήσεις και απαντήσεις από την πεπειραμένη και άριστα ενημερωμένη δημοσιογράφο κα Μπαλλή. Παραβρέθηκαν εκπρόσωποι φορέων της πόλης μας και πλήθος κόσμου.

Η Επιτροπή Ειρήνης Ηλιούπολης σε συνεργασία με φορείς της πόλης μας ετοιμάζει για το Μάη πρόγραμμα εκδηλώσεων αφιερωμένων στην Ολυμπιάδα Ειρήνης 2008.

31/3/08: Η Επιτροπή Ειρήνης Ηλιούπολης πραγματοποίησε ενημέρωση-συζήτηση με θέμα: «Βαλκάνια - ΝΑΤΟ - Αιγαίο», με ομιλήτρια τη δημοσιογράφο και Άννα Μπαλλή. Στη φωτογραφία, δίπλα στο εντυπωσιακό πανό, ο πρόεδρος της ΕΕ Ηλιούπολης κ. Μ. Σοφικίτης και η κα Άννα Μπαλλή.

Το ακροατήριο παρακολουθεί την ενδιαφέρουσα ομιλία.

ΕΚΘΕΣΗ ΖΩΓΡΑΦΙΚΗΣ ΤΗΣ ΕΛΕΝΗΣ ΚΑΛΚΑΝΗ

Σαράντα εννέα δημιουργίες, με θέμα τη Μικρασιατική Καταστροφή και την προσφυγιά, παρουσίασε η ζωγράφος Ελένη Καλκάνη στην αίθουσα εκδηλώσεων του Δημαρχείου Νικαίας (Π. Τσαλδάρη 10). Στην έκθεση παρουσιάστηκαν αντιπροσωπευτικές δημιουργίες της εικαστικής της διαδρομής.

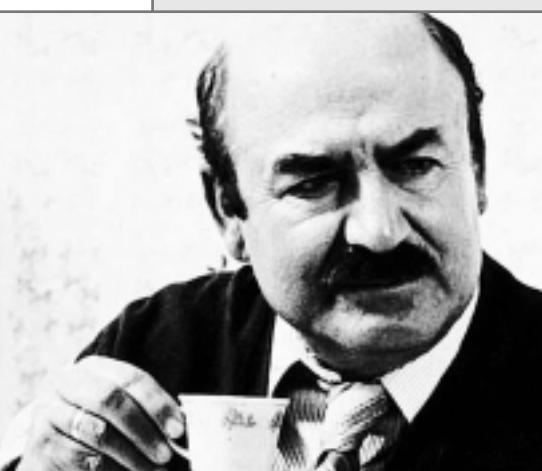
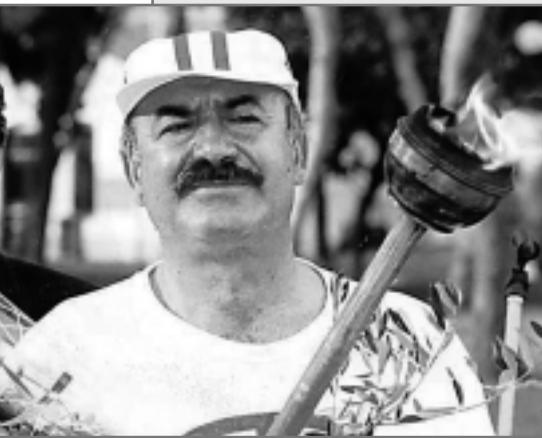
Η Ελένη Καλκάνη γεννήθηκε και μεγάλωσε στη Νίκαια. Έλαβε τα πρώτα μαθήματα ζωγραφικής από τον ζωγράφο και χαράκτη Δημήτρη Τηνιακό. Πήρε μαθήματα από τον Ο. Κόκκινο και τον Γ. Σικελιώτη. Για τέσσερα χρόνια φοίτησε στο τμήμα ζωγραφικής της Σχολής Θελουδάκη, με δάσκαλο τον Θ. Πάντο.

Υπήρξε μέλος του Πολιτιστικού Κέντρου Πειραιά (τμήμα της Πανελλήνιας Πολιτιστικής Κίνησης) και της Αίθουσας Τέχνης ΣΥΝ (Κέντρο Συλλογικής Καλλιτεχνικής Δραστηριότητας). Είναι μέλος της Επιτροπής Ειρήνης Κοκκινιάς και μέλος του Συλλόγου Γυναικών Νικαίας. Γνωρίζει Αγγλικά και Γαλλικά, έχει φοιτήσει στη Γαλλική Ακαδημία. Ασχολείται επίσης με τη συγγραφή και τη μετάφραση - καλλιτεχνικών κυρίως βιβλίων. Έχει μεταφράσει το Βιβλίο «Το χρώμα στη φύση και στην τέχνη» του Walter Sargent, καθηγού του Πανεπιστημίου του Σικάγου, από τις εκδόσεις ΚΑΛΒΟΣ.

Μέχρι σήμερα, η Ελένη Καλκάνη έχει πραγματοποιήσει πολλές ατομικές εκθέσεις (Δημαρχείο Πειραιά, Πνευματικό Κέντρο Βουλιαγμένης, Δημοτικό θέατρο Πειραιά, γκαλερί Δημόκριτος, Αίθουσα Τέχνης Πειραιά, Αίθουσα Τέχνης ΣΥΝ, Συλλογος Γυναικών Νικαίας κ. ά). Έχει λάβει μέρος στις ομαδικές εκθέσεις θαλασσογραφίας στον Πειραιά, στις Εκθέσεις Πειραιών Καλλιτεχνών στην Τερψιθέα του Πειραιά, στην Αίθουσα Συν, στην Αίθουσα ΑΕΝΑΟΝ), Είναι καταχωριμένη στο Λεξικό Ελλήνων Καλλιτεχνών (Εκδόσεις ΜΕΛΙΣΣΑ), καθώς επίσης στο Βιβλίο «ΟΙ ΕΙΚΑΣΤΙΚΕΣ ΤΕΧΝΕΣ ΣΤΟΝ ΠΕΙΡΑΙΑ», του Κώστα Θεοφάνους (Εκδοση Νομαρχίας Πειραιά). Έργα της βρίσκονται στη Δημοτική Πινακοθήκη του Πειραιά, στο Πνευματικό Κέντρο Βουλιαγμένης, στο Δήμο Νικαίας. Την έκθεση της Ε. Κοσκάνη στην Αίθουσα Εκδηλώσεων του Δήμου Νικαίας που διάρκεσε από τις 12-25 Μαρτίου, διοργάνωσε ο Δήμος Νικαίας σε συνεργασία με το Πνευματικό Κέντρο Νικαίας.

Ο Μιχάλης Λεγάκης προσφέρει στη μνήμη του αγωνιστή της ειρήνης και της δημοκρατίας, Δημήτρη Μανδηλαρά από τον Αζαλά-Νάξου, 20€ αντί για στεφάνι στους ΔΡΟΜΟΥΣ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ. Θερμά συλλυπτήρια στα παιδιά του και στα εγγόνια του.

ΕΦΥΓΕ Ο ΒΑΓΓΕΛΗΣ ΚΑΖΑΝ

Στις 10 του Μάρτη «έφυγε» από κοντά μας χτυπημένος από τον καρκίνο ο αγαπημένος μας συναγωνιστής Βαγγέλης Καζάν, εξαίρετος καλλιτέχνης, ηθοποιός, ειρηνοδρόμος, μέλος του Εθνικού Συμβουλίου της ΕΕΔΥΕ.

Ο Βαγγέλης Καζάν γεννήθηκε στο Ναύπλιο το 1936 από πρόσφυγες γονείς. Παιδί της κατοχής γνώρισε τη φτώχεια, την πείνα και τις κακουχίες που φέρνει ο πόλεμος.

Τα βιώματα που του δημιούργησε ο πόλεμος και τα οποία σημάδεψαν την παιδική ψυχή του τον έκαναν αργότερα να γίνει ένας μεγάλος μαχητής της ειρήνης ενάντια στον πόλεμο και σε αυτούς που τον δημιουργούν.

Διέπρεψε στο θέατρο και στον κινηματογράφο ως ένας εξαίρετος καρατερίστας και τιμήθηκε με βραβείο πρώτου ανδρικού ρόλου από το Φεστιβάλ Κινηματογράφου της Θες/νικης για τις ταινίες «ΘΙΑΣΟΣ» και «ΚΕΛΙ ΜΗΔΕΝ». Έλαβε επίσης ειδικές διακρίσεις για την ερμηνεία του σε πολλές εξαίρετες ταινίες.

Στη δεκαετία του '80 δραστηριοποιείται στο φιλειρηνικό κίνημα και γίνεται μέλος του Εθνικού Συμβουλίου της ΕΕΔΥΕ. Από τότε πήρε μέρος σε δεκάδες ειρηνοδρομίες στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Στις μεγάλες Μαραθώνιες Πορείες Ειρήνης στη μνήμη του Μάρτυρα και αγωνιστή της ειρήνης Γρηγόρη Λαμπράκη ήταν πάντοτε παρών. Σημαντικότερες (σε διάρκεια) διαδρομές που πραγματοποίησε ήταν: Η Λαμπρακιάδα Ειρήνης από τη γενέτειρα του Γρ. Λαμπράκη (Κερασίτσα, Αρκαδίας) στην Αθήνα. Η αναβίωση του οδοιπορικού του αρχαίου Ολυμπιονίκη Αργέα από την Ολυμπία στο Άργος, 1982. Το οδοιπορικό ειρήνης Θες/κης-Αθήνα από τον τόπο της δολοφονίας του Γρ. Λαμπράκη στο Α'Νεκροταφείο. Η ειρηνοδρομία Παναθηναϊκό Στάδιο-Στάρα Ζαγόρα της Βουλγαρίας. Βόνη-Αρχαία Ολυμπία (1987) και Αθήνα-Μόσχα (1988).

Ο Βαγγέλης ήταν πάντα παρών στην πρώτη γραμμή των αγώνων του φιλειρηνικού κινήματος ενάντια στους πολεμοκάπηλους. Πέραν από το ότι υπήρξε ένας εξαίρετος ηθοποιός ο Βαγγέλης διακρίθηκε για το ήθος του, τη συνέπειά του, την καλοσύνη του, για τον ήρεμο χαρακτήρα του, την αγάπη του για τους φίλους του και τους συναγωνιστές του στον κοινό αγώνα για την ειρήνη και την κοινωνική προκοπή.

Η ΕΕΔΥΕ είχε την τύχη να τον τιμήσει ζωντανό για την προσφορά του στο κίνημα ειρήνης όπως τον τίμησαν δεκάδες δήμοι και κοινότητες, μαζικοί, πολιτιστικοί φορείς στην Ελλάδα και στο εξωτερικό. Η Γραμματεία της ΕΕΔΥΕ εξέδωσε για το θάνατό του ανακοίνωση, ενώ στην κηδεία του παρέστη αντιπροσωπεία της ΕΕΔΥΕ αποτελούμενη από τη Βέρα Νικολαϊδου, γ.γ και τον Γρηγόρη Πετρόπουλο, οργαν. Γραμμ., ο οποίος και τον αποχαιρέτησε από πλευράς φιλειρηνικού κινήματος.

Καλό ταξίδι συναγωνιστή Βαγγέλη. Θα είσαι πάντα κοντά μας, δίπλα μας στους αγώνες για την ειρήνη, την κοινωνική δικαιοσύνη, για ένα καλύτερο μέλλον, για ένα καλύτερο αύριο για τους λαούς.

Ψέματα και αλήθειες

Ολυμπιακοί Αγώνες, προς τί;

μία πρόταση Του ΠΕΤΡΟΥ ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ
γυμναστή-προπονητή

συναγωνιστές και συναγωνίστριες της Ειρήνης.

Θεωρητικά,

• οι Ολυμπιακοί Αγώνες, αποτελούν ευκαιρία για πανανθρώπινη προσέγγιση, γνωριμία, φιλία-κατανόηση, αλληλοσεβασμό και εκτίμηση, ανάμεσα σε μεμονωμένα άτομα, σε λαούς και έθνη, απαλλαγμένοι από κάθε είδους διακρίσεις, σκοπιμότητες και αλληλοσυγκρουόμενα συμφέροντα, που αντί να ενώνουν, χωρίζουν τους ανθρώπους μεταξύ τους...

Ενώ, σε όλη τους τη διάρκεια, υποτίθεται πάλι ότι,

• οι χώροι διεξαγωγής τους φωτίζονται άπλετα από το ιερό (όπως έχει καθιερωθεί να λέγεται...) Φως της αρχαίας Ολυμπίας... Αποκλείοντας έτσι, και τις παραμικρές φωτοσκιάσεις, μέσα στις οποίες, θα μπορούσαν, ενδεχόμενα, να κινηθούν και να δράσουν διάφοροι «αθλητικά επίορκοι»...

Όμως, στην πραγματικότητα και στο όνομά τους, των Ολυμπιακών Αγώνων, Τί και ΠΟΣΑ δεν γίνονται, σε βάρος του Ωραίου, του Μεγάλου και του Αληθινού;...

Επί του προκειμένου, το δυστύχημα είναι ότι, αυτοί που ενεργά τα αποκρύπτουσσουν είναι πολύ λίγοι... Ενώ, για όλους τους άλλους, τους πολλούς, τίθεται το ερώτημα: Αυτοί τί κάνουν;

Κατά τη γνώμη μου και σε ό,τι αφορά τους δεύτερους, από αυτούς οι περισσότεροι¹ζουν μακαρίως μέσα στην προσωπική τους πλάνη...» Καθώς όντας ευαίσθητοι και επηρεασμένοι από την προπαγάνδα των κάθε λογής «εμπόρων του αθλητικού θεάματος»..., αδυνατούν να δουν

την πραγματικότητα, με αποτέλεσμα και άθελά τους, «να κουβαλάνε νερό στο μύλο των επιτήδειων...». Σε αυτούς, δηλαδή,

α) που όχι μόνο τα καταφέρνουν και από το τίποτα γίνονται σπουδαίοι... μια και οι ευκαιρίες που δίνονται είναι πολλές και το κλίμα πρόσφορο για ικανοποίηση και τέτοιων φιλοδοξιών, και

β) που βρίσκουν τον τρόπο και τα οικονομούν... καθώς εκμεταλλεύονται με επιτυχία τα ψέματα των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων..., αλλά και πιο γενικά, του σύγχρονου «επαγγελματοποιημένου - εμπορευματοποιημένου αθλητισμού»..., που διέπεται από το πνεύμα της «οικονομίας της αγοράς», όπου κυριαρχούν. ο ανταγωνισμός - η υπερεξειδίκευση - η υπερπιόδοση - ο πρωταθλητισμός (') - η υπεραριθμία - η υπερτιμολόγηση - το «σταρ σύστεμ», - τα «πριμ», κλπ..., όλα τους φρούτα της διεθνούς παραοικονομίας όπου κυρίαρχη είναι η άποψη ότι: «Ολα πουλιούνται και αγοράζονται....». Ακόμα και η ψυχούλα του ανθρώπου...

Και το πιο τραγικό:

Οι από πλαστικό και χρήμα..., και για πολλούς από αναβολικά ή άλλου είδους «φαρμακο-φτιαγμένοι» αυτού του είδους σύγχρονοι εθνικοί ήρωες(;) και λαϊκοί αγωνιστές(;) μαζί με τους επιχειρηματίες «πολυεθνικών αγωνιστικών θιάσων»... και τους «σπόνσορές» τους..., οικονομικούς υποστηρικτές τους...., να θέλουν, καλά και σώνει....,

α) οι πρώτοι, να μας πείσουν ότι, μετέχουν στους Ολυμπιακούς Αγώνες,

χωρίς δόλο, ιδιοτέλεια και υστεροβουλία, αλλά μόνο και μόνο, «...για την τιμή της πατρίδας τους και τη δόξα του αθλητισμού...! Όταν, μάλιστα, πολλοί από αυτούς μόλις πρόσφατα και για μια χούφτα δολλάρια, άλλαξαν πατρίδα...!, και

β) οι δεύτεροι, να μας «περάσουν» για ΕΘΝΙΚΗ ΜΑΣ ΥΠΟΘΕΣΗ..., τις δικές τους πετυχημένες ή αποτυχημένες αθλητικής(;) φύσης οικονομικές τους δραστηριότητες, στα πλαίσια του πολυποίκιλου διεθνούς ανταγωνισμού ('), που κατατρώγει τις σάρκες όλων των λαών του κόσμου!

Ψέμα, υποκρισία και τα συναφή...!

Οπότε, Ολυμπιακοί Αγώνες, προς τί;

συναγωνιστές και συναγωνίστριες της Ειρήνης,

Αν συμφωνήσουμε,

α) ότι ο αθλητισμός είναι μια ανώτερη, ενωτικής φύσης, ψυχο-πνευματική λειτουργία και πανανθρώπινη κοινωνική εκδήλωση, που βρίσκει την ιδανική της έκφραση μέσα από τον άδολο, ανιδιοτελή και ανυστερόβουλο σωματικό αγώνα...

β) ότι μέσω των Ολυμπιακών Αγώνων, πρέπει να εξιδανικεύεται ο προαναφερθείς σωματικός αγώνας, τόσο από τους συμμετέχοντες σε αυτόν, «συναγωνιστές» και όχι «ανταγωνιστές»..., όσο και από αυτούς που τον παρακολουθούν φιλάθλους και όχι οπαδούς...

γ) ότι, αυτοί και το πνεύμα τους αποτελούν «εθνική μας κληρονομιά», που πρέπει να διαφυλάξουμε «ως κόρην οφθαλμού».... από κάθε είδους εκτροπή..., και

δ) ότι ως χώρα διανύουμε μια «περίοδο ατέλειωτης λιτότητας», χωρίς ημερομηνία λήξης της και με ανοιχτές «κοινωνικές πληγές»..., που απεγνωσμένα ζητούν την επούλωσή τους, εξαιτίας του υφιστάμενου πολιτικο-οικονομικού συστήματος... γνωστού ως «οικονομία της αγοράς».... και όποιον πάρει ο χάρος...! τότε ΓΙΑΤΙ τρέχαμε και δεν φτάναμε ... φιλάγαμε κατουρημένες ποδιές..., και παρακαλάγαμε τους «αθάνατους» (sic) της ΔΟΕ, να μας επιτρέψουν τη διοργάνωση τους, το 2004; Πολύ δε περισσότερο, αυτό να το κάνουμε, όταν συν τοις άλλοις, ήταν και εξακολουθούν να είναι δεδομένα,

α) ότι οι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες έχουν ολότελα ξεστρατήσει από το δρόμο «του Ωραίου, του Μεγάλου, του Αληθινού και της Εκεχειρίας», συνέπεια του αυξανόμενου, όπως κιόλας ειπώθηκε, «παγκόσμιου ανταγωνισμού», σε όλες τις ανθρώπινες σχέσεις και δραστηριότητες, σε ατομικό, ομαδικό και κρατών επίπεδο...!

β) ότι και οι (διοι, οι Ολυμπιακοί Αγώνες, όπως διεξάγονται, υποδαυλίζουν στο έπακρο την εκτός ορίων ματαιοδοσία ορισμένων, σε συνδυασμό και με τη συμμετοχή τους στο κυνήγι ενός υπεσχημένου θησαυρού (...πριμ), αφού πια και γι αυτούς, τους σύγχρονους Ολυμπιακούς Αγώνες, ο «χρηματίτης» και όχι ο «στεφανίτης» και ο «περί αρετής αγώνας»..., αποτελεί θεσμό

γ) ότι πέρα και έξω από κάθε «αθλητική λογική», έχουν μετατραπεί σε ένα προκλητικά πολυέξοδο αγωνιστικό και μη «υπερθέαμα», από το οποίο αποκομίζουν κέρδη μόνον όσοι ποικιλότροπα το εμπορεύονται και το εκμεταλλεύονται, σε όλα του τα επίπεδα... Συνεπείς, ανάμεσα στα τόσο άλλα παρεμφερή..., και στην άποψη τους, που τους συνιστά, «να κάνουν έξοδα, για να έχουν έσοδα»... Αρκεί τα λεφτά που θα διαχειριστούν, να μην είναι δικά τους... Άλλα όπως γίνεται σε όλες τις παρόμοιες περιπτώ-

σεις, αυτά, να είναι του Λαού!

δ) ότι, παρόλα όσα υποστηρίζονται, από υποψιασμένους και ανυποψίαστους, «περί αναβάθμισης τους στην εθνική μας κολυμπήθρα»..., αυτό είναι αδύνατο να συμβεί χωρίς την ανατροπή της «καπιταλιστικής φιλοσοφίας», που τους εμπνέει, καθοδηγεί και διέπει από την αναβίωση τους μέχρι σήμερα...!

Επί του προκειμένου, ενδιαφέρον έχει να θυμηθούμε πώς και με τί επιχειρήματα, περίπου, απάντησε ο Αλέξανδρος-Ρίζος Ραγκαβής, ποιητής, αρχαιολόγος και πολιτικός, σε επιστολή που έλαβε από τον Ευάγγελο Ζάπα, για την «ανασύσταση των Ολυμπιακών Αγώνων», ένα χρόνο πριν, το 1895, στην Αθήνα, λέγοντας:

«Το κύριο, για τη σημερινή εποχή, δεν είναι η ανασύσταση των Ολυμπιακών Αγώνων, αλλά οι αγώνες που θα στοχεύουν στην ανάπτυξη του πολιτισμού, των κοινωνικών σχέσεων, της βιομηχανίας και, γενικά, στην ανόρθωση του νεοσύστατου ελεύθερου(;) ελληνικού κράτους...» Μια άποψη που και σήμερα, στο ίδιο ερώτημα, ασφαλώς, θα την εκφράζει κάθε λογικά σκεπτόμενος Ελληνας πολίτης.... Αφού, και τα «προβλήματα» περισσεύουν, για μια πολύ μεγάλη μερίδα του ελληνικού λαού και οι Ολυμπιακοί Αγώνες, το Πνεύμα και το Ιδεώδες τους..., έχουν ιδιοποιηθεί και μετατραπεί, από όλους αυτούς, που με τον έναν ή άλλο τρόπο, πρωταγωνιστούν στο παγκόσμιο «αθλητικό(;) γίγνεσθαι»..., σε «μπίζνες»..., προς ίδιον όφελος...! Ενώ, πάλι, και η κατά τον Ξενοφώντα επιζητούμενη, «χροστή και αδάφθορη πολιτική και οικονομία»..., είναι και σήμερα «εθνικά ζητούμενα»...! Οπότε, πάλι. Ολυμπιακοί Αγώνες προς τί;

συναγωνιστές και συναγωνίστριες της Ειρήνης,

Σίγουρα, αποτελεί ουτοπία να πιστεύει κανείς ότι, στα πλαίσια του ισχύοντος, σχεδόν σε παγκόσμια κλί-

μακα, ανταγωνισμού (.), εκφραστής του οποίου είναι και ο «σύγχρονος αθλητισμός», είναι μπορετή, η έστω, στην κορυφαία του εκδήλωση, που είναι οι Ολυμπιακοί Αγώνες, μερική μετατροπή τους, σε «συναγωνιστικού» (³) χαρακτήρα κοινωνική, με οικουμενική διάσταση, εκδήλωση. ....!

Ωστόσο, επειδή πιστεύω ότι δεν υπάρχει πιο ανθρώπινη φιλοδοξία απα του να παλεύει κανείς για την πραγμάτωση μιας ουτοπίας, έστω και κατά ένα πόλοστημόριό της, θα το τολμήσω διατυπώνοντας κάποιες προτάσεις μου, που αφορούν τόσο στις προϋποθέσεις για την ανάπτυξη του αθλητισμού στη χώρα μας, όσο και για την οργάνωση και διεξαγωγή των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων, και που έχουν ως εξής:

- ΟΧΙ ΟΛΑ για το Πατριαρχείο και τα συν αυτώ (δηλαδή, για την κατακευή, που και που, σποραδικά, μερικών μεγάλων και περίλαμπρων σύγχρονων σταδίων, που, εκ των πραγμάτων, εξυπηρετούν πολλούς καθήμενους και λίγους ασκούμενους και αθλούμενους...)
- ΝΑΙ στους Ενοριακούς Ναούς (δηλαδή, σε πολλά μικρά και διάσπαρτα σε όλη τη χώρα, κάθε λογής ασκητήρια και προπονητήρια, που, αντίθετα τώρα, θα εξυπηρετούν πολλούς ασκούμενους και αθλούμενους και λίγους καθήμενους...). Με άλλα λόγια,
- ΝΑΙ στην ανάπτυξη της Παιδικής Χαράς, σε όλες τις γειτονιές κάθε χωριού και πόλης,
- ΝΑΙ στη γυμναστηριακή οργάνωση της «σχολικής αυλής»
- ΝΑΙ στην ουσιαστική ένταξη της Σωματικής Αγωγής, με όλα της τα περιεχόμενα (παιχνίδι, χορός, γυμναστική και αγωνιστική - αθλητισμός), μέσα στο χώρο και στο χρόνο της Σχολικής Ζωής (από το Νηπιαγωγείο μέχρι το πανεπιστήμιο...)
- Το «τελετουργικό» τους, εναρκτήριο και λήξης τους, να περιοριστεί σε μια καθαρά αθλητικό περιεχομένου και πνεύματος εορταστική εκδήλωση. Αφού ο σημειούμενος «ανταγωνι-

σμός», ανάμεσα στις οργανώτριες πόλεις-χώρες, για το ποια θα ξεπεράσει σε «μεγαλοπρέπεια» τις προηγούμενες, στην παρουσίαση ενός υπερθεάματος, που καμιά σχέση έχει με το αγωνιστικό τους περιεχόμενο, επιβαρύνει το συνολικό τους κόστος, με ό,τι αυτό συνεπάγεται...!

• Στο αγωνιστικό τους πρόγραμμα, να περιλαμβάνονται ΜΟΝΟ τα αγωνίσματα του Στίθου (δρομικά - βάδην) και της Κονίστρας (ριπτικά και αλματικά), αυτά δηλαδή που καλούμε «κλασικά». Αφού, έτσι η συνεχής προσθήκη όλο και νέων αγωνιστικών δοκιμασιών, που καταχρηστικά βαφτίζονται «ολυμπιακά αθλήματα» ή «αγωνίσματα», τελειωμό δεν έχει... Γεγονός που, ως αποτέλεσμα καταλήγει, όχι μόνο στο γενικότερο εκφυλισμό τους (των Ολυμπιακών Αγώνων), αλλά και σε αδιέξοδο από άποψη εξασφάλισης χώρων, χρόνου και πόρων οργάνωσης και διεξαγωγής τους,

• Για όλες τις άλλες αγωνιστικές δοκιμασίες, που θα αποκλειστούν από το Αγωνιστικό τους πρόγραμμα, μπορούν, όπως κιόλας έτσι γίνεται, να διεξάγονται επιμέρους Παγκόσμια Πρωταθλήματα.

• Κατά τη βράβευση των Ολυμπιονικών (ένας για κάθε αγώνισμα, χωρίς «παραστάτες»...), να μην ανακρούονται εθνικοί ύμνοι και να μη γίνονται επάρσεις σημαιών... Αφού, με τα καθιερωμένο σχετικό τελετουργικό, υποδαυλίζονται έτσι, έντεχνα, ηθελημένα ή άθελα, αδάφορο..., «εθνικιστικές ευαισθησίες «...σε υποψιασμένους και ανυποψίαστους πολίτες. Κάτι που έρχεται σε πλήρη αντίθεση με το διεθνιστικό - οικουμενικό πνεύμα, που πρέπει να καλλιεργούν οι Ολυμπιακοί Αγώνες... Εξάλλου, η ανάκρουση του Ολυμπιακού Ύμνου, όποτε αυτό επιβάλλεται, καλύπτει όλους τους συμμετέχοντες «συναγωνιστές» (καὶ όχι «ανταγωνιστές»...). Παράλληλα, να σταματήσει η απαράδεκτη αναγωγή της αθλητικής επίδοσης σε «εθνικό επίτευγμα» και οι αγωνιστικά

διακρινόμενοι σε ακριβοπληρωμένους «εθνικούς ήρωες» και «λαϊκούς αγωνιστές»... Εδώ ταιριάζει το «πληρώνονται για να διξαστούν..., και να δοξάσουν αυτούς που τους πληρώνουν...».

- Να απομυθοποιηθεί η αθλητική επίδοση - «ρεκόρ» και να αποβληθεί από το Χρηματιστήριο Αειών, όπου οι απανταχού της γης έμποροι του «αγωνιστικού θεάματος» την έχουν εντάξει. Αφού, η «Βιολογική δυναμικότητα» του καθενός μας είναι δεδομένη και αξεπέραστη με φυσιολογικά και από αθλητική άποψη «θεμιτά μέσα»...
- Στην διάρκεια της τετραετίας, κάθε Ολυμπιάδας (από τον κάθε προηγούμενο Ολυμπιακό Αγώνα μέχρι τον επόμενο), να οργανώνονται διάφορες πνευματικές και καλλιτεχνικές εκδηλώσεις-διαγωνισμοί με διεθνή συμμετοχή. Το γεγονός αυτό θα συμβάλλει έτσι ώστε η «ευγενής άμιλλα» στο «σωματικό αγώνα» να διαχυθεί και σε αυτά τα επίπεδα ανθρώπινης και δημιουργικής δραστηριότητας «επ'αγαθώ» των επιμέρους εθνικών πολιτισμών, αλλά και, συνολικά, του Παγκόσμιου το ίδιο...

συναγωνιστές και συναγωνιστριες της Ειρήνης

Αν όλα αυτά τύχουν μιας με «καλή διάθεση» επεξεργασίας και από άλλους, που θα διακατέχονται από την ίδια επιθυμία, όπως κιόλας τη διατύπωσα και με δεδομένο το «ποτέ δεν είναι αργά», τότε θέλω να πιστεύω ότι,

● οι σύγχρονοι Ολυμπιακοί Αγώνες θα προσεγγίσουν αρκετά το πραγματικό «ανθρωπιστικό τους-πνεύμα», και τη μέσω αυτων πολυπόθητη Συναδέλφωση των Λαών...,

- Θα δίνεται η δυνατότητα οργάνωσης και διεξαγωγής τους και από μικρές και φτωχές χώρες, χωρίς την αναγκαία παρέμβαση και βοήθεια των σύγχρονων «χορηγών» με ό,τι αυτό συνεπάγεται. Άλλα και των κάθε λογής υπευθυνοανεύθυνων διαχειριστών πακτωλού Δημόσιου Χρήμα-

τος... που διαπνέονταν και διαπνέονται από τη φιλοσοφία του «να κάνουν έξοδα, για να έχουν έσοδα»...!

Βέβαια, δεν αγνοώ τη δυσκολία υιοθέτησης και μερικώς ακόμα των προτάσεων μου... Κύρια από τους «αθάνατους» της ΔΟΕ, οι οποίοι από καιρό έχουν αποδεχθεί την «εμπορευματοποίηση» των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων, στα πλαίσια της από ιο ετίς τώρα λειτουργούσης «παγκόσμιας αθλητικής αγοράς»..., παίζοντας μάλιστα διπλό παιχνίδι ανάμεσα στον «εθνικισμό» και στην «οικουμενικότητα»...!

Ενώ, για ένα μεγάλο μέρος τους, δεν έλλειψαν και δεν λείπουν οι σε βάρος τους «αμφισβητήσεις», σε ό,τι αφορά την έντιμη διαχείριση, σε όλες του τις «διαστάσεις» του σύγχρονου Ολυμπιακού Κινήματος... Και, ακόμα, ότι όλες αυτές οι «εκτροπές» του, του Ολυμπιακού Κινήματος, είναι «λουλούδια» που άνθισαν και ανθίζουν στα πλαίσια ενός συγκεκριμένου πολιτικο-οικονομικού συστήματος»...

Ωστόσο, παρόλες τις δυσκολίες..., θέλω να πιστεύω ότι ήλθε το πλήρωμα του χρόνου, να γίνουν και αυτοί «θυντοί»... Στο χέρι των μικρών και φτωχών χωρών είναι... Αρκεί να το αποφασίσουν και με συντονισμένες ενέργειές τους να εκμεταλλευθούν την πλειοψηφία τους..., και να οριοθετήσουν οι ίδιες την «υπόθεση οργάνωσης και τρόπου διεξαγωγής των σύγχρονων Ολυμπιακών Αγώνων»..., προσδίοντάς τους «ανθρωποκεντρικό χαρακτήρα»..., απαλλάσσοντάς τους, ταυτόχρονα, και από τους κάθε λογής «επιόρκους» τους...

1- πρωταθλητισμός = αθλομανία, που στο υπόβαθρο της, κυρίαρχο κίνητρο έχει τον «χρηματίτη αγώνων»...

2- ανταγωνισμός = αντιπαλότητα που εκτρέφει το ΕΓΩ - ατομισμός, και που νομοτελειακά οδηγεί στο «δίκιο του ισχυρότερου», δηλαδή στο «νόμο της ζούγκλας»...

3- συναγωνισμός = συλλειτουργία που ενισχύει το ομαδικό πνεύμα - ΕΜΕΙΣ, με την από κοινού επίτευξη ενός στόχου - ίδανικού.

Trendy vs emo - Fashion wars

Oι μαρχες μενονται σε ολα τα ανοιχτα μετωπα, μερα και νυχτα, οι συγκρουσεις συνεχιζονται αδιακοπα. Οι αντιπαλοι ειναι οπλισμενοι με ανεξαντλητο παθος για επικρατηση, θαρρος, δυο σπουδαιες ιδεολογιες και ειναι προθυμοι να θυσιαστουν για αυτες. Ροζ μπλουζα ή μαυρη, στο τελος θα μεινει μονο μια.

Ας προσπαθησουμε ομως να προσεγγισουμε (γιατι μονο μεχρι αυτο το σημειο ειμαστε ικανοι) τις δυο συγκρουωμενες ιδεολογιες, ξεκινωντας απο την πιο παλια ή τουλαχιστον αυτη που εξαιπλωθηκε πιο γρηγορα. Ηταν αρχες της δεκαετιας του 2000 ισως και λιγο πιο πισω οταν εμφανιστηκαν οι πρωτοι θεωρητικοι του trendy, αυτοι μιλησαν για τα ακριβα ρουχα με τα εξαλα χρωματα και σχεδια που θα επρεπε να κοσμουν το σωμα του καθενα μας. Βασικη προυποθεση της επιλογης του ρουχισμου ηταν η μαρκα, χωρις το λογοτυπο της οποιας δεν υπηρχε κανενα νοημα να φορεσεις το οτιδηποτε. Περα απο το ρουχα ομως υπαρχει και αλλη πτηχη της trendy θεωριας, τα μαλια τα νυχια, το make up κ.τ.λ. Τα ξανθα (βαμμενα) μαλλια ηταν απαραιτητα προυποθεση για τους αποδους του trendy ανεξαρτητως φυλου, τα βαμμενα νυχια σε χρωματα που να ταιριαζουν με τα παπουτσια τη μπλουζα η το make up ηταν απο τις βασικες αρχες των γυναικων. Η ημερα του trendy ανθρωπου χωριζεται σε τρεις βασικους τομεις, τα starbucks τα flocafe και οποιοδηποτε αλλο πανακριβο μαγαζι που να προσφερει φραπουτσινο, μπισκολατο κ.τ.λ. Φευγοντας απο τα εξωτερικα χαρακτηριστικα ας αναζητησουμε τα εσωτερικα, προσπαθωντας να κατανοησουμε σε βαθος το οραμα του trendy. Τυπικες επαφες με ολο τον κοσμο, κουτσουμπολιο, σχολια και ανουσια αστειακια με οποιον υπαρχει τριγυρω. Χλευασμος στους ανομοιους, σε οσους δεν εχουν λεφτα δηλαδη ή εχουν τη νοημοσυνη να τους αποστρεφονται. Κυριο χαρακτηριστικο ενος trendy ειναι το «γλειψιμο» και η δουλικοτητα προς τους θεωρητικα ανωτερους τους, ειτε στη δουλεια, στο σχολειο και οπουδηποτε γενικα χρειαζονται τη «βοηθεια» καποιου για το οτιδηποτε.

Αφρινοντας πισω μας τον κοσμο του trendy ας περιηγηθουμε στον μαγικο κο-

μιο του emo. Emo προερχεται απο το emotional (συναισθηματικος) και στη χωρα μας εφτασε πριν απο 1 με δυο χρονια. Οι θεωρητικοι emo συλλεγονται στοιχεια απο την gothic κουλτουρα και την ξεφτιλιζουν με μοναδικο τροπο, μιλουν για θλιψη, πονο και απογνωση (ασχετα αν δεν γνωριζουν τον λογο) που εκφραζεται με εναν τροπο που πραγματικα σου συνθιβει την ψυχη, πως μπορουν και ειναι τοσο σκληροι με τον εαυτο τους ειναι ενα ερωτημα που βασανιζει οποιον τους αντικρισει ετοι καταπονημενους μεσα στο make up, το μολυβι για τα ματια, τα βαμμενα μαυρα μαλλια, τα ρουχα συγκεκριμενης μαρκας και τα πλαστικα φτερα στην πλατη. Ειναι τοσο μεγαλη η θλιψη τους που παιρνουν καταθλιπτικα χαπια, μηπως και τη δουν ποτε, τοσο αβασταχτος ο πονος τους που την αραζουν ολημερις στο συνταγμα για να παρουν μια καταπραυντικη ανασα ελπιδας. Η απογνωση τους δε απυθμενη, γι αυτο και σαπιζουν μπροστα απο τον καθρεφτη πριν βγουν εξω..

Αφου καναιμε ενα μικρο περασμα απο τις δυο θεωριες ειναι ωρα να περασουμε σε πιο βασικα ζητηματα που θα μας οδηγησουν σε καποια χρηση συμπερασματα. Οπως διαπιστωσαμε απο την μικρη μας αναδρομη στους δυο αυτους κοσμους οι ομιοιτητες που παρατηρουμε ειναι παρα πολλες, ωστοσο ειναι κρυμμενες κατα εναν περιτεχνο τροπο ωστε να μην γινονται αντιληπτες απο τους ιδιους. Χαρακτηριστικα θα αναφερουμε μερικες και θα επισημανουμε και τις μικροδιαφορες. Και οι δυο δινουν μεγαλη ερμαση στην μαρκα οι μεν για να δειξουν το πρεστιζ τους και τα λεφτα τους και οι αλλοι τη χρησημοποιουν ως ταυτοτητα καθως επιλεγουν συγκεκριμενες emo μαρκες. Αμφοτεροι δινουν μεγαλη σημασια στο μακιγιαζ το μονο που αλλαζει ειναι τα χρωματα, ομαδοποιουνται κατα παρομιο τροπο και προτιμουν να βρισκονται αναμεσα σε μελη της αγελης τους ακομα και αγνωστα. Οπου κι αν αναζητησει κοινα κανεις θα τα βρει, το μονο που αλλαζει ειναι η διαθεση και η ψυχοσυνθεση. Οι trendy εχουν αποδεχεται πληρως την διαδιδομενη ευτυχια και πλεοντας σε πελαγοι, αν οχι ωκεανους, βλακειας συμπε-

ριφερονται αναλογα. Οι emo κανουν ακριβως το ίδιο απλα προσποιουμενοι τους θλιμμενους, βεβαια παντα υπαρχουν και εξαιρεσεις για να επιβαιβεωσουν τον κανονα. Σιγουρα προκυπτει το ερωτημα γιατι να προσποιουνται.

Γιατι να προσποιουνται; Τα πραγματα ειναι τοσο απλα που μας μπερδευουν, εχουμε ξεχασει πως αυτοι οι ανθρωποι υπακουνε τυφλα μια φευτοκουλτουρα σαν εκεινες που εχουν περασει κατα καιρους. Η μαζοποιηση σε ολο της το μεγαλειο. Το τραγικο ειναι πως εχουμε φτασει σε τετοιο επιπεδο που εχουμε χασει τα αισθηματα μας και ετοι δινουμε την ευκαιρια στον καθενα να μας προγραμματιζει αναλογα με τις ορεξεις του. Χαρακτηριστικο παραδειγμα τα οσα ειπαμε παραπανω, αν καποιος κοιταζει το ολο θεμα προσεκτικα θα καταλαβει πως τοση ωρα διαβαζει ενα κειμενο που αναφερεται σε κενους συναισθηματικα ανθρωπους που «προγραμματιστηκαν» να ειναι θλιμμενοι ή χαρουμενοι. Νομιζω πως παραπανω εγινε κατανοητο πως λειτουργουν αυτες οι ομαδες σχεδον ενοτικωδως, χωρις σκεψη, χωρις αισθηματα με φευτικα χαμογελα και δακρυα..

Τελος θα αναζητησουμε τα αιτια της συγκρουσης. Αυτα μπορει να ειναι πολλα προκυπτουν ομως ευκολα αν ακολουθησουμε τον ίδιο δρομο με παραπανω. Πρωτα απ' ολα εχοντας χασει καθε ιχνος συνειδησης παρασυρονται απο τον καθενα οπουδηποτε, γιατι οχι και στη διαμαχη, αλλωστε ειναι δυο «διαφορετικοι» κοσμοι, ειναι δυο ανομοια πραγματα, λειτουργωντας με το νομο που διεπει τη φυση καποιος πρεπει να επικρατησει. Αλλωστε αυτο που τρομαζει τους δημιουργους τους ειναι η διαφορετικοτητα και πρεπει να εξαληφθει, δεν εχει σημασια που στην ουσια ειναι το ίδιο και το αυτο, δεν το καταλαβαινουν και αφου αναγνωριζουν κατι ως διαφορετικο πρεπει να το αντιπαλεψουν. Τελικα αν κανουμε μια μεγεθυνση και απο τις δυο αυτες ομαδες παμε στον κοσμο ολοκληρο θα συνειδητοποιησουμε πως αυτοι δεν ειναι τιποτα αλλο παρα μορια μιας διαρκους συγκρουομενης ανθρωποτητας, γεματης νοητικα και συναισθηματικα νεκρους «ανθρωπους»...

ΕΝΙΣΧΥΣΤΕ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Ελληνική Επιτροπή για τη Διεθνή Ύφεση και Ειρήνη

- ✓ Καταθέστε την προσφορά σας στην **ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ**
αριθ. Λογ/σμού **42602434**
- ή στην **ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ** αριθ. Λογ/σμού **122/634535-29**

- ✓ Γραφτείτε συνδρομητές στο περιοδικό

Βοηθάτε την υπόθεση της Ειρήνης

ΚΑΡΤΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ

ΕΠΩΝΥΜΟ: .....

ΟΝΟΜΑ: .....

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: .....

ΤΑΧ. ΚΩΔ.: ..... ΤΗΛ.: .....

Συμπληρώστε το και στείλτε το στη διεύθυνση:

**ΔΡΟΜΟΙ ΤΗΣ ΕΙΡΗΝΗΣ
Θεμιστοκλέους 48
106 81 ΑΘΗΝΑ**

μαζί με το αντίτυπο της συνδρομής σε επιταγή

Ε
Ε
Δ
Υ
Ε

Να γίνουν οι Ολυμπιακοί αγώνες
γιορτή ειρήνης, πολιτισμού και αθλητισμού